

זלילות

אפשר לגור עם החותנת אבל...

זאת היא תקופת מעבר, נחמדה כשלעצמה, אך לא נוחה במיוחד גם לזוג וגם להורים.
עם קצת מאמץ מצידד ועזרה של בנק לאומי תוכל לרכוש דירה ולהזניק את ההורים לביתך שלך.
דרך אחת לכך היא תוכנית החשבון שלנו "כח לדירה". תוכל לקבל בה הלוואה במשכנתא בלתי צמודה עד 40,000 ל"י בריבית של 9% בלבד ולפרוע עד 20 שנה (אנו מצרפים לכך גם אפשרות ביטוח חיים).
דרך שניה היא תוכנית החשבון "חמד בדירה" לפיה לא תצטרך להכניס לדירה ריקה. הבנק יעמיד לרשותך בנוסף להלוואה במשכנתא עוד הלוואה לריהוט הדירה וציוד. הכנס לאחד משני קבוצת בנק לאומי ותקבל מרטים על שתי תוכניות אלה.

אלה הם שניים מתוך מבחר השירותים המוצעים לך בבנק לאומי

כל-בו פנק

2 זדכים להשיג דירה

בנק לאומי
לישראל בע"מ
חבונן הצוער עם חזון

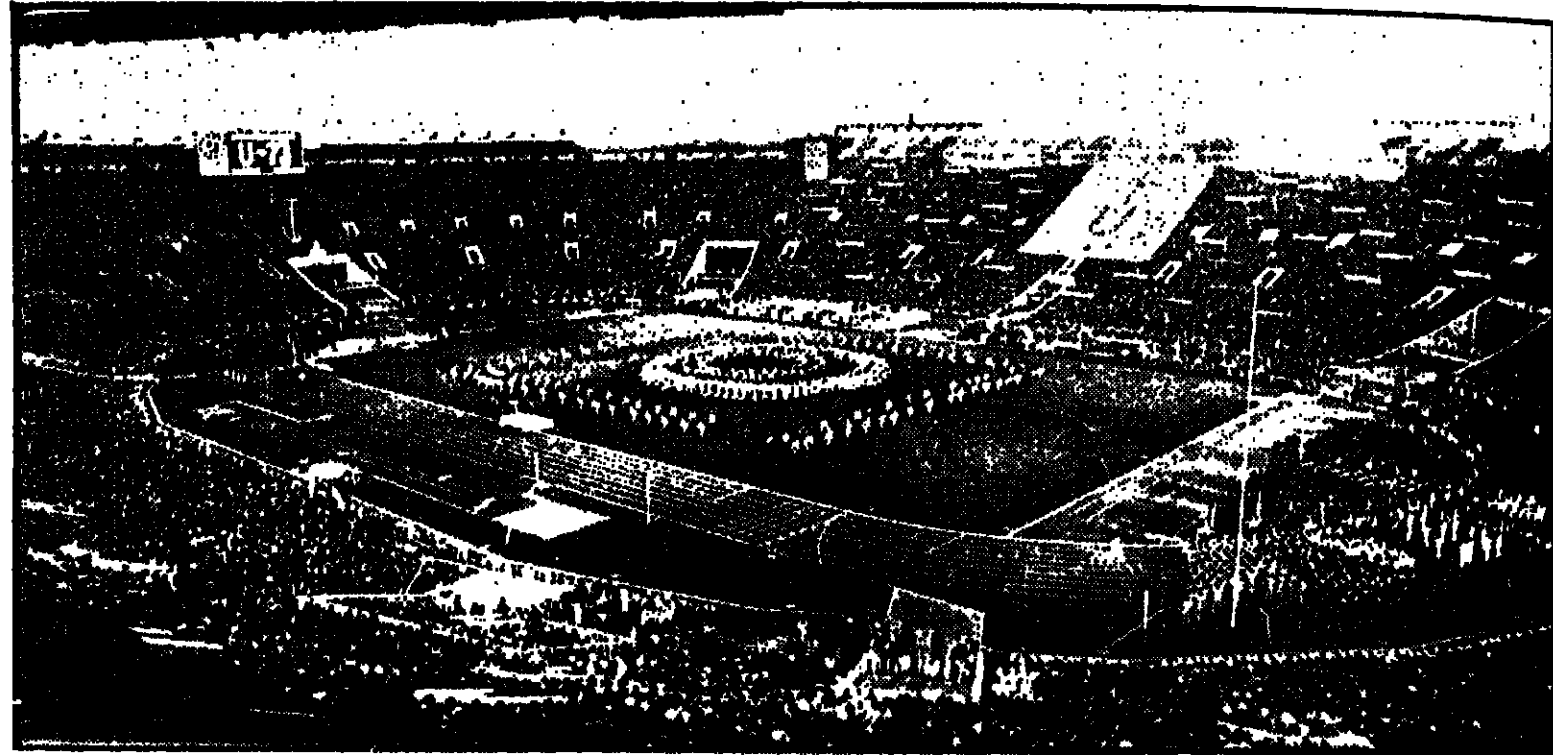
* תוכנית החשבון של בנק אסותקיי בלוי בע"מ

קל-בו פנק

מעריב * כ"ו באב תשל"ג * 24 באוגוסט 1973

עיראפאת על הבמה

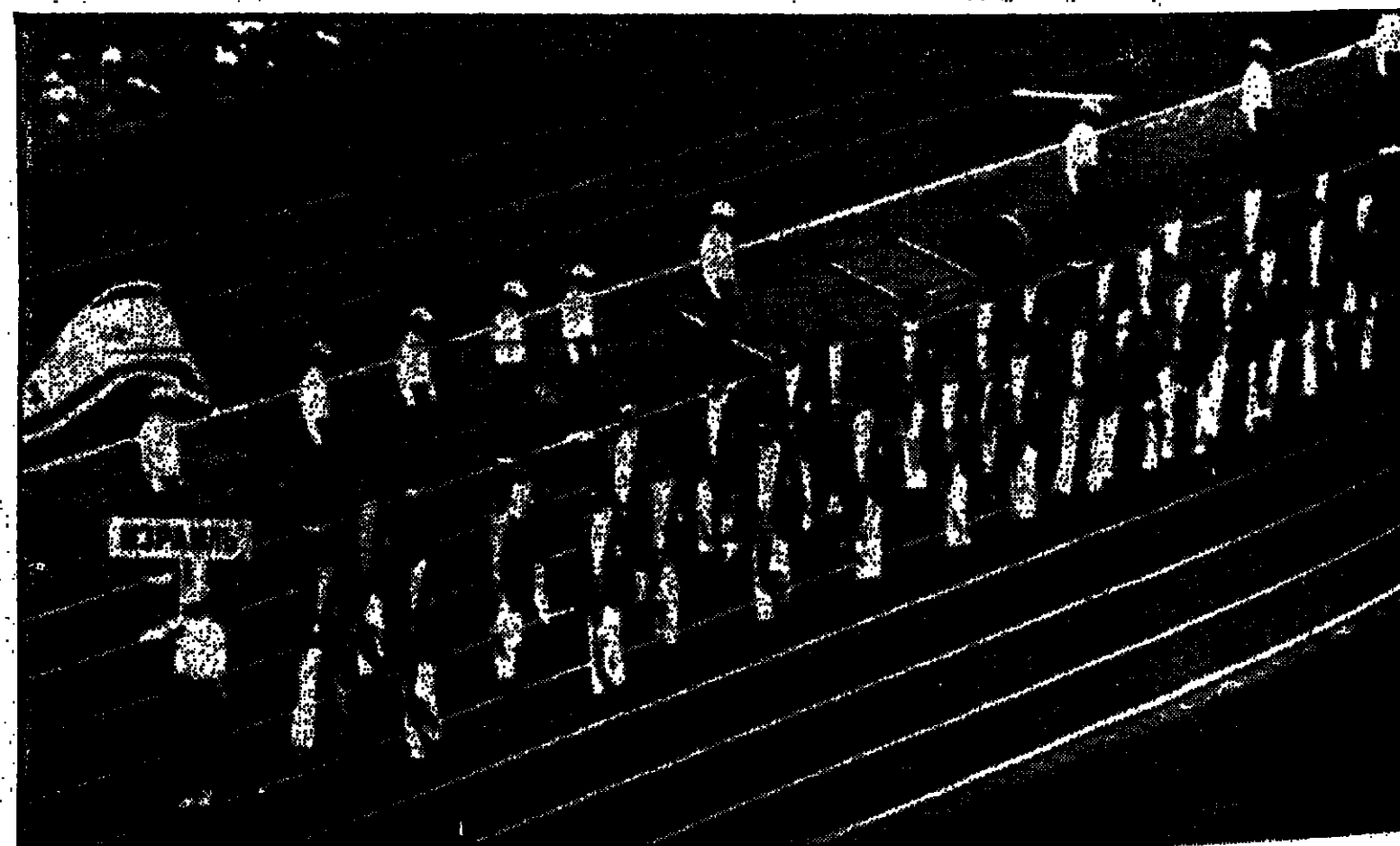
טקס פתיחת האוניברסיאדה במוסקבה: על במת הכבוד יושב ראש ארגוני המהפכים הערביים יאסר עראפאת.

ישראלים בזירה

מאת ר. שמאי (מוסקבה)

משלחת ישראל עולה לאינטריוו לונדון — וזוהי לקבלת פנים מאורגת של שריקות בוז וקריאות "ידי!"

חדשות פילקו

אין לך מקום למכונת
כביסה גדולה?
לפילקו יש חדשות עבורך

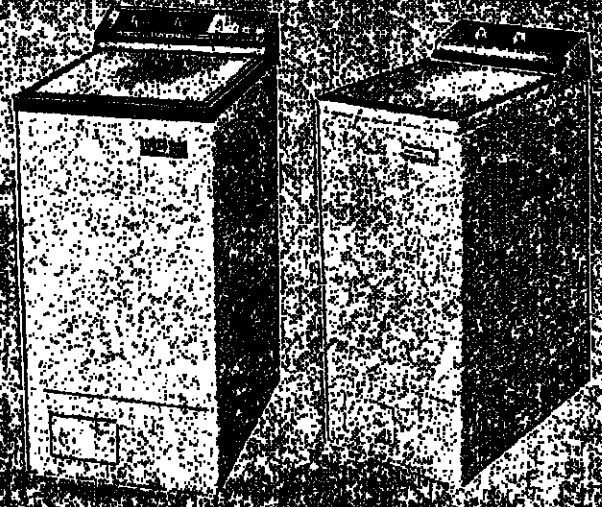
גם את מעדיפה כמובן. כמו רוב הנשים בארץ ובעולם לרכוש מכונת כביסה פילקו. אם את חוששת שמכונת הכביסה של פילקו גדולות מדי למטחי דירתך, לפילקו יש חדשות עבורך!

העובדה שיש לך דירה קטנה אינה חייבת לעניש ממך את הזכות ליהנות ממכונת הכביסה מס' 1. פילקו באה לקראתך ומציעה לך שני דגמים חדשים אשר יתאימו לדירתך ויחד עם זאת יספקו לך את כל היתרונות הבלעדיים של פילקו.

פילקו ביוקומפסט ופילקו ביוקומטיק — שתי הקטנות של פילקו אינן קטנות מדי עבור הכביסה הגדולה ואינן גדולות מדי עבור הדירה הקטנה.

הקטנות של פילקו מצוידות בכל השכלולים המודרניים ומירב אמצעי הבטיחות והנוחות המיוחדים את פילקו מכל שאר מכונות הכביסה. זאת בנוסף לאמינותן רבת הטווח ולשרות המעולה והמהיר של חברת ריפלט פילקו.

האוטומטיות הקטנות של פילקו אינן מכונות כביסה גדולות לכל דבר פרט למידותיהן! יחד על כן הן פילקו.

פילקו תמ
באיכות עולה
PHILCO

תכונת השער: ידיים נוגעות בפנים — פניה של ליב אולמן בסרטו של אינגמר ברגמן, "עקבות ולחשות". הוא נציג חאשה, כזי לקלוט בחבועותיה את מסתורי חנפשו. על חרט חחדש — חכתבה, ארבע שנים לבנות בנחש אדום! (בעמיתים)

94749

עראפאת על הבמה - הישראלים בוירה

אמר עראפאת היה נוכח רק בטבע המתיחה של האוניברסיטה באיטלי יון ליון במוסקווא. הוא עזב כבר מזמן את מוסקווא, אך רוחו נשארה בזירה של משחקי הספורט, שבהן חומיעה משלחת ישראל בימים שלפניו מכך.

ישבתי מחוץ לבימת הכבוד, שבה ישב ראש ממשלת ברית המועצות אלכסיי קוסיוב, כשלידו עראפאת, בהפארתו הרגילה. לא כל ארבעים ואחד חברי המשלחת הישראלית הורשו לעמוד במצדו של טכס הפתיחה. מספר הצופים הוגבל ל-20 בלבד, אך לבו של ישראלי חישב ליד בימת הכבוד ולדאוג את האינטריוו הוענק במוסקווא כשרגל ישראלי ממונטס בין כל הרגלים, מתורגמן, וקשה היה שלא להתרגש, כשראיתי את חרץ הישראלי יובל ושינוי גושה את דגל ישראל ברמה על איצטדיון זה. זה נסך בנו באוהה, אם כי לרגע לא יכולנו לשכוח את העובדה, שעל בימת הכבוד ישב ראש "אל מח", שבודאי היה לו יד גם באופן מינוח.

לא היה זה הרגעתי שלי בלבד. גם נציגי תעודות הבינלאומיות מנו לגשיא אטיא מר ערן טלבר וביקשו את תגובתו להפתעה זו. הוא חביע את

פרופ' אלכסנדר לרנר שנערך על ידי שלטונות הסביון הסובייטים בזמן טקס הפתיחה של האוניברסיטה ושוחרר אחר כך, ממשלתו של לרנר נמנעה מביטול תחילת התחרויות בטענה שהיא נשארה על נאמדת מנידיו. במקום מדיניות של לרנר.

פליאתו על נוכחותו של עראפאת, שאינו מוכר לא בספורט ולא כקדמאי.

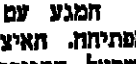
אך נוכחותו זו של עראפאת בישראל את אשר היה צפוי לנו בימים הבאים.

שאלתי, של מיעוט הסטודנטים באוניברסיטה הישראלית, באסיסה הכללית של המדינה האוניברסיטאית לספורט אוניברסיטאי. באחת הישיבות עם נציג תולד ושל, היכן נמצאים כן נציגי הסטודנטים, והשאלה הייתה במקומות. כיוון שאותו נציג תולד היה אחד משני הסטודנטים היחידים אשר נמצאו אותה שעה בלולם כל השאר היו שו"ע לים פוליטיים, ומשום כך לא התפלאו רבים, כאשר חזיר של המדינה, ד"ר פרימו באבילת, שהיה עזיר וקבלן מוכבד באיטליה, השיב: "הנציגים שאינם סטודנטים נבחרים על ידי הסטודנטים באר צוהיתם וחלל לא הדרוש מהם לטרב לבקשת הסטודנטים ליצגם". בכך נסתים תנציון חזיר באסיסה

משלחת ישראל הגיעה למוסקווא ביום שני ואמר, אשר אולי היה סמלי לימים שבא לפני במשך יומיים ירדו גשמים לסיועיו. המשלחת שוכנה בקומה השביעית, באגף שיכונן מסתוב של הקומפלקס החדול של אוניברסיטת מוסקו. הכניסה לבנין נשמרה בקפדנות רבה ומי שניגם גם במתח האגף וגם במתח הקומה, בנוסף לביטול הקפדנות לכניסה לקמפוס כולו.

הבדיקה הקפדנית מנוקטת ברצון לשמור על בטחונה של המשלחת הישראלית. אך יש לך סיבה נוספת, כמי שהופנתה בימים הבאים, למנוע מכך בין יהודים אותה ישראל לבין המשלחת הישראלית.

המבצע עם האוכלוסיה המקומית חלל נסח והתחילתו. תאיגטוריון היה מלא על נוחות, והישראל התנוסס ברמת. חלל היה הגיע, מותח להפליא ואף חשירות וקריאות הבו למשלה הישראלית היו מאורגנות בצורה מפתלת. חשירות תארכו בשני מקומות. קבוצה אחת במקום המעט לאיצטדיון, כדי שיהיה ברור, שקריאות הבו למשלחת הנכנסת באותו רגע לאיצטדיון, חשירות למקום מיוחד המשלחת למקום מסוים ואיצטדיון. כשחלק מן המשלחת צועדת לעז הציג ראשי הולק לעבר הצד הדרומי קוה מלל חוז ישראל חשונתה לצד חזיר רוחק.

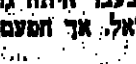
המאבק על חדול תחילת סובייטים תופסו זוג ישראלי מניר שחוף על ידי קבוצת יהודים ממוסקווא פנת תחרות הכדורסל בין קבוצת ישראל לקבוצת פורטוגייה.

הכללית הזאת, להחזיר לאיצטדיון משוץ מן הרעננות שאיננה אותו בעבר.

נציג פורטוגייה זכור למום

משום כך, כאשר הועלה בועידה ענין השתתפותם של העתונאים הישראלים, היה ברור, כי ענינים פוליטיים ולא ספורטיביים ולא חושש העתונות, יכריעו את חכ. פרט לנציג פורטוגייה, אשר הביע את רצונו משלחתו על שלילת רשיון, הכניסה מן העתונאים הישראלים, איש לא הגיב על מתאחה של ישראל והייר האטלקי אמר רק, שהודעה המועל לעניני התנועה הישראלית להיכנס, ובאות תמח המרשה, מבחינת האיצטדיון הבינלאומי.

אחת פדראציה ואותו ייר, כמובן, התחמקו ולא מילאו את התחייבותם לשלוח משקיפים לכל משחקי הכדורסל של הקבוצה הישראלית, כמי שהבטיחו, ועלייך כך גרס, שקבוצת הכדורסל הישראלית נאלצה לשחק בהפרעה קלנית של קבוצת רוסית מאורגנות.

באותו בוקר היה גם מנישה נוספת: על יהודים העם במשחק הכדורסל עם נבחרת המלך רחיה. בעבר היה גרמניה המזרחית נמנעה משחק עם ישראל. אך הפעם, היה המלך של המלך

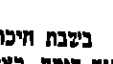
לא הסניג הנרבים המורחיים את שנאתם נגד ישראל. הם ייחזקו בצורה קרקטית ונצחונם היה שבט. מיום שנרבעה המזרחית נחצבה לאחת הקבוצות הטובות ביותר באוניברסיטת אר חיוכ. יתר כפה יתה בורה, מה שיתרחש ביציע. גם כאן באו ככוננים יהודים. ככוננידוד על דע נבדיתם. והרשו למשלחת הישראלית.

גם בכניסה לאוטובוסים כחיון לאלים ענדו יהודים וכו'. הבאנו כיום עליכם וניסנו בידים לבלים. ומה זה חור על עצמו יומיים בבידחקי הכדורסל, הבטיימים בבית הספר להינד גוסט, להוכן במקום כירחק כמרכז העיר ובו כמעט אין מכונית כרטיסים. דבר זה כסביר את מיעוט הקהל היכנסת והסניג. כח שאין כן במשחקי הכדורסל בכינס. יבנם חיינו ערים בימים האחרונים להם נגזת אנטי ישראליהת הכדורסל.

אך לפני שהחלו התקריית בשבת, הסמיכה שור המשלחת הישראלית לבקר בליל שבת בבית נכנסת כל מוסקווא ולוכות בפגישה גרגית ביותר עם היהודים. למחרת ציפו להם כבר ההפתעות. סריקת הבו, האווירה השיינת.

הקובאנים לחצו ידים

בשבת חיכו לנו כבר הפתעות. ההפתעה הראשונה הייתה, כאשר נסגר לנו, כי יהודים שביקשו להיכנס לאלים הספורט של העצב האדום, שבו נערך משחק הכדורסל בינינו לבין קובה, נחלקו בקיר אטום של שוטרים ובלשים, אשר לא נתנו להם להיכנס לאלים.

חיבוק, לאורח חבבון! ראש ממשלת ברית המועצות אלכסיי קוסיוב לוחץ ידו של מנהיג המחבלים יאסר עראפאת.

האמנים והועלים: קבוצת יהודים סובייטים מניגנים בועם את כרטיסי הכניסה שלהם, לאחר ששוטרים מנעו מהם את הכניסה לתחרות הכדורסל בין ישראל לקובה.

מיד עם תחילת המשחק והחברת הכונת. היה זה קהל מאורגן, שערך את הקבוצה היריבה והפריע ליהודים המועטים שהצליחו להסתגל לאלים בשעה מוקדמת, כדי לערוד את קבוצתנו. במשך 15 דקות נעו השחקנים הישראליים כמשתוקקים, כאשר המתח חות העצומה משמעת בצורה נכרת על משחקם. מיד וכן זה לא הצליחו לקלוט אפילו בקליעות עונשין. לאחר שתאנטישו, כבר היה מאחר מדי לחקק את העצב, והמשיכה הסתיים בנצחון הבראווילים.

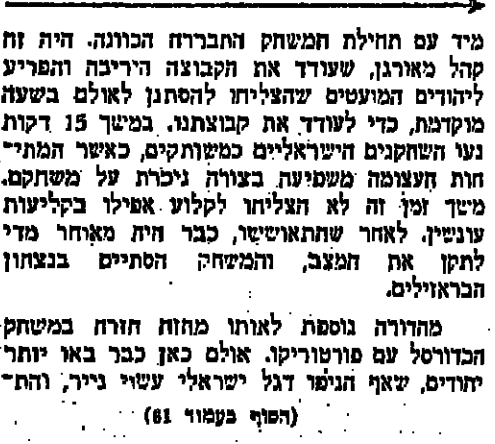
מהדורה נוספת לאותו מחוז חזרה במשחק הכדורסל עם פורטוגייה. אולם כאן כבר באו יותר יהודים, שאין תניפו דגל ישראלי עשוי ביר, והת' (השף בעמוד 61)

החניילים השורקים: חנילים סובייטים בגניו אפון (משמאל, בשורה הראשונה) ואחרים במדים, מגלים איבתם בזמן משחק הכדורסל בראול ישראל. חנילים נראים השחקנים הישראלים איתמר מריל (22) ושמואל אישור (23).

חיבוק, לאורח חבבון! ראש ממשלת ברית המועצות אלכסיי קוסיוב לוחץ ידו של מנהיג המחבלים יאסר עראפאת.

האמנים והועלים: קבוצת יהודים סובייטים מניגנים בועם את כרטיסי הכניסה שלהם, לאחר ששוטרים מנעו מהם את הכניסה לתחרות הכדורסל בין ישראל לקובה.

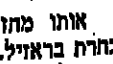
מיד עם תחילת המשחק והחברת הכונת. היה זה קהל מאורגן, שערך את הקבוצה היריבה והפריע ליהודים המועטים שהצליחו להסתגל לאלים בשעה מוקדמת, כדי לערוד את קבוצתנו. במשך 15 דקות נעו השחקנים הישראליים כמשתוקקים, כאשר המתח חות העצומה משמעת בצורה נכרת על משחקם. מיד וכן זה לא הצליחו לקלוט אפילו בקליעות עונשין. לאחר שתאנטישו, כבר היה מאחר מדי לחקק את העצב, והמשיכה הסתיים בנצחון הבראווילים.

החניילים השורקים: חנילים סובייטים בגניו אפון (משמאל, בשורה הראשונה) ואחרים במדים, מגלים איבתם בזמן משחק הכדורסל בראול ישראל. חנילים נראים השחקנים הישראלים איתמר מריל (22) ושמואל אישור (23).

התנושעות סביב דגל ישראל

אותו מחוז חור למחרת היום, במשחק נגד נבחרת בראיל. בחיץ עמדו אותם רבים עם כרטיסי סים שלא יכלו להיכנס פנימה. באולם עצמו, שהיו בו חמש שורות סססלים משלושת צדדים, היה הסורה הראשונה מלאה בלובשי מדי אימון. קצוצי שיער, שישבו ממש בחייל-כתף ולא נתנו לאיש לעבור עליהם. מאחוריהם, בין הצופים, היו רבים במדים. האווירה כולה הייתה דחוסה ומתוחה ביותר.

אמא! בא-לי שעון... באלי פרש באלי פרש

באלי פרש

הסבנו המונע ריחות זיעה ושומר על רעננות הגוף משמיד את גורמי ריחות הזיעה מבלי למנוע את חזיונה הזיונית לבדיאות. העניקו לילדים רעננות של ים חמים חנו אותם בשעון שוויי עם עיטורים מעולם הסרטים המצוינים. 2 שעונים לילדים, אחד לילד ואחד לילדה, יוגרלו מדי יום משך 8 שבועות בין הילדים אשר ישלחו 3 אריות סבון "באלי פרש" בצורך שמם וכתובתם וישלמו את הסיכומה ירעננות סביב השעון עם... את האריות יש לשלוח ל: ד. 1810 ת"א עבור תחרות "באלי פרש". חוקים יקבלו הודעות לבתיכם ויפורסמו במדעות אחת לשבועיים.

רעננות סביב השעון עם "באלי פרש".

תחילת התחרות 1 באוגוסט 73.

הכי נביטוס מילון

אין כפייה ולקאל אם גם כוזה NG אינני יכול לשים א הראש

גירוי: אני הייתי בזמן התוא שחקן. שחקן ראוי והיאטרוני. ערבה: בתיאטרון הירדני? גירוי: כן, תראי, או היה תיאטרון של ממש. ערבה: ידעת עברית לפני המלחמה? גירוי: (צוחק) אני מחפלא איך עכשיו אני מדבר עברית... אני לא ידעתי או שום דבר. ערבה: אם כן, איך? גירוי: במקרה היה לי... היה לי תפקיד באחת הצגה, הצגה אנטי-יהודית בעמק על מלחמת 48, ואני דיקלמתי שם בתפקיד של קצין ישראלי שצריך לדבר עברית. אני לא ידעתי, או בא מישור זקן כזה, ידע כמה מלים בעברית ולימד אותי, קרימל, "אחרי", "אתה יודע עברית", — שאלות קטנות כאלה, מלים קטנות. ערבה: אהבת את התפקיד הזה? גירוי: לא, כי, את האמת, אז אני לא ידעתי מה זה תפקיד ולא ידעתי מה לעשות עם עצמי. לא היה לי זמן לחשוב על זה, האמיתי לי. כל הזמן התעסקתי עם עצמי, מה ללמוד, מה לעשות, איזה כיוון אני אקח, להיות שחקן או לא להיות שחקן, לעבוד במקצוע אחר או לא לעבוד במקצוע. ערבה: באה המלחמה, בכל זאת היה עליך לחשוב על כך... גירוי: לא, אני לך את האמת, במלחמה אני ראיתי את הכל בסרט. אני כל הזמן שמעתי על יהודים, על ישראל, לא חשבתי על זה, ואני תמיד אחבתי לראות אנשים חדשים, תמיד אחבתי לראות עמים חדשים, לכן תמיד אחבתי לדבר שפות זרות, לא רק ערבית.

צופי הטלוויזיה הישראלית מכירים אותו כסאמי מן הסידרה "סאמי וסוסו". לפני שבועיים הוא נעצר ברבת עמון על ידי שלטונות הבטחון הירדנים כאשר ערך ביקור בידון. לאחר ששוחרר חזר לארץ, ועדנה פאר ראינה אותו בשידורי ישראל בערב שבת האחרון במדורה "בד' אמות". בראיון זה הניתן בקיצורים מעטים חושף ג'ורג' איברהים את עולמו החצוי של משכיל פלשתינאי צעיר העובד בשידורי ישראל

גירוי: וכך למדת עברית? גירוי: וכן גם למדתי עברית. כשלמדתי עברית זרקתי את כל מה שהייתי לי ותחלתי לדבר רק עברית, לכן למדתי מהר (מבחר). וזה היה מצויק, איך שאני למדתי בלי אולסן, בלי שום דבר, אפילו לכתוב ולקרוא למדתי מהשליטים בחנויות. ערבה: ומה אמר יוריד הפלשתינאים על למד העברית ותחזקאקלמות המזרחית שלך? גירוי: (מתחבב) תראי, אין לי צורת של אדם שחור כזה שישי בולט אצלו שהוא מהמזרח. יש לי צורת של לבן, כזה, כזה, בא מתוך לארץ, או מי שלא מכיר אותי ורואה אותי בטלוויזיה למשל, חושב שאני יהודי, יהודי שמדבר עברית טובה. אז הוא ניגש אלי בעברית בכדי שאני... שהוא ימצא חן בעיני, ואני עונה לו בערבית והוא עונה לי בעברית, עד שאני מתוועץ סאמי ואומר לו: תפסיק, ד, אני מדבר אתך ערבית, אז תדבר אתי ערבית, אז הוא מתחיל לדבר אתי ערבית שבורה, כמו שהוא מדבר עם יהודי ערבית, והרבה דברים קורים לי כך. ערבה: ג'ורג', אתה קצת מתלבט, מנסה על שני הסעיפים? בין הערבים אתה נחשב ליהודי, בין היהודים לערבי? את האמת... גירוי: (נאנח) את האמת? אני... תראי, אצל היהודים אני ערבי, זה ברור, ידוע, אצל הערבים אני לא יהודי, אבל ערבי שמסתירים ממני. ערבה: למח מקוחרים ממך? גירוי: משחזרים לומר לי את האמת, למשל, או לדבר גלוי אלי, תמיד נותרים לדבר על היהודים לפני.

החשך בעמקיהם הבאים

שיחה עם ג'ורג' איברהים חבשו

מאת עדנה פאר

ג'ורג'! לכל אחד יש בעיות, אבל הכעיות שלי כשחקן ערבי במדינת ישראל חמור. רח ביותר, זה מתחיל בזה שאנחנו לא שונים אחד עם השני, את יחודית ואני מרגיש שאת שלוש ב, משום שאני מיעוט, ותמיד לא היה טוב למיעוט, חמדי היו בעיות למיעוט. אני לא צריך לחזור על זה, כמה שבן-אדם יכול להרגיש טוב, כמה שבן-אדם יכול להרגיש על חטובה... ממי המפורסם — ג'ורג' כר, כמה שאני מפורסם, כמה ש- אנשים מראים לי אהבה ואחרת, לא טוב לי.

תראי, יש לי בענין הזה סכיוסרנות. מצד אחד אני ממי שאצלכם בבית כל שבוע כמעט, ואחם אחבים אותי ואוהדים אותי, מצד שני אני אותו ערבי ששם מצוה, טוב, אני צריך לדעת מי אני מצוה בזה אני לא שם ואני לא אשים, כי אני ג'ורג' ואני ג'ורג' בני-אדם איך שחוא. מצד שני, אני לא יכול להיות בשלום, אני לא יכול להיות איך שאני רוצה, אני לא יכול להיות כגורג, ג'ורג' חבש, שחור שמי האמיתי.

ערבה: למח אתה מתבייש את שמי — ג'ורג' חבש, למח אתה מתבייש ג'ורג' איברהים? גירוי: וזה לי נדמה בהחלטה שלחשבתמש בשם של האבא שלי זה מצלצל יותר ישם מבחינת מקצועית וחברתית מאשר ג'ורג' חבש.

ערבה: למח? גירוי: איברהים זה שם ידוע אצל היהודים ואצל הערבים. חבש זה הרבה יותר ערבי, ומפורר אסוציאציות. או אני רציתי לבחור בשם שיחאיים, או בתרתי בג'ורג' איברהים, לא בגלל שאני ממחז משלכות פוליטיות, לא משום שאני מנסה מזה שאני כן רודו של ג'ורג' חבש, דווקא לא בזה דווקא אין מה להתבייש.

סמי בלי סוסו

ערבה: כולנו, ילדים וגם גדולים, מכירים אותך סמי וסוסו. אבל מי אתה באמת ג'ורג' איברהים? גירוי: אני ערבי, שנכבשותי ב-67, נולדתי ברמלה ואני פלשתינאי. נולדתי ב-45, ברחתי עם חוזרים שלי ב-48, אחרי מלחמה, חשורר — איך שאת קוראת לזה, אבי נפצע בפצצה, התעורר מות, חלכו לו גם ארבע אצבעות ביד הימנית, אז עברנו לירדן ב-48, ג'ורג' בעמקן. שם היו מתגורר שליטים, אוכלים.

ערבה: במלחמה מצאת את עצמך בירושלים המורדת, בן 21, וזית חייל?

גירוי: לא, אני מעם לא הייתי חייל, ואני פעם לא חשבתי להיות חייל, כי לא גייסו אותי קודם-כל. ערבה: למח?

גירוי: זה לא היה חובה בירדן, וביותר מלשתינאים לא היו מגייסים אותם. זה היה בחתגני בות, מי שרוצה לגשת ל"בגא" לחתגני... ערבה: ואחח מה עשית?

עקות ולחישות" הוא
מסע-לילה קודר ו-
מרוכז אל מחוזות
של יסורים שחלילה-

ם בִּסְרֵט זֶה, כְּמוֹ בִּסְרֵט
 בְּרִנְנוֹן, הֵם פְּנֵי הָאָדָם,
 פְּנֵי הָאִשָּׁה. יֵשׁ חַיִּים בִּי
 בְּמֵאֵי אֶחָד, אֲחֵינוּ כִּי
 נִגְמִים כֹּת; מִדְּרִיק מִלֵּי
 מִתְעַנִּין בַּנֶּגֶם כְּבִרָה
 שֶׁבָּתָם לֵלָא חֶרֶף חִידֵי
 אֵת כָּל אִישִׁית יַעֲבֹר
 חֶרֶף לְצֹד אֵת אִסְתָּה
 הַמּוֹר וְהַכֶּסֶט אֲרֻזָּנִי
 אֵת חֶקֶקֶס אֲנֻזִּי שֶׁ-
 הַחֹדֶשׁ שֶׁלִּי.

רת שוב ושוב בסריא.
ר חילד שבכרגמן ב-
לובן, טעויות ו-
סד שלגד צינו אח
שתי גיבורות חסר.
על מני המסך בעיור,
גשים המשתקפות בו
עד גנץ חיד, קרובות
עם זאת חומקיות עד

צילום, מודת חניכור
שיג בסוסו של דבר
לגיד; והוכרים
מש של ברבמן עם
ני סבור שאני מניק
נפול חזרה, אני
חוששעה חזרית
קנים, ואמתכוננים
תמש לרמיון. הכל
נונה. אין להכיר את
חוחת ביותר של

חזור בושא זה ב־
ידי רופא המשפחה
שלוש האחיות שחן
מיראח ו"קורא" את
גית בבבואות. ממש
במלמתי את מני
מעניית החמקות
הקטנים שבמחצות.
מן האווז אל קד
כל קמט ובכל קו
הבטלה, השעמום
נימוח.

וידוע רוח לגלגלי
תח בקול דם אם
(מעדיף)

12 ימים ולילות (מעדיף)

כרונן אחרון של האחות הגוססת. מוקפת באהילותיה היא חשה עצמה עטופה חיים ואהבה, "לחן האושר" — היא כותבת ביומנה.

בגדה ינום אדום

בשיחה זו עולות מחדש כל ההשקפות
ששואל עצמן ברגמן כמיוסר המהות
המהותית היכולת שלנו להבין את
המהות היכולת של האמנות ההומנית
מה מכללת הקולנוע בפרט, ואיך
הוא נעשה? ומהו? חלק מה
האמנות במסגרת של חוללה הוא זה
המסומן-נעשו, או שנתנו מידע
לראות באחרים רק השלמות של
האמנות בתוך עצמנו? במילים אחרות
אם יכול המבט האנושי להבין את
האמנות או לא?

וְלֹאֲנִי אֶתְחַבֵּר וְהוּא שֶׁנֶּחֱמָה
 אֶת שְׂבִי אֶתְחַבֵּר וְהוּא שֶׁנֶּחֱמָה
 בְּחֹדֶר עֲצֻמָּה ?
 שֶׁנֶּחֱמָה לְחַשֵּׁשׁ שְׂאֵלָה זֶה ?
 חִסּוּרִים שֶׁנֶּחֱמָה וְהִנֵּה
 לְהִקְדִּים וְלִאֲכֹל שֶׁנֶּחֱמָה
 בְּרִגְמוֹ, שֶׁנֶּחֱמָה לֵאמֹר
 "רַק" שֶׁנֶּחֱמָה מִבְּרִית מִסֵּת
 וְזֶמַן שֶׁל אֱלֹהִים - וְהִנֵּה
 מִבְּרִית עֲשֵׂה בְּרִגְמָה
 וְהִנֵּה חֲרִיץ וְהִנֵּה מִבְּרִית

הדברים מסובכים די והותר וגם
ולת חאלהים", אמר ברנמן לו
איו. "תם חיו מסובכים שבח"י
ייתיי צריך לערב את אלהים
כל כל זה שייך לעברי.
יפקר עניינו של ברנמן חיוס
של תורה לחסות עליו

לדולת; וכולות לבוא בעצ
ר אנש' אחרים, ליצור שם, לחנך
ות נבסיתו, לחיות שיק.
מבחינים בשבחינו מינים עוד שלוח
דיים שכל אלות מבינים. מינים
די בחישים עם האנשים המכנה
ר המציאות שבה. וזהו, איתר
ר — אומר ברזמן. ו' לסט ר' ו'
ם המוחלטות שם הוחלת, על השם
חיות, אי הבטת, עריות, קט
הגעת בולת ובעצת. חולת ה
לי הנצח שצאתי לשדח צדח אר
לחתיחל מרש'.

[illegible]

T

המאמר והחשד שקרה בבת אמה
שכל כחלי צבועים שחורים עד
ל אדם. בנביליה שחורים בלונ
נצח האדם (שמינולח) בס"ל
(הוא מרחל כן איננו יודע מה
דוקא בלצב האדם, אולי זה
מסומם של התחלשות של האדם
יכירה, והמסומם שמא ילחזה זה
אז נכחי נפש האדם, קצת
נבונים שונים של צבא אדם
שקורה בחור נכבס, אדם אדם
פולילה, ברגמן מדר, אדם
החששים חזקת בל, אדם

1 הַיּוֹם מִסְתַּר וְזוֹ שֶׁל מוֹת
מִתְחַלֵּל בִּרְגֵלּוֹ הַיּוֹם אוֹתָנוּ אַחֲרָיו אֶל
הָרַעֲמִים הַכּוֹתִימִים בְּחַיֵּי הַגִּיבּוֹרִת שֶׁלוֹ.
כָּל אֶחָד מִן הָרַעֲמִים שֶׁנִּבְחָרָיו הוּא רֵעַ
שֶׁל כִּשְׁלוֹ. כָּל אֶחָד מֵהֶם אֵנוּ עוֹמְדִים
מִלֵּי הַמִּשְׁחָס שֶׁמֶס אֵל הַמַּאֲשֵׁרוֹת לִכּוֹת
בְּאִהָבָה. כָּל אֶחָד מֵהֶם הוּא הַתְּגַלְמִוֹת
וְהַצִּיּוֹת שֶׁל רוּחַ שְׂאִינָה מִצִּיאָת אֵל
מִתְחַלֵּל בְּחִירַת שֶׁמֶר עַם הַזּוֹלָה.

ה'אחרות תגוססת בטרטן (תרטט)
אניגיד טולין וחמרתת שנאספו ביה
זריות של אגנס תגוססת, כך טתטר
ז'תלטיבט תארשון תלחורן את תי
תוב תיטמית, תיא תרות מליות תי
תגלד תיות תל-תאקוב, תני תולד
שלת, תמביטס מאחורי תחלת, תן תגס
תמרות, תצובות, תבייות של תצור תלי
תגכילי תגנזר תלי תליות תכבשת ת'
תחורת של תמשותת.

היא כמות, לקרבתה ולאחוזתה של
אמה ותנוגית ודיוספית (ליב אולמן חז'
מגלגת את אחת האחיות, משחקת גם
את זאם – ובדמות האם היא יפה מכל
יופי), אבל האם, צוננת ואכזרית, מעדיף
סח חמיד להצטרף ולצחק ולשמוח עם
אחיותה חקטנה מארית. "אני" – בזכרת
אגנס – "הייתי היחידה שלא הצטרפתי
לשמוח".

[illegible]

גמלות נשית עבות'כבר של אטא אורטא
קדער שפחתה בורג'כין חושי השני
אינו קשר של בליט – כאצור, הש"ס
ררת וואן כעטש אינאונדא כויצא מלה
סמיט; וואל קשר של העתא סעליט ו
פאטער – דעם קשר לעד אטא אטא
כלל סאטולע מלפאטשט. וואן קשר ש"ס
ברגמ מחשיב אורא לוי' אורו יורא –
קשר שמקורו באווא אינאסטיקס ראשוני,
קשר וואוי באקאמפטיקע אומהאטת. (למאט)
ווחא איצטש בעל' ילדא. לאחר קשר
חילת העבירה דווא אינאטש דגולת וו
אט כל גרשות אומא. שלא וכו' לסקור,
לא אנאס אומא.

שקר הגאונות והאחרות בין החתול ל־
מסמלת של מקבל בשרים במד לרצונו
עומד מוטל שבו עולה אנה על מ־
סחה של הנחש, שפועת את כוחותיה
ומבכתה את תוקף הענינה כחכם א־
תיקן חולה, וביניה א־הראש על שר
חזה, כרז לצנן את ברעת החרס־ים.
אחבה וחללה שמוצק רמז רק בפסלי
השיאית של גדולי הפסלים.

זה ממער על חסד שקלה אנה א־ה
פאחוס שבו פסלים, אנה א־ן בקונס־
למלים שרשומה אגנס עממה ביומנה;
יבליתי את המחנה הניתן ביותר שר־ים
אדם בלבד בתי־ו, לחתנה זו שמתה ויב־

דרסון) וסביבה שתי אחיותיה (ליב אולמן, החוות לספל בה ולסעדה בימים תאחוריים

אני תשובת שוה חזרה חסר
תסד וזאת תפסד חזרה חסר
צפיתו של ברגמן מאו חזרה
לדלתות העצבות של חלומות
תאם השחרור באתר ברגמן לזמר
התקדקו לו קשה לומר בראש
חזרות ומדועים בו כסרס וזאת
שנאם הכומר מספידל השחרור
שנאם המהות ברגמן לו חזרה
בולל האדום הערסלם שפאטם
תאמלל, חזרה נציגותם של
עלי ארמון, שאלותינו אינו
פומהת, חזרה ורועים באיו
למנות חסר.

אם, אכן חרדי לרוב בשטח שטח
מבין אלה תן - אומר, הבכור - למח-
הם. כל-כן תוכלי לרוב אל - ותפלי
אם, בעדו, אנו שונותם את בנות,
שם מוחם חתם שטח אכזרים ורשע,
ונתק-מחם שונותי, רוביגל תל, ותחרי
בעדו שישלח - בקשולו שטרעם ב
חרוה, שטמונו מוקדשות וטמ
לם, בקשולו לתנעם טעם לוחיה:
ברגמ עבר, נשט, שטני, שטני ב
אמנותו, רוביגל רשית ותנעם לם ושרה
במחם, לרוב כן אוחה, רשית
שטמונו לרוב בלעדי קדושתם, רשית
שם דרין ורשית בעדו בלעדי כבולו

מפחות עמוקים, שזמון וחרדה — ומי
יהם שמים ריקים, המכסים על קיום
זמר, או סר-טעם.

[illegible][illegible]

קדור, לרעות ואה, גאמטל אה קאמפ
בעלד, שדומו ישיש אהמטל בעלדור
ישי שבח שדומו ויה מעמעת העלוב
ישי ממש. בעלדור מציע אהמטל
שעמעת אהמטל, שקרית אהמטל עבד
לדע בעלדור: שדור בעלדור
אה חקור, חרודת אהמטל המסדיר
ישימט בעמעת אהמטל אפסור ויה לר
יה מסכר, אהמטל אהמטל ברבנן
אה ששית ונהארה לאן ערד; אהרן
המסכרמטל, אהמטל ביכלד ערד לשאמ. אה
שחקמל ערד ויה המסכרמטל ערד
עלמ, אה כן כשן אה חקמל יצורמ
לרע; חקמל שבר בעלדור לחת: אהרן
מיון שלח ופועמל אה עמעת חרודת
הגלול, ששכעל קרב למעמעת, אהרן
אה כחמל חרודת. חרודת מכלמט אה
אה כורמ מרעמחור, ומכלמט אה
אה מרע, ששכעמל חרודת ערד ויה
ששכעמל חרודת, אהרן כן אהרן כיל
לעמל מועמל כן בעלדור וסכמל
יגור, שברמטל אה לאן כורמ
ששכעמל מועמל אהמטל ויה מליאד אה
ערד, אה מרמל חרודת, חרודתמטל לעמ
לרע ויה לרעמטל ללא חקמל, שבת שרית
יגורמטל.

עד למחנה של אנגוס נה, נאמור, וזרס קרימה ואחרים בזמן ניהול חנות. אני יותר להגדרה. לאחר מותה (פני במסד 83)

13 **באים ולילות (מעדי'ב)**

האחות הגוססת בסרטן (חריט אנדרסון) וסביבה שתי אחיותיה (ליב אולמן, אינגריד טולין) וחמשת שנים בבית האחוז לטפל בה ולסעדה בימי האחרונים

4

העצם — הבמאי הוא בן-מלחמה
התברור מאיביו, פיטר ג'יימס.
הנאום העברי אגו חבים תודה
היה נוח (אגב, מה לא חרגוהו
היה של לאה גולדברג ו"ל לאותו
עצמו? קושיה היא, ותירץ היא
היא מה טעם אין מושגים בע-
הם המעולה של משוררים בעלי
ר-קומה — האומנם לא יוכלו ה-
שלנו לעמוד באיכות שכזאת?)

הוא תוקם מתחלה על המחוז —
הוא חזק כולו של יוקטיקסירי-אי-
המחוזות, בדבריו יורד יורד
בגבשו, דר ונענו ובאגרי-שפ-
ההידרות הנחיתות חזב בין
הוראלינדי — והוראלינדי ה-
השכח של הוראלינדי בקלימית-
הורלה, שירי חלל וסכסכ —
אשר, ושירי חלל וסכסכ —
הוא קרן ששע על צ-
המליצה הוראלינדי-ביטורי-
על כל פחדו שירינדי ששכס-
ששכס-מחור לרור; ששכס-
כל אלה, חלל וסכסכ —
אחוז הוראלינדי-לכסכ, כל
רורו הוראלינדי-ורגש כל
ששכס-עם, ששכס כסכס-
כל ששכס-אחור

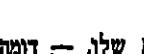
באן דוראנט הנכבד. סיטור
שנודעתי עמו לשיחור, טילטל
דיחות-הרעה את מחלמות
הארור והבלבוגי, היורדות על
לה, הישי' — לבנאי בן ה-
קו לא-מבוטל על במת החי-
נונגלי: הוא עצמו יליד לוג-
אשר בשאל על, מניעיו ה-

„ראה-נא“ אמר לי, „עוד באוניבר-
סיטה למדתי ספרות אנגלית וחמיד
ונחית' משיקספיר. איש לא היטיב
ממנו לכתוב מחזות ויהא זה מרור
אם במאית' מחזות לא יתורמד אהו.
מה שקובע היה ה' ג' ש' : אני תמיד
מגיש את שייקספיר בגברים מדרגים,
אף כי ש' בן מחזותי כאלה שאלם-
מתאימים לכך ביותר. והו נמיון ל-

24 ימים ולילות (במגזר)

במחיר ג'וינטס
לגשר על 400 שנה

לחציו, כי תקהל והאלויאבטני הית
המים וגוה' וליפחותה, ויש שפסוק
יכול לומר לו: עשויני און ביער
ארץ בלא להסית קריצה עלומית.
חוא ידע אה כל התחכומה והבדיות
על תאסורון — לא לשרוע מדינת
אהרליקת המפורסמ, כל העולם
במל וכן יתאדעם קר טחסימס חמי
— ולא שכל לרענ, כי חוא מצוי על
הכסה.

[illegible]

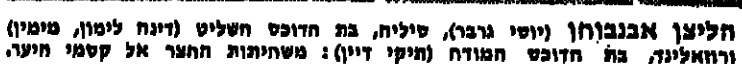
"מח, שברצוני להודיע במיוחד הוא
 כי גישה האנטיממסדית של חת"ר
 איננה זו החדשה לממסד ולמקסי
 ע"ש 58 דני אשר המשימה סיפגה
 אחידת כאמציני לרוב אל תהיה, פעלה
 7.2.2 שייחמשה הוא חשמה
 סיפגנה, שגוה ולמקסי זה בזה,
 ועשה של שייחמה -

[illegible][illegible][illegible][illegible]

אפשר איפוא לוותר במידה מסויימת על התיגוי הנכון, כשם שאפשר בהחלט לוותר על קטעים מסויימים ב"מחזות. רוב הבמאים האנגליים חשים במשא חרועץ של הכבוד המסורתי כלפי שייקספיר, אולם גישה כזאת רחוקה מאוד מעמדתו של שייקספיר

עצמו בתקופתו האליזאבטאנית. אני חש עצמי הנושא לקצץ ולממש כרזוני גמ מחזותיו, וטוב לי בשפת הזרה — את אני רובם תהרגם, שאינני מבינו, מחייבים מותו מן הקיצוצים. כללל, מספר השחקנים האנגליים — גוזל לי לדבר דווקא על השחקנים בני-ארצי — היכולים לשחק כל קטע שייקס-פייר זה החיותו. הריחו מעט ב- יתר.

החב ניקט, לדוגמא, את הרמליקת
האחרונה של אבנבזון חליצן. היא קשה
ביותר להעברה אל הקהל. בימי שייקי-
סמיר, כאשר כתב את, כטוב בעיניי-
כם, עזב את להקתו השחוק וויליאם
קמפ שתיח ממלא את כל תפקידי-ה-
בדגנים מן הסוג, הנמוך יותר וזה-

ז'אק (עודד תאומי, משמאל) נושא בריו: „חאדם בלבן" או החולל שחור בתשובה

יש לי רעיון, כי שחסיפס רצה ל-
שטח את התחנה במהירות, וכאשר שי-
לח ורואלטה מחליטות את בגדיהן
יש להם לחצות בלבד, שם לקראת הממ-
ת, חשבו. צורה חלה אבנובול מלא את
החלל, עכשיו פרוקית וכל שיש קשה
לחלל, להחשה – אבל אי-אפשר ל-
צנח. הקהל התלוצצב, אבנובול צחק, אל-
בצח, במהירות המהירות, אבל הקהל
ליווהו. ברוך היתה הישראלית?
קח לו אכנס אחר מעט או פחמים,
ויסיי גבר, הממלא את הפקדון של
אבנובול, עזרש ככה לחטושים – גם
אכנסו את אבנובול ורואלטה מילול-
ו. ואני, אבסאל, חש כי אנו נאמרי-
ש על הצקה, את כל בדיקת, אינני י-
ש, אולי אי-אפשר לעבור את הגבול
מיתולוגי חזק.

פיטר גיימס היה בשנתיים האחרונות אחד מבכאי תיאטרון, ויק ה"צעיר", הנועד לקהל שגילו עד 25 וכלשם כך הוקם לעידי התאטרון הלאומי. אחר כך עבר לוויק הקשיש" אוילד וסיקס המפורסם – ולסני בוארנהאם התקין לבנים שני מחזות באוסטראליה, את "רק אתמול" של פינצטר ואת "JUMPERS" של סטוטנארד. כשביל ח, ריאל שיקספיר" ביים מחזות נוסף של פינצטר.

לדעת גיימס, "הזילה ה-12" היא המושג המרכזי בין הקומדיות של שייקספיר והקשה מכולן לבימוי, שכן האיוונים המגמגמים שלה הם עדינים ביותר לפנינו באור ישראל הצניע מחזהו בתיאטרון תל אביב של בריטניה, וזה לא היתה עדיין לא מושגת התיאטרון.

מה עתיד נשקף לחיאתו בעיר
קולנועית תלמידיה? עינו המבולות
בדורות של ביימים יצאנו ר
תואו מדבר בלחם בחלליל-אנגלי:
המבצע בחיאתו - שלא מסרסר
לחיותו, עם אחת יושב באלוהו
מקצת מספרים מה שאנו רצוי לך
תוא שאתה חייב לתחוק קלך ב
מקצת שעתיד בלך אשורות קלך חר
לך משנה, ולשחק אתו קלך ביו
מסיו. בן לך רעם חזקת חור
חור חור, שושלת, אבל חזמי, כי ב
מסיו צרי החור מלך-ל שלמות
כען לעבודת ארת.

וַיְהִי רֹצֵחַ לַעֲשׂוֹת דְּרִימִים בְּשִׁבְלֵי
 קוֹל מַחֲזִיקֵי יוֹרֵשׁ וְיֹרֵשׁ וְזֶה אֲמַר לֹחֶ-
 מֵהָרָא מְשֻׁלֵּם, שְׂשׂוּעֵי עַד גְּמִירַת לֵחֶ-
 בִּיתָא וְהַיְיִרָא אֲמַרְתּוּ אֲמַרְתּוּ הַבְּרִיתִית מִמִּנִּי
 מִשְׁמַחֵר כִּי דְרֹל שֶׁ בְּנִיָּא דְּמִעֹר
 בִּי אֵין וְיִצְרֹחַ שֶׁל מְשׁוֹר הַסְּבִיר
 וְהַיְיִרָא הַמְּבֹרֵךְ, דְּלֹא יִצְרֵחַ בְּמִכְרָא
 וְחִשָּׁר אֵין אֵלֶּה בִּישׁוֹר לְחֵב שְׁלֹא
 הַיְיִרָא, בְּחִישָׁר וְהַכְרָה לַעֲשׂוֹת וְיִחֹר
 מִיִּמִּין — אֵלֶּה אֵין יִדְעֵה שׁוֹר מִלֵּת
 גְּרֹעֶה, אֲבָל כִּרְעֵי אֵין יִסְבֵּחַ מִלֵּת
 — וְלַעֲשׂוֹת הַבְּרִיתִית כִּי לִמְחֹב בִּי
 — וְהַיְיִרָא, דְּרִימֹת שֶׁל הַבְּרִיתִית.

הם, בדורם האחרון הטלויזיה והקולנוע
הם הדברים הטובים ביותר שאינם ל-
חיסרון: הם כושים עלי לחזור אל
מקוריהם: אל מה שאין בקולנוע וב-
טלויזיה, אל התמהדות במיניעצמן
(סוף בעמוד 51)

הטיול המשפחתי

מאת מנחם תלמי

צילם אסף קרטיץ

מוצאי יציאה (בקי"מ 71) מסלול: יציאה - אבו עוגילה - דקלה - תחתית-דקלה

מניצנה לחוף דקלה

מסע חתמים לאורך כביש החוף היוצא מאלי-עריש

חלקו הראשון של טיולנו - לאורך גירמלמחמה נודע, בו נעו ולחמו ב-1956 ו-1967. ציר זה הוא חבלי המורחית לחצי האי סיני וממנו מתפצלים צירים וצירים משנה למפרץ סואץ, לתעלת סואץ ולאל-עריש שעל חוף חים התיכון.

בטרם נתחיל לנוע מן הראוי לרדת קצת מפרשות המלחמה ודולות, שהתחוללו לאורך ציר זה, אשר סביבו חקיימו המצרים בסיוע הסובייטים את אחד המרי המהירים והאדירים בסיני.

נסיונות ראשונים

ב-28 בדצמבר 1948, במסגרת מבצע "חורב" (הוא מבצע עי"ן), לאחר שכוחות צה"ל חיכו את חפולש המצרי בדרום חגב וכבדו שו בן חיתר את עוגילת-אל-חפיר, (ניצנה), ניתנה פקודה לכוון דר מורכב מאנשי חטיבת חגב ר חטיבת 8 לנוע לתוך סיני בעקבות המצרים המובסים. באותו יום, בשעה 3 אחה"צ, חצה חלוצי כוח זה את חגבול הבינלאומי ונכנסו לסיני בציר ניצנה - אבר עגילה. לאחר שחובטו המצרים במשטרי אוסיתכת, כ-11 ק"מ לפני אברעגילה, נכבשה אבר עוגילה עממח ביום המחרת ו בכך נמצא בידי צה"ל אחד הצמחי תים חנוכיים והחשובים ביותר של חצי האי. לאחר כליבוש זה מקום נשלחו יחידות פשיטה לחבל בשדה התעופה המצרי שבביר-המחמה.

בצחרי יום ה-29 בדצמבר החל כוח פשיטה אחר לנוע לכיוון אלי-עריש. בשעה 3 אחה"צ תפס כוח זה את שדה התעופה הגדול, חמוצי מדרום לאלי-עריש. מאחר שהתקדמות לאלי-עריש נשאח אופי של פשיטה, מבלי שיעורף אל הפושטים כוח של רגלים אשר יוכל להחזיק במקומות חנוכיים שבה יחידת הפשיטה בכר קר ה-30 בדצמבר לאברעגילה, ועד כוונה לחזור אחרי כן ולחכנס אל אלי-עריש עצמה, אך לס כתוצאה מלחץ בינלאומי נא לצח ממשלת ישראל לחזרות לכוחות צה"ל לסגת מסיני וזו בוצע עת ב-1 בינואר 1949.

נסיונות שניים

ב-30 באוקטובר 1956, במסגרת ימים ויליות (מעדיב) 18

גרת מבצע קדש, פרצו שוב כוחות צה"ל בחזית זו. כוח אחד עלח על ציר ניצנה - אברעגילה וכבש את חמוצבים שחגנו על חגבול לטוני. כוח אחר יצא מסקיימח, (שנכבשה עם תחילת המבצע) ופנה אל מיתחמי אוסיתכת ואוסיתכת, אף הם על דר כביש המוליך מניצנה לאבר עגילה. התקפות על מוצבי אוסיתכת ואוסיתכת נכשלו, רק לאחר שכבשה אברעגילה, פינו המצרים בחשאי את מוצבי אוסיתכת ואוסיתכת. עלת חזית חצור ניצנה - אברעגילה פתוח וכוון של צה"ל יצא במסע חמוצי איוסמחאליה, לכיוון תעלת-סואץ.

מדינת שלישית

לאחר שכבש צה"ל את כל סיני ורצועת עזה חופעלו על מדינת ישראל לחצים מדיניים כבדים, אשר הביאו בסופו של דבר לנסיגת צה"ל אל מעבר לגבול הבינלאומי וכן לפינוייה של רצף עת עזה.

המצרים, שחזרו לסיני, החלו לבצור מחדש, חלק ניכר ממשאביהם חופו לחקמת קו ביצורים אדיר, באורך של כ-30 ק"מ, ש"נמתח ממערב לניצנה ועד אבר עגילה.

כאן חקקום להמליץ לצאת לטיול זה ביותר מרכב אחד, על כל צדח שלא תבוא. כמו כן מומלץ לך לחצטויד כמים ובכלי תיקון אלמנטריים. כן רצוי להצטייד באת הפירה ובכמה שקים או ירעות ברוט - כל זאת לקדם אפשרות של שקיעה בחולות, ח" עגלות לכסות פח ושם את תוואי הכביש בעקבות סערות חול. זאת נועדה כדי לפנות את החול ואילו השקים (או הברוט), כדי לצלות על גביהם קטע שבו כמות החול גדולה מכדי לפנותה בעמל כפים.

אנו יוצאים לדרך בכביש חנמי שך כאן לכיוון דרום-מערב. הוא מסס על גבעת ראשי-ניצנה וב-4 ק"מ מניצנה הוא פונה דרומה צפונה, וממשיך כ-3 ק"מ מצד המזרחי של חגבול חבני לאומי שנקבע בשנת 1906.

בקטע זה אנו חולפים על פני שרידי מוצב - חגבול הישראלי, שהתקיים כאן עד יוני 1967 ולי אחר מכן על פני חמוצב המצרי עוגילת-אל-חפיר, שהתנשא מולו. באזור זה חיו עד למלחמת ששת הימים בטוס ונקודות תצפית של משקיפי האו"ם.

לאורך קו הביצורים המצרי

לערך בקי"מ 14 מניצנה עד מר הכביש בתוך אוכפו של הר המרים ודייג שניים ממקורות התעסוקה של תושבי אלי-עריש

(טרט-אוס-ביסיס), שבו בנו המצרים את קו הביצורים הקדמי שלהם שנמשך, כאמור עד אבר עגילה.

לאחר מסע בתוך נוף מדבר החולות אנו מגיעים למיתחמי אוסיתכת, בקי"מ 25 מניצנה. וכעבור מרחק קצר, אנו בפרשת דרכים, ישר ממשיך הכביש לכי וון אברעגילה ואלי-עריש. שמא לח (דרומה) חכביש המוליך ל קסיימה.

במיתחם הגדול של אוסיתכת שחיה סביב פרשת דרכים זו, וכן במיתחם אוסיתכת שמדרום מערב לו, התנהלו בעת מבצע קדש (1956) ומלחמת ששת הימים (1967) קרבות עזים ביותר. מחייתם מחסום בדרך המר כית הנכנסת לסיני השקיעו ח" המצרים לאחר מלחמת העצמאות בשני מיתחמים אלה חון עתק לביצורים והחזיקו בהם כוחות גדולים. לאחר שנפרצו מיתחמים אלה במבצע קדש חקיימו כאן המצרים מערך מחופר ענקי, ש"השתרע לאורך 10 ק"מ (מאוסיתכת ועד אברעגילה) ולאורך 8 ק"מ (מאוסיתכת ועד אוסיתכת). במלחמת ששת הימים חתבצרה בגרת אוסיתכת חטיבת חי"ר מצרית, שנסתייעה ב-80 טנקים וב-80 תותחים. בגרת מבוצרת ומחופרת זו ערכה אוגדתו של אריק שרון את קרב חחבי המרים ודייג שניים ממקורות התעסוקה של תושבי אלי-עריש

לכל אורך הכביש, מטבינות אברעגילה ועד חוף חים באל-עריש, ילוח אותנו (משמאל) נחל אלי-עריש - גול החללים בסיני והיחיד בחם, הפורץ אל חים התיכון. יש חוקרים המציינים אותו עם נחל מצרים, הנזכר במקרא כגבול הדרומי של ארץ-ישראל.

אל צומת אלי-עריש

מצומת ביר-לחפן אנו ממשיכים לעבר אלי-עריש, כשהכביש עורך כאן תפנית כלפי צפון. כער בור כ-10 ק"מ נחלף מימין ל-

קצת ממה ששרד מן המיתחם המצרי הגדול באוסיתכת.

שדה התעופה של אלי-עריש - הנקודה הקיצונית אליו חנויע כוחות ישראלים בשלהי 1948, בעת מלחמת העצמאות. כעבור מרחק פח נכנס לאזור מוריק - מקומה של חווה חקלאית גדולה שבלוח חוקם חישוב נחליסיני.

בקי"מ ה-19 מצומת ביר-לחפן אנו מגיעים לצומת אלי-עריש. ימניה - הכביש לרפיה ולרצועת עזה ו שמאלה אל תוך אלי-עריש בירת סיני עטורת חוקלים. אנו ניפח שמאלה, לשוטט מעט ב"בירתה של סיני ונשחח בה ככל שיעלה על רוחנו. אטרקציות מיוחדות במינן אינן מצפות לנו כאן.

בירת סיני

אלי-עריש היא, כאמור, בירת סיני וכן הישוב הגדול ביותר בו לפני מלחמת ששת הימים הגיע מספר תושביה ליותר מ-30 אלף. יש המוחזים אותה עם סוכות חמקראית - אחת מתחנות בני ישראל באתם ממצרים. פרש חשם עריש הוא סוכה. בימי הביניים התקיימה בה קהילה יהודית. במאה ה-12 נכבשה בידי הצלבנים. בשנת 1799 צרו על מצודת העיר צבאות נפוליון, עד שנמלה בידיהם. ב-1917 נכבשה בידי הבריטים ובנובמבר 1956 תח בינואר 1957. ב-6 ביוני 1967 נכבשה שוב בידי כוחות צה"ל וכיום היא משמשת מקום מושבו של הממשל הצבאי לצפון סיני.

בעיר וסביבותיה נטועים אלפי עצי תמר, המאצילים מופם על (פח בעמח 40).

ימים ויליות (מעדיב) 17

סבר הרואמה

מאוסיתכת אנו ממשיכים מערבה וכעבור כ-7 ק"מ נפוש כביש המסתעף דרומה (שמאלה) מה"כביש הראשי. כביש גישה זה (אורכו קילומטר אחד) יורד אל סבר-הרואמה הסמוך שבנחל אל-עריש, חיוצר סביבו מעון נאת מדבר קטנה. אם כביש גישה זה יום - נרד בו. כעבור קילומטר מסתיים הכביש ליד סבר גדול.

קצת ממה ששרד מן המיתחם המצרי הגדול באוסיתכת.

שניבנה בתקופת השלטון הבריטי כדי לאגור את מי השטפונות הזורמים בנחל ולפתח באמצעותם חקלאות באזור. את רעיון חקמת הסכר חנה מיינור גיר וויס, מי שהיה המושל הבריטי באלי-עריש.

בעת מובצע קדש חיה בקרבת הסכר מוצב מצרי ועליו נערך קרב שריון עז. הנחשש לאחד מחקשים ביותר שהתנהלו באזור מבצע. כוח חשריון הישראלי, ש"יצא לתקוף את מוצב-הסכר לאחר שאברעגילה חיתה כבר בידנו, סבל מפגיעות קשות. בי הגיע הכוח אל הסכר חיו רק שניים מן הטנקים שלו בכורש ותועה. או אז ציווח מפקד הכוח על צוות הטנקים המפועלים ל"צאת מרכבם ולחשתער על חמרי צב המצרי בששק האישי. בחסי תערות נועות נכבש המוצב ומאי מציחם הנואשים של המצרים לכבוש אותו חזרה בחסתערות נגד עלו בתווח.

לאורך נחל אלי-עריש

לאחר ביקור בסכר נשוב לכי בש"הראשי וכעבור 3 ק"מ נגיע לפרשת דרכים - מקומה של אברעגילה, שחיתה בזמנו מרכז המערך המצרי האדיר באזור זה. סמוך לפרשת הדרכים גשר נטוי על פני נחל אלי-עריש, עליו עובר דרומה הכביש לכיוון ביר-לחפן (איסטמחאליה).

אנו ממשיכים לכיוון צפון מערב וכעבור 29 ק"מ מגיעים לפרשת דרכים נוספת, חידועה בשם ביר-לחפן. כאן פונה דרומה כביש לעבר צומת גבול-ליבני (שם הוא מתחבר עם הכביש חיוצר דרומה מאברעגילה לעבר ביר-לחפן ותעלת-סואץ).

בגטאות חז'מיים
השונים את סוררים.
בגלות חז'מיים
לנורת חז'מיים.
אנו שוקדים
על לימוד חז'מיים
חז'מיים חז'מיים
חז'מיים.

אין כל אפשרות
שיא מנור חז'מיים
לאחר כ-32
בניקוד חז'מיים.

טריזומף
אינטערנאציאנאל

18 ימים וליכנסו מעליה

[illegible]

ישו - כוכב קופה

שחמפויות הת-אלוף (מיל) ביון לון אמר ב־1966 שחמפויות הן מופלגות יותר מישל, הוונג אליו וקורוס. ש תרעמות קאפוליות, בעות, מעניין מה חושבת הכנסית כעת, שישו חתהי הסטום עם זן פרחים קופה גיום על ראשו, מופלגה בהרבה בזן מישל אומית, שכלכל חיום על מוצח המסחר חוזרו והתערבות המחרה.

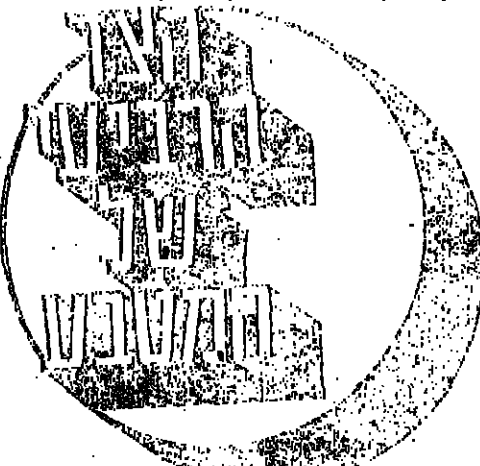
המחר, ישו הנגזר - כוכב עליון, גרף, תגות וקולטים, כוכב הנע בין 30 ל־80 מיליון ק"מ לח - ללא ספק - יותר ממש וחורונו "הישו", האנבים התמגלגלות" ועוד חתהי יסיר לקחת רק מופלגות ולחישות, שבונו

נני רוצה לספר היום על אחד מתור
כנו. ואני יודע שכל אחד מבכם
מכיר אותו מאומן אישיו בשכונתו,
בכולנותו, בתורו על הכביש, בים,
ביבשה ובאוויר. קוראים לו צ'מצי'א. והוא
יכול להיות אשכנזי או ספרדי, מרוקאי או
היווני, בלוגיני או שחרחר. אם הוא
צ'מצי'א אז מה שחבר ושום דבר לא
עוזר לו, אז על, אז כולנותו.

אבל ישו היה תמיד חשבונו בנק. מעם של
הכנסית הקתולית, עכשיו של חמסיקים, מתוליווד.
ישו עובר ושב, ישו חיסכון, ישו צמוד לחולה,
לא לצלב.

וה"ריאטי" מכנה תופעה זאת כ,החזעצרות הנגדי
ההיסטוריה של סנקי העשוערשים" ו"הישים"
קורא לכל: "מכרת חור שבעלגלחלח", אנכי העי
קים הקשורים בעתהיש" של חקס ללחיהם ע"מ גיטרת
שמלחל, אכנס בידוי הישים אור להם יום בבורה
או מחאה (כמו ב,שיער", למשל, חוצר מוכחש
של סוף היטנטיש בעשטר). אלה הם אנשים, "מכרם"
ע"ם לגמרי, שכל שיאפחם בעשעשעש ענד אכנס
שיחבור מימין לסיכום ורחהע העתלמים. אכיש
עסקם אור יודעים העכט של העשעשעש חמיכר
אופנת קיש" (מעניין מה ביבא אחר כך) משה
עם קריג" ע, אורלי, אלוהים בחור העשעשעש
מכור"ו) והם מודרדים למצות אור העושט שלם
מכרת סוף האופנת, חרות שרטי, "היטנטיש" של
משה את יכוחי העשעשעש של שרטי, "היטנטיש" כוכב
עליון, חרות — משום ש — במימוש אפס
חשט, היבוס במחיריז כ מיליון דולר (סכום אפס)
כשמדבר במחזור (העליון), וחלחל בחישים
אחרי כוכבים, חתקדש שר חוצע" יום לנזן, מי
גארט, "האנכנס העשעשעש", אכיש מיסל
ואסלי — אל תאמני — ידידי קאסדיר, לבסוף
נבח בחור צעיר מימיני, סכסס שחכסני בע
סכים מנחל להיעצל על מוכח העלילים בארץ
חקרש (כך מכנה הבנאי גיטות או תרועה
סרל),

אני מבקש להאיר את הצד הכלכלי של הצליחה, משום שזה — לדעת כל המבנים בדבר, הנושא העיקרי ביצירת סרט זה. והרצון להרוויח הן עתה גדול יותר מן הרצון לדוש בסוגיות

אנטישמיות ואנטינות תיאולוגיות. ישו הנצרי
הוא באמת כובד עליון, חיישי שגרי ביניה חבי
ממארת לבדו, ויורד אליו לזכות במצבת
האנטינות לנפשו, ענה, וסגנון חיים מסוים.
עונשי אמריקני שבא לכסות את מלאכת
הזיכרון חסרי בישראל, מספר על גישותיו על עובד
הסרט, בשלש העלויות נחלתו בכחור. ענין
על חתונתו עקבית וקטניות וקטניות על קטנות
מוצאם לאור. ענין חיל מלאות אור, אחת ישו,
שאלתי אותו, "בכח", הוא אמר ונענו ראשו בקצב
המסימניק בשעקמון מן המסבסבי חודשים, "אחרי החרב"
שה' שאלתי, "אמנם" – איד חזק לזכות
הבן של אלהים" האיש חסן נפיקר את המוסר
המחברת ונאמר: דודל חתונת-החיתונה.

עכשיו, מיהו ציחציה? שאלה רותב.
 ציחציה זאת הן בשפצין לן דרד תחלון וצועק
 ורואין לן את החתחת, ציחציה זאת שחומד
 לצון לאת מצריק. ופערק בקולצוע ען שאתק מואם
 באתר, דחקו בותר ווערן ציחציה רך קד לללל
 בותר, ציחציה זאת בותר ציער אדור שפול ללית
 בותר, הלמונים, רעם ענין בותר, ויסולו לן
 ען שפוקרדען וספוציאליס מואים ארתו באר
 יקרת וקסות, אלע שפואים: זואו מוצק, לא
 מנסט לא עעטז בבורה באות, צירד לעדור לא
 אק ארת ציחציהציען על שאתק, לא מדריג לא
 ב, בותרגס, תלחמים על שאתק, לא מדריג לא
 פערזיום תלחבט לא דעת על באוויחין, לא תועת
 מחרות שפמשחט בכל תלחבט לא תלחבט לא
 תלחבט לא תועת. לא ציחציהציען שפול בותר
 שפועטם טוטאל, לא וואו לכל תלחבט בותר
 תועת וספוציאליס תועת שפועטם תועת בכל
 וכל מוס.

[illegible][illegible]

יפוע דפן

האורח הרצוי תמיד!

כשאתה מביא
ברנדי "מרתף"
סימן שאתה
מערך ומכבד
את מקבל השי

20 | ימים וליחות (מעריב)

מאת אורי קיסרי

ב אחד מימי ראשית החודש נתרממו ב"מעריב" באותו גיליון עצמו וב"שטח" של אותו עמוד עצמו ובשכונת קרובה, שתי ידיעות, שלכאורה לא היתה קיים ביניהן כל קשר ושום קו משותף. אעפ"י כן לא ניתן לקרוא השוקל מלים ומעשים בבירור ראש והכחש לא רק את המסקנות אלא גם מחקקה על הכרשים, לא ניתן לו, לקרוא ממין זה שלא להרחיק לנזכה התמונה הכסולה בעלת הניבים הנפרדים, השונים והמשותפים כאחד.

ע הן הידיעות מספרות, במפורש, על שני אנשים וזים זה לזה, שכל אחד, לפי דרכו, החליק על קליפת בננה. ואחד בליווי תומרות, עם מרשי טורח של מחנכי, הטני, בליווי אחר מאומה שירים הקוראים, "לא מלים", כי המלים נעזקות מעל לאוזן... למראת החלקה של הראשון והשטחנותו על פני הכביש נאלצו האנשים להבליע את צחוקם, לעגם, לנזכר כשלונם... זו דרכם של בני אדם, כשבמחשבות מקבלת קליפת הבננה יסורי כוח להכשיל את וולגם. במקרה של השני לא צחק איש. זה היה צעיר בשנים, בסך הכל למטה מ-20. הוא היה מגודל שיער וזוא שוטט וטייל בחצי האי הסקנדינבי. צעירות התקשורת לא הורו בו את הסיפור עליה. הם הסתפקו בתצלומי ובהנחה כי הוא מבקש בסקנדינביה, מקלט מדיני. קשה להעלות על הדעת איזה מקלט מדיני עשוי לקבל נער בן 20. לבקש מקלט — זה, כן, רואים מבוזבז כאלהן אבלי מדיני, אפילו במרכאות? איזה ערובב מושגים! למציאות כתמים רחבות וניתן להעמיס עליה מטענים לרוב. העיקר הוא המקלט ואילו ה"מדיני" היה זה חלקה של המריוולוגיה... כביכול יש למבקש גישה מדינית משלה, אלא שלמעשה הוא בסך הכל פחדן, מו לך בסקנדינביה לא חשב אחרת וד צחיל הוא יתגורר בצמח-העשן כסרוב מלחמה איראני לזי בעל השקפות גזעיות. זו גם הסיבה, יסביר לפי שיהיה מוכן להקשיב, שהוא מואס בה ודוחה את תאוריות הישראליות ומבקש אורחות וזה כנגד הדרך הישראלית שיוותר עליה ויחזיר אותה לא יאל לא יאל את עצמו כמז צעירים, בני גיל, נהנו את חיותם במשך עשרות שנים על אותה ארץ שהיא בורח מפניה, נהנו את חייהם על הקנייחה והסגורה של האורחות הזאת...

לא נקבתי בשמו של הסרוב ואף לא ציינתי את ראשי התיבות שלו, אם כי העתון אינו מסתיר את זהותו. נגזרת משמות זאת לא במקרה. התיס טורח ידע ויודעת חורמים-בתשובה ועליו לזלזל גם לסרוב המדיני שלו את הסיכוי הזה. אולי יבין שיש פה שאינו מכין היום. ואגמ-מילדת חסלת, בבוא היום, לבן האובד והחורר. כישוריו, אם יתורר.

ד נטר השני, ואולי הראשון, על כל פנים האחר, ונעיק יותר דיקורטיבי, יותר הפאורתי הקהל הישראלי במתח בלתי שוטק של הצגות, מחזות, סרטים, חקפות ובכלל חיי בידור ואשליה. כעת הוא עסוק בסיפור של, שמר גיורא גורדיק החדירה בעתון מסורת לנו בריאליזם לאקוני והאכורי, כי גורדיק, לאחר ששטש את הרגל והשאיר חובות בסכום של שני מיליוני לירות, הגיש לשלטונות מערב-גרמניה בקשה לזרכון גרמני, תמורת הדרךון הישראלי שהוא מוחזק עליו, מחזירי אותו... שכן אחריותו הישראלית בטלה בעיניו, על הכלל בישראל הוא מעדיף את ה"ממכורגרים" של גרמניה שהוא מוכר עשירי כאדם חשוי, בחוצות פרנקפורט, עוצב מאד.

אולם כל זה אינו יכול לשכנע אותנו כי נתייחס אל גיורא גורדיק כאל מושג. אל תדון את חברך לפי חלית אחת שבחוט השדרה שלו, לפי גיררה אחת של תרשים חיי. אני גם לא מוכן להתחייס אליו ולדבר עליו כסגנון של רומנים ועיריית חסריתי מתח, למגנון זה ולגישה זו יש חלק בין מרכיבי חשקייים של מה שגרגר לו לאחורונה. יתכן כי

2 חנויות

החוזרים

עכשיו נכנס לחנות של אשליה, כאילו כן ישמור על גאותו, אתבחו העצמית, כבודו, ולכן הוא מדריך את הצניקס הגרמני על חפרתו של חתוק וחכלא הישראליים. מכאן שרק לשווא נציע לו את רחמינו. הוא ידחה אותם... תמיד היתה קיימת תגובה שבמאוזר, זו שלא במקומה, שלא בעיתוי הנכון. אלא שחסיסור של גורדיק, תגרל של גורדיק, אינם קניינו שלו בלבד והם מחייבים לא רק אותו. עכשיו שיש לנו מרספטיבה מסוימת כדי לשקל את אשר אירע לו, עכשיו שהלשונות הרעים — והטורים, בעיקר הטורים — חללו לספר על חסריתו ולפאר אותו בנשימת אחת עם ברחוויי ויגמילד הגדול והם מדברים רק על חובותיו העצומים ששתל בכלכלה הישראלית כחובות שבחפסד, עתה מותר לפחות לנסות ולהבין כי חזוי רק חולית אחת בכל החבנות, בכל השורה של המשפלות. החבנות, חביר שות וחלולו האנושי של מבוזבזו והספוקינה אילו חוששו יד לעזרת גורדיק כשם שהוששו ל"הבומה", ל"קאמרי" וכי כי אז, יתכן מאד, שהאיש לא היה מושג רגל.

כי גורדיק היה מוצר אומיני ל"בום" הישראלי. לתקופת הפרוספריטי, לעידן השפע, לימים חסרים אינפלציוניים. הוא התייחס אל עצמו ברצינות יותר ולא היה מוכן לקבל מציאות שאינה מתירה לו, אינה מאפשרת לו לקרוא לבובלו בשם חסדקת... לחבין, כי יעודד הוא לשעשע, לבדד, להגיש אשליה בתחום הנפוש וחזנאה אך כל זה אינו מרשה לו מה שמרשים לעצמם אנשי העסקים הטורים בידים את קלטי הנפט, המבנות וכן הלאה וכן הלאה. למחרת היעלמו סיפור, כי כאשר היה כבר מצבו גואש, אישר לו שר התרבות להוציא גורדיק, גדולה עד המרוח. לעולם אין לדעת על איור דרך מתנחלים הרחוקים... ויתכן מאד, כי אותה שעה שאל את עצמו יגאל אלון: למה באזור התרבות לא יוכה אדם לאשר זכו אחריהם באזורי הסכניקה המעשית? מדוע מותר לשווינסקי, מדוע מותר לאנשי ורד? מדוע מותר לזרזות מרקחת אבו רודס? מדוע יש להכביר את חיי דוקא על אנשי הכידור והאטנות?

יית חסר לו, לבעל ראשי החובות של ה"ג", חכמול. מה שחסר לכולנו בארץ חקטנה הזאת, במדינת האמיצה אך ההרעפית הזאת: פרפורציה.

לא חיה לו חוש פרפורציה, לגורדיק, מקובל לומר, כי לכשאין לסלוי פרפורציה, חייב שכנו, או שחוס, האלמוני, שיבוא וימשיך אותו בשריולו ויוחיר אותו, "לאט", לא בחפזו... קורטוב מושג בה... היה שקול... אלא שגורדיק האלגנטי לא אהב שימשיכו בשריולו, בחליטתו שנגורה ב"ריצנט סטריט" של לונדון.

כשאני מנחור עתה את המלודרמות של גורדיק, לא את אילו שחפסד אלא את אלו שחי לפני ואחרי ההפקה, אני מניע למסקנה, כי בעצם, החלחל ההתר מוטטות שלו הרבה לפני שנכשלו הסוסים שהיו אמורים להוציא את ישראל מן הבוצ, כולנו יודעים, כי ישראל אמנם יצאה מן הבוצ, גם בלי עזרת הסוסים, אך כאן נחקע לבוך גורדיק עצמו. אחת שעה כבר היתה כאחוריו שורה ארוכה של באצונות מוחזרים, של הייגים, שכן נראו בחיות, אבל בראיה קסרנית יותר לא היה קשה לגלות שם את הבקיעים, את הטרקים, הוויטים, הקרקסים, הפיליטי-גים, המרדוריקנים וחלידי של האמנות הקלת מלכת כל הזמנים: מרלן דיטריך, דרכו של ג.ב. ויתרה סוגה בשועצים, פרופרת בורי דפנה. אך זה היה רק למראית עין, כי גורדיק לא חיה איש עסקים. הוא היה איש קליעים, שחקן בן בנו של שחקן באירוח של יהדות רוסית וטולין. אבל כאן, באירוח הסרית של הישראלים הומרגים עם החוסם הצטוי באמריקנים שחגני — כבר אפשר היה לשמוע את צעדי הסוף המתקרב. וגורדיק לא רצה להודות לעצמו, וידידיו לא הורידוהו, כי מבחינת חברות, מבחינת התנאים והאירוח, מבחינת המציאות של חלקות הללו, של הקהל הזה של טעמיו ועל אספרויותיו, הכל מיעד, בסופו של דבר, לכשלון. וכשלון זה תחל חושב על משוה קונסטרוקטיבי ושישן את אלתמבר"ח" ואימת את, אין כיסו בלילות — היה פאזור מדי. הוא עוד היה חולף באלגנטי ואבן גבירול ב"רולס-רויס" שלו בחילותיו של שיאי מדיניות וגאות, כאילו כל העיר מבזבה בכיסו, כאילו שלו היא, אך כבר מעטים היו מוכנים לערוב, כי גם חכמים נ"ת עוזרת שלו... המרסומת המשפית לעשות לה כנפים, בעתונים, ברדיו, ברחובות העיר לא הפסיקו המפרסם שלו, ירידו רוד בלקין, לטאר את המרדורקיות של המלך המפליא הצלחותיו, והוא באשראי סתות צריך לצין, כי גורדיק לא איבד מעולם את ידידיו וגם אח בלקין לא הפסל לרעת... חלק, בסך הכל של חתוב, אינו ניתן לזלזול. וגורדיק עדיין אינו מודת בקסריות המשתנות של המור, הוא עוד יקרא, "חלל וילי". אך אשילו מרון הגדולה, המגיעה בבכונות קולגיאליה מן הקאמרי, אינה יכולה עוד להציל!

א לא לא ידע לבלום את עצמו וההצלחה לא הצנחה לו מתוך האדמה הזאת, חתברה חזאת. היא התחילה מן החור, גבוה מדי, מן האקסטיבה הששית של אותה מרואנית ופה שלא ידעה לשיך... אך אעפ"י כן חזבה לומר, כי בכל התמטעות הללו, המתגלות בחיות האשליה של חקטנה הישראלית — מחאטורוננו ועד לחקווינו, ממפיקנו ועד אמרגנונו — גורדיק היה בכל זאת תומעת יפה והידיבית, שחקנית, שגיריז האמנותיים, יספר לו, שבשום תקופה לא שולמח להם משכורת כה גבוהה, בתנאים כה חרגנים, כן, הוא היה אדיב, נדיב ולא כפוי טובה.

וחיי הברונקס, לא החיסטורית, של הברונקסיי התל-אביבי, של מפיקנו ומעצביו, זהו סיפור עצוב. המסר — עוצבת גיורא גורדיק, דוד שלישי של שחקנים, מוכר כיום נקניקיות ברחובות פרנקפורט, המלודרמות, חזיר, אכורית יותר מן הדרמות החיים היאטורליים יותר מן הבמה!

באחד חלילות הרחוקים שוטטנו באלגנטי קרוב להצות, משתחים על הא ועל דא. על מדרגות מוגרבי, כמו אנדרטה של תל-אביב חקטנה, ניצב אותו שריד של עליית ה"יקים", בכובע הטבח על ראשו וליו קצרת תגקיקים בחדל. עברנו על מניו... ולא גורדיק ולא אני לא ידענו, לא נחשנו, כי חזי המרור אותה ששולחות לנו השנים שתבאנה, ואולם חיות לו לאיש גם חרמית אחת: שונת.

היה זה כשקרא למילואים הרביטור גיורא גורדיק, מפקד-גורד בשריון. עכשיו משרת בנו יחידו בשריון סדיר, וחתי ותמננה המשפחתית שרצוי להיאחז בה עכשיו, אלא שראשון הנאחזים חייב להיות הוא עצמו, גיורא גורדיק, ויתא המחר, אשר יזוה.

ימים וליחות (מעריב) 21

אורח לרגע

יש לי ציבורים בראש?!?

מאת עפרה אליגון

הוא אינו אורח לרגע. במשך שמונה חשנים האחרונות בא אלינו אחת עשרה פעמים! מגיע בכל מיני זמנים. אבל ביחוד בימות הקיץ, הלוותים, או כשכל ישראל נוטעת לשווייץ, או תולמת לנסוע לשם, אורז מקס רור מוואוויץ, צרור בגדים, שניים שלושה ספרים, נעלי המעמלות ונעלי "שבוע" לנוסע לישראל. ולא שאם לישראל אלא לנגב, לערבה, לים-המלח, "אף, דרום הארץ, אין עוד מקום כל כך יפה וטוב בעולם..."

בארץ צעיר, בן עשרים ושמונה, גוי שתחתאב בארץ ישראל ואינו יכול בלעדיו. בא, תולך לקיבוץ, שוב בשדות מוריתח חשמש ועד שקיעה, חודש חשיים, שלושה חודשים, גם ארבעה מנסה להתקבל כחבר בקיבוץ, מטכרים לו שלא יוכלו לקבל, כי לא יתיר. הוא מבין שאדם צריך גם לחפש הכלית בחיים. אורז את צרורו, את פניו וגופו שחשויים בשמש לגון חום נחושה, את חרור שבאח לשלל בשדות הלוותים, את השדות המתוחים עד קצה האופק, את הכותנה המלבינה, את החיטה המצריקה, את היריעה בערבי שבתות ואת חשיחות השבתות, ואת העקשות: "אתה לא יתירי ועל כן לא תוכל לשבת ביבנה", וחזור לשווייץ להיות בן אדם מסודר ככל בני האדם.

חודש, חודשים, שלוש שנים עובד במשרד יפה ומאוד, בבורסה בציריך, בניהול ספרים באותו בית-חורש ביונג, בבנק, משחקר כמה אלפים ימים לחודש — כל פעם במקום עבודת חודש, כיוון שאת קודמו נטש כשנסע לישראל.

עניני הכותלות כבר לא גראות מנורות בתוך חשנים חשופים, השיוף דתה. אך ככל שדחתה השיוף גודל הנענוע, אין לו אורד לגשימה בין החללים הנפחים שלנו חוזרים ומציקים, "הבית צר וחם וזה..." אוסף את חספס שצבר, אורז את צרורו וקטן ושוב הוא כאן, ביבנה.

*

פגשתי את מקס לראשונה לפני ארבע שנים. אורז: "אני רוצה להתישב בישראל, בכפר, רוצה להיות חקלאי, משכבניק, תאם יכול לא יתירי לקנות כון אדמה ולעשות משק?"

זה היה לפני ארבע שנים, כאמור, והבתור בן העשרים וארבע גראת עוד צעיר מבטי גילו או. חשבתו לי, לך, זה יעבור לו... ובכלל, מה יעשה בחור בודד, תולמני ותומה, עם הראש, הישרי, שלו בין עזת מלולפלים.

הבתור הלך להתעניין במשרד חפנים, במסדות, בין ידיים חורר בידים ריקות, אבל מאז הוא חוזר וחוזר ונתן פעמים בשנת ומכלח כון את מרבית יפיו. בשל אותו נסיעות אלינו איבד את מרבית חבריו — וחי שם, בשוויצריה — כמו איזה פליט ועקור את ביתו רואה הוא בקיבוץ, בתל-עוז.

"אני מבין שהם אינם יכולים לקבל אותי כחבר, בתל-עוז הוא קיבוץ של צברים. פרט לאחד או שניים, אין חברים מן תגולה. אמילר חייתי יתירי לא חייתי יכול להתקבל. אני מבין, אבל אין זה מספיק במאומה מתשוקתי להתקבל כחבר, מאחבתי את מקומם ואת האנשים, ומאחבתי שאני יכול לראות בו את ביתי משש."

— ואין הם מתחשים אליך?

חיוך של נחת יתירית של יידישע מאמע. עולת על פניו תגויים, התמימים כסני תינוק, "הם אחבבים אותי" — בוזר הוא לומר את אט בעברית וזכרת

מקס רור: "עוד מוקדם למצוא פתרון ללא-יהודים"

אך הם אומרים יותר בלהתראות כשנסועים. או שמסדרים טיול לשארית-ישייר בשביל אני אמרתי שאני רוצה לראות. בחוק אמתרי, וזה סידור טיול בשביל מתנדבים. איזה טיול...

"יש עדינות בעבר. יש יופי, התברים של תל-עוז הם אנשים נפלאים, בכלל, צברים הם נפלאים." — באמת? ומת ביהם לדוקרנות, לקשיחות, לשחצנות — שמאשימים בן את הצברים, מה ביהם לחוסר הנימוס ולחססות?

*

מקס חושב בדרך כלל לאט לאט. עשתי קושצות המלים בחיפזון, בלחם.

הישראלי ארונגטי? בניני מי? משום שהי-מנטליות. שונה מן המנטליות האירופית אין זאת אומרת שאדם הוא מחוספס, חסר נימוס, יתיר, אני רואה בצבר אדם טוב, ואני מכיר רבים, והתבוננתי בהם בעבודת, חייתי אתם, אכלתי אתם, רבחי אתם ושחתתי אתם, אני לא רואה יתירות, אני רואה Pride & dignity, וזה שונה מאוד. יש תרגשות של Self confidence, ששום דבר לא יזיו אותם. אדם יכול לשוחח עם בני תשע עשרה שיות של ממש. בן תשע עשרה הוא מבוגר, חושב, ידע למען מה הוא חי ולמען מה הוא נלחם. החורים שלחם רואים אולי שהם לדים, אבל זה רואה יותר מכלים לו יותר. הם יודעים לעבוד ואחבבים לעבוד ובאדק נטרע בהם רגש גאות על הישגים. הם אינם צריכים לדבר על כך — תמרמרים. המצריקים באמצע חשממה — מדברים יותר ומשכנעים יותר מכל דבר שיאמר או יכתב. צבר צעיר מוכיח את עצמו כל יום וכל שעה, תולא ויכולתי להיות צבר."

— אחת לא בנינים מעט? ומת ביהם לכל חשאימות שלך על שלום, למצפיונים שעליו ריברת. לשנאה הצבא ומיליטאריזם?

"אני שונא צבא וסונא מיליטאריזם. אני שונא עריצות, ואני מוכן לקבל סקודת, חייתי בצבא השוויצרי, עשיתי את טירותי וכל רגע בו שנאתי ותיעבתי. מיליטאריזם הוא אסון העולם, הוא תיעובי."

— אז איך זה מתישב עם רצונך להיות בארץ. בארץ של מלחמות וצבא?

"את נתת את התשובה. זו ארץ של מלחמות. מת אין ברירה. זו שאלה של חיים או מוות. איך את בכלל יכולת להשנות צבא לשם צבא, לשם חירגול וכחפיות עם כוכבים, ושולנים וגשליטים, לעומת צבא של הגנת חיים. בישראל יש צבא מחוסר ברירה ויחסים בתוך הצבא הם כמו בין חברים. אני יודע זאת לא רק מסיפורי החברים שלי בתל-עוז, אני ראיתי איך בא מסקר הנחלי, איך ישבו סביבו בחיבה, באמון הדדי, המסקר בא כמו אבא. אני עמדתו מרועק וראיתי הכל. בשווייץ, מבית על חיל קצין קטן, כמו שמבטיחים על תחיתת לכולך. רק בישראל קוראים לקצינים ולמפקדים בשמות חיבה, מנו, דדו, אריק... זה אומר משהו. אני חייתי אומר משהו. לא שוויצריאלים הם מיליטא-ריסטים. הצבא הוא אורח. זהו!"

— עשו לך שטיפת מוח בתל עוז?

"סליחה?"

— מקס, לו חרשו לך לחתישב בארץ, חיות מתגייס לצבא?

"בטח. חייתי רואה את זאת לעצמי לכבוד. אם אני רוצה להיות סת, אני לא צריך להתחבא מאחורי חגב של אתרים, גבון?"

— מה אמרו לך, באילו תנאים יכול לא יתירי להתישב בארץ?

"הוא צריך להתגייס, או להתחתן עם בחורה יהודית."

— מוכן להתחתן עם בחורה יהודית?

"או — כן."

— ולתגייס?

"לא."

— למח? אחת מוכן לקשור את חייר גגורלך בישראל, להתחתן עם ישראלית לחקים משפחה יהודית, או מה איכפת כבר להתגייס וגמרנו.

"אני רוצה להתגייס. וגמרנו. כי זה לא יהיה ישר, אני אדם דתי. אני מאמין בתורתו של איינ-שטיין, אני רוצה לשקר. אני רוצה ללכת ישר, להיות שלם עם עצמי. איזו דת אחליף, דת שאין לי, אבל לא רק מסיבה זאת, מסיבה אחרת לגמרי איני מוכן להתגייס. זה גראת לי פתרון קל מדי. זה גראת לי לקטון על עולת לא לי, זה גראת לי לבוא לא חמוק. כדי להיות יתירי צריך לעבור סבל רב. סבל שמוכן את הנשמות להיות יתירי זו משרה ארוכה, זה חדרות של תמצית ואמונה ויחזורים וקריבנות. לא געשים יהודים על ידי גיתוח קטן וחפיות שלחם דים על מה. אני רוצה להיות בישראל כאזרח ישראלי שהרופות זאת, ושעוד ירופות זאת בעבודת, במסירות, בחושנים. תלדים שלי יתור יהודים מכוח אדם ומכוח זה שייחולו כאן, אני עוד לא ראוי. ועוד — לא רוצה להיות יתירי באמצע, כחתחכמות, כחכסס תגירה — מבינות..."

— מקס, תגיד את האמת, תאם אינך בעלב, או גגיד, תאם אינך תמה על כך שחוקא יהודים, שסכלו כח חרבת, שתמיר תבעו רשות לשבת בניכר כאזרחים שווים, אינם מאפשרים להעניק זכויות ללא יהודים — שאתן דרשו לעצמם?

*

מקס שוקע באחד וחירותים הארוכים שלו. אל תגיד לי כמו שאומרים לי למעמים כאן חברי בתל-עוז, אל תגיד לי, יש לו צפרים בראש, אין לי צפרים בראש, יש לי שם מחשבות, ואחבב לישראל, ואני מקווה להיות כאן כאזרח רצוי, מאזר מקווה ומתפלל לכך, אבל אני מבין, איך כי עוד לא התבוללתי מספיק אני מבין, שלתורים אולי עוד מוקדם למצוא פתרונות ללא יהודים. ואני אחבבתי

ימים ולילות (מגזרי) 25

עוד צמיצים חדשים בסדרת הממותקים של עסיס

19 טעמים נפלאים של מיץ ממותק עסיס לבחירתכם: לימוני, תפוזים, מנדרינה, אשכוליות, לימון-מדי, פל, תות-השדה, דובדבנים, כסיס, אגסים, תפוחי-עץ, קולח, מנטה, מישמש, אננס, חמוץ-מתוק ומיצים ממותקים דיאטטיים: לימוני, תפוזים ומטל.

בי-עסיס גם נשים

24 ימים ולילות (מגזרי)

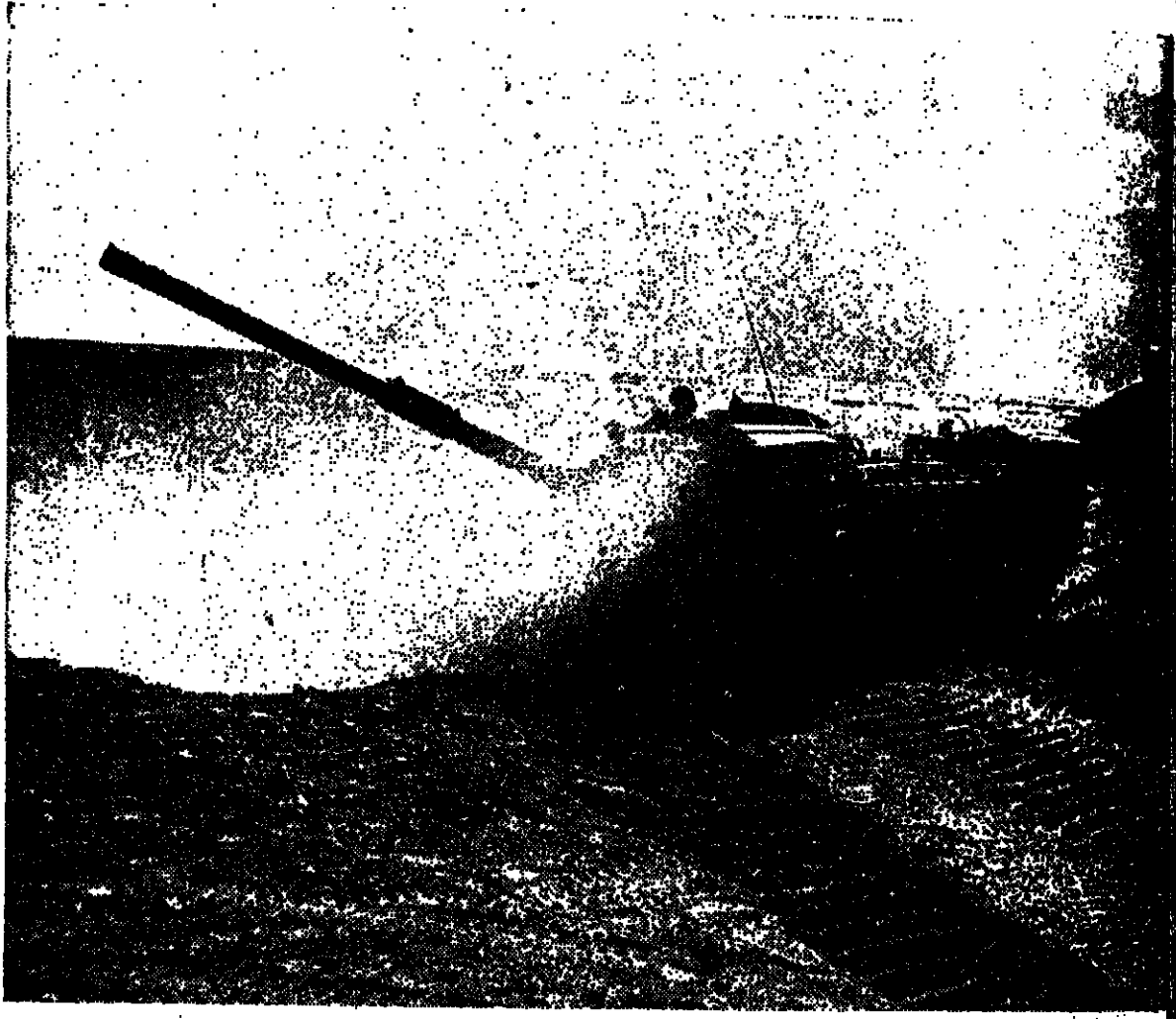

הם יבואו בחולצות לבנות ובמדים. לעמק אילון, סמוך למשטרת לטרון. לוחמים ותיקים, אנשי חטיבה 7 - חטיבת השריון הראשונה של צה"ל, אשר בשתי המלחמות האחרונות בקדש ובששת הימים יצרה את אנגדת השריון הבלתי מנוצח. רבים מראשי צה"ל שרתו ביחידה זו ממלחמת הקוממיות דרך מערכת קדש ועד מלחמת ששת הימים, מן הפיקוד הנוכחי של צה"ל שירתו בה: ר/א דוד אלעזר וסגנו ישראל טל, מפקד גייסות השריון אברהם אדן (ברו) ואלוף פיקוד הדרום שמואל גרנו (גורודיש) ומאלה שפרשו מצה"ל ר/א חיים לסקוב, לשעבר רמטכ"ל של צה"ל, אלוף שלמה לרנר, אלוף שלמה להט (ציץ) ותת-אלוף אשר לוי. מתולדות חטיבה זו נגזלו את טיפוס גודד הטנקים הראשון של צה"ל, מוזיית-ראיה של ששה מג"דים שפיקדו עליו במרצת השנים.

הסמל הממושקף פרק את חקיתב בשערי המלחמה וחתבונ סביבו בתמחון. לאזינו הגיע בליט פקוד דוד בשפות שונות, והוא, בחור שהתנדב אחר פורק הפלמ"ח לשרת בגודד הטנקים הראשון של צה"ל, התאכזב קשות. עם שני חבריו חשטלים עמו בשער רחוקות עז שמפקד הפלוגה נרי-שקח מקד ברוסית עסיסית על שמל מושקח, לקחת את שלושת הסריונים האלה ולעשות אתם תרגולות סדרי.

גם היום, כעבור 24 שנה, וזכר שמואל גורודיש, כיום אלוף פיקוד הדרום, אותו נקרא ביולי 1949, כאשר

שני הטיבה 7

גיתל קרב של יום שלום, מנוח, ב" סביבות אבו-עגילה, ורק לנשות ערב נכבש הסכר.

שבהם היו מסיידים, כדבר שלא וז ימים דמה למגדל בבל. היו בו נוסף על דוברי שפות שונות, גם אנשי פל"מ ואנשי לח"י. עברית בקושי שמעו שם. מאשיין את הגודד - חיתת ה"מט, שממשר שש שנים, בעצם, כ"מטע עד קדש, ישבו בגודד אותם קצינים בלי להתחלף. רובם היו רוח"ק. אני חיתת מג"ד. גרתי בגודד עם אשתי. לא חיינו יוצאים כמעט מן ה"מחנה. קצין ששחה בגודד שנתיים נה"שב לסיפון.

הגודד היה מסוגר ובאחוזני. היו מריבות קשות בין קציני גודד הסכ"ק. קצין גודדית חתרמ"ש, מאחר ש"אנשי חתרמ"ש היו יוצאים לתעסוקת בקוים ואילו אנחנו התאמנו על הסכ"ק. ראיתי את עצמנו כבוע נבחר. ו"קם גם התנהגו הבחורים. גודד הסכ"ק היה היתר של הצבא הישראלי.

עכשיו, במבט לאחור, ניתן לשפוט את הדברים באורח ברור יותר. האלוף אברהם אדן אמר: "כשם שהשריון של צה"ל התפתח דרך חטיבת 7, כך התפתחו הטנקים של צה"ל דרך גודד 7". זה דוד 82, המכונה "קדש", יצא בין עם שלי"מ למלחמת "קדש" - גורודיש, משת בה 7, אשר פרצה והגיעה במבצע "קדש" כמעט עד תעלת-סואץ. "הגודד - מספר ברו - ער ב"מלחמת זו את חקרבות הקשים וה"מרים בחרת של שריון-בשריון. פרץ דרך ואז פיקוד לקסיסת דרך חר"ק, חופיע בעורפת של אבו-עגילה, ימים

החיל, דרס בשרשרות הסנק עמדות והבקיע יחיד ללב המוצב. טנק אחר שעליו פיקד רבי"ט יעקב מאיה יונק גם הוא לתוך היעד מכיוון אחר. הסריצות של טני הטנקים הבודדים הכריעו את הקרב. בלב המוצבים ה"אדירים ניצבו טני הטנקים שאין בהם כמעט תחמושת, נחוגים באש חופת של מגיני המוצב. משה בריל, פצוע, לחם עתה בשרשרות הטנקים שלו ו"דיווח: "המוצב ביד"ו" משה בריל, ויעקב מאיה זכו בצלי"ש של הרמט"כ"ל, הפלוגה כולה צוינה לטבח.

העוצמה

אשר לוי, תת-אלוף במילואים, עבר מטיקוד על גודד חיל הרגלים לטיקוד על גודד הטנקים אחרי מלחמת "קדש". כיום הוא נוכר: "המגישה שלי עם השריון הייתה במלחמת השחרור. ב"קשו אז להראות לי בגאות רבה טני"קם. הראו לי את ה"חוצקס", טנק הנסע על חליל, בעל תותח של 37 מ"מ. הייתי מאוכזב. כאשר קיבלתי את הטיקוד על גודד הטנקים, מצאתי אותו טנק ממש עומד במסקרת הגדוד על רמפה, כסמל.

אחד, הרברים שאיפיינו את הגודד לגבי כאיש חי"ר היה תחושת העוצמה הענקית. לראות תנועה של כמה פל"גות טנקים על תותחיתן געה בשדרות זה כוח שקשקש לתאר אותו. בחילית רגלים דיברנו על טיפוס רוח החיילות דרך טיפוס אישיותו של החייל הרגלי. בשריון רוח זו בנויה על הצוות. צוות הטנק.

תת-אלוף לוי וזכר את אופנת ה"לבוש של אנשי הגודד: צעיפים ירו"קים אשר נגזרו מהמזנונים שנוחרו במחלה. אחד המג"דים ניסה פעם ל"חשילט אופנת מיוחדת בגודד, שהי"חד את אנשי מכל שאר הלוחמים של חטיבת 7 - צעף לבן על תצואר - אולם הצעיפים הירוקים גברו על אר"פנת ה.

חקרב על המים

דורות של טנקיסטים עברו את ה"גודד אשר קיבל ראשון את כל סוגי הטנקים וחורשים של צה"ל, מה"שרי"מסמוריונים". תת-אלוף פינקר, אשר פיקד על גודד זה בחקופת, המלחמה על חמ"ס והתחבטויות עם חסורים לפני מל"חמת ששת הימים, רואה את ייחודו של הגודד בכך, שהתא היה גודד הטנקים היחיד של צה"ל חקופת ארוכה, על כן גיבש מסורות וזיתת את רוח אנשי חשריון. מתוך גודד זה יצאו אנשים בעלי המוסר (ראיית מלחמה שונה מן המקובל).

פינקר קיבל את הגודד מבנימין אור"שרי אשר גיעע במלחמה על חמ"ס. התגודד גש אז את על המלחמה על השליטה במימי הירדן. מניעת הקמת מפעל החשמל הסורי. הטנקים והתאמנו במיוחד למלחמה מורדה זו והפיקו מ"זה סוגי ירי שאיש שריון לא היה מאמין שאפשר יהיה לבצעם.

הגענו לחישובים של ירי למרחק עשרת ק"מ מטנק סבסוריון על טרק" (סוף בעמוד 27)

המחלוקת על התחנה המרכזית

לוי יצחק הירושלמי
שטח ממוחזר לא יוחזר!
שטח ממוחזר ביד לא יוחזר לעד! אלף חיוש-בים בשטח מדברים בי-רוח-שלי-קרב כשהם שוטחים לי-פנין את תביעותיהם. לא מדובר בשטח שמעבר ל"קו חירוק" ה-שטח המוחזק נמצא קרוב יותר לקו חירוק. מיקומו של השטח — בלב לב של תל-אביב, ותוא מוכר וידוע לכל בדמות התחנה המרכזית, דרכת עוברים מדי יום בינומי כ-400 אלף איש.

יחר משלשים שנה שוכנת בטח זה התחנה המרכזית של הגדולה בערי ישראל. כאשר חיסלו את שתי התחנות המרכזיות בעיר — אחת של "אגד" ואת השטח שדרות-ירושלם ואחת של "דרום ירושלים" בליונסקיי-הקישון —

28 ימים וילות (מעריב)

הקימו את התחנה הזאת — נשמו חיים — צר המקום בתחנה, וגם תחנת-המשנה שמסביב לה. המתקנות את כל הרכבות והגישות אליה אי-גם מסמיקות עוד כדי למלא את צרכי התחבורה הציבורית. אנשי התחבורה ראו את הנהל והתחילו לפני שנים אחדות לבנות את התחנה החדשה, אשר תושלם בעוד כשנה ומחצית חי-שנה.

בסיוע עומדים שנערך בימים אלה באזור התחנה החדשה הכריז אחד מי-ראשי "אגד", יעקב מאלי (ראש אגף התנועה): "אנחנו לא נוזז מהתחנה המרכזית הנוכחית. אנחנו יושבים שם — וזכותנו להישאר שם". אחר-כך הכריז באותו דובר, "דן", אהרן שני: "התחנה צריכה להימסר לידנו". אף הוא מדבר בשם חזקתו על השטח.

אנחנו מעלמים.

וכן זה, שדובריהם של שני ה"קואורטורים" לתחבורה מדברים ע-לית בתקופות רבות. מהי? האם השטח של התחנה המרכזית שייך להם? הם טוענים בזכות חבלות עליו?

ראש עיריית תל-אביב, יהושע רבי-נבין, אומר בקול שקט, אך מסקני: "זו קרקע עירונית".

אנשי הקואורטורים לתחבורה אי-גם כופרים בכך. אלא מה? הם רואים עצמם בחזקת דיירים, ובחור ש-כאלה יש לנהוג כלפיהם בהתאם לחוק תחנת הדייר.

משיבים על כך בעיריית תל-אביב: "הקואורטורים אינם בחזקת דיירים. הם לא משלמים שכר-דיירה".

טוען דובר "אגד", מרדכי (בזשקה) שיפמן: "אנחנו משלמים 1.5 מיליון לירות לשנה, שני-שלישים מזה, אגד" ושלש, דן. זה כולל דמי חזקת (חי-קונים, שמירה, ניקוי וכו'). העירייה אומרת, שאנו משלמים דמי שימוש ו-החזקת ולא שכר-דיירה. בשבילנו לא משנה מה שם מדביקים לזה. אנחנו משלמים — ואנחנו דיירים. בודאי שיש לנו זכות ב"מיצרא".

הסכום המשתלם על ידי שני הקו-אורטורים לעיריית תל-אביב עולה משנה לשנה. בשנת 1967-8 שילמו 870,000 ל"י. בשנת 1968-9 — 1,000,000 ל"י. בשנת 1969-70 — 1,150,000 ל"י. בשנת 1971-72 — 1,500,000 ל"י. מכאן, שבזמנ השנים

רבים שטח בתחנה המרכזית החדשה, תציעו לנו, בדקנו את הגרסה והגענו לסקנה שאין כל הצדקה — הן מי-בהינה הנוצאת והן כפוינת תכנון והתנועה — להצדקה כזאת כדי להעי-ביר קווים עירוניים לקצה העיר ו-לגורם של-ידיו כך להיווצרות אותם מקום ובצורה שקיימים בתחנה הזאת.

בשבילנו זה עול נוסף של הוצאות — הן בהקמתה והן בהארכת משך תמיכת הקווים ללא כדאיות. אגד חי-לכס בעקבות הנוסעים. לשיכר, צריך יהיה בכוף תעה. להעביר את הקווים 4 ו-5 לאזור התחנה החדשה. לצורך זה מסמיקות תחנות-מעבר. התחנה ה-5 נבנית צריכה, איסוף, להישאר ברשו-תנו כדי שוכל לפנות את הרחובות מסביב לתחנה המרכזית מיטרה ל-התנועה. זה יכול להיות פתרון טוב. ל-כך שאמנו, לא הלכנו לתחנה החדשה — כדי שנישאר כאן".

חוזר, אהרן שני, מוסיף: "אגד" ו-5 מוכנים לשלם דמי-כפחות, כמובן, נמשיך ל-שלם בעד שימוש החזקה את מלוא הסכום, אם וכאשר תועמד התחנה כולה לרשותנו".

בטעון היסודי ש תמימות-דעים בין שני הקואורטורים לתחבורה. א-לם לגבי יעדי התחנה — חלוקת חי-דעות, לעומת, דן, הוצעה לנצל את התחנה לצרכי התחבורה העירונית ב-לבד — מבקש, אגד, להפוך את חי-מקום ל"מרמזל", בית נתיבות לתי-רוח אשר, ישרת את כל המפעילים בתחום זה ("אגד", דן, "העירייה", וגם, אל על").

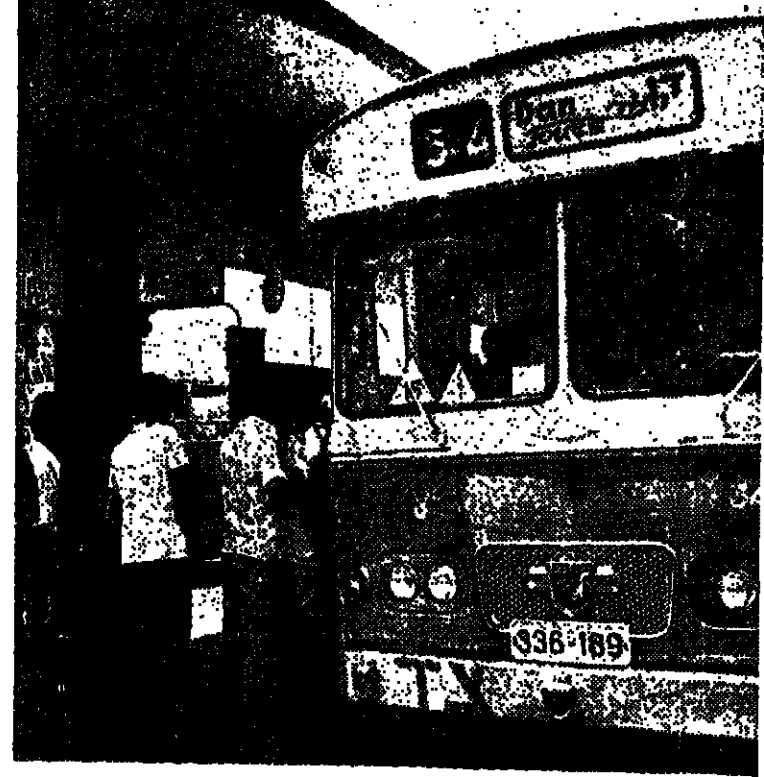
מנהל אגף החוץ וחבר מועצת "אגד", עוזי חיים, מניח בראש ו-ראשונה את זכותו של הקואורטור, לעשות שימוש בשטח התחנה לצרכים שלהם וראת אותם כנוצרים וחיוניים. "אנחנו יושבים במקום הזה עשרות שנים. בומנו לא רצינו כלל לעבור אל המקום הזה. כי בתחנות הישנות — גם אגד וגם "דרום-ירושלים" לא שילמו אף מרטה אחת כדי שימוש והחי-וקה, כאן — מילכים.

לנו ברור שמגיע.

בזמן הקרוב נעבור לתחנה החד-שה, שאותה אנו מקימים על חשבוננו כשותפות עם סילי וסולל-בונה. אם אנו עוברים למיתקן חדש, שכולו מ-קם על חשבוננו, ללא השתתפות של גוף ציבורי כלשהו — ומדובר בהש-קעת סכומי-ענק — אנחנו זכאים ל-קבל מה שמגיע לכל דייר משנה. ביק-שנו מתעריף לתת לנו להפעיל גם ב-חלק את שטח התחנה המרכזית, או לשלם לנו מיצוי הולם כמי שנחוג ל-גבי דיירים עוזבים.

ראש העירייה, מי יהושע רבינוביץ, חסכים לפני כשמונה חודשים למסור את העניין לבוררות. על עקרון חבו-ריות היות הסכמה הדדית. אולם חי-תפישות נחלקו לגבי מהות הבוררות ומסמכות הבורר. ראש העיר אפר: חי-התחבורה הישנים שישו במשאל, אם מגיע השולם כלשהו לאגד, ואם לאו. אנחנו אומרים: הבוררות צריכה ל-קבוע רק דבר אחד — כמה מגיע.

כי, לגבינו לא קיים ויכוח, אם מגיע ואם לא מגיע. לנו ברור שמגיע. ב-עניין זה אין הבנה בינינו לבין העי-רית. העליון הצעה להפעיל את השטח כבית-נתיבות לתיירות. גם בעניין זה יש גישות שונות.

בעיריית תל-אביב אין מועדים את שטח התחנה המרכזית לא כבית-נתי-בות ולא כמרכז התחבורה העירונית של "דן". ראש העירייה, מי רבינוביץ, אישר במני כי אכן נתבקשו שני חי-קואורטורים לפנות את השטח. לגבי היעד — חי מחשבות שונות.

השכנו, כי השטח צריך ליחמך ל-תחנת מוניות בינעירונית. אבל משרד התחבורה ייעד לצורך זה שטח אחר, באזור תחנת הרכבת החדשה (ליד בית הדר). הסוחרים הקימו דש, גם הם יש גישות שונות.

מוניות בינעירוניות ולהכניס שהמסחר בסביבה יוכל להישאר.

בכל אופן, אגד ודן צריכים ל-עבור לאזור התחנה החדשה. התחנה נבנית כדי לפתור את הבעיות של שני הקואורטורים. אני גם מקווה, שעד גמר בנייתה של התחנה החדשה יוש-לם איחוד שני הקואורטורים והן ידורו שני הגדולים בכפיפה אחת של התחנה הממוחזרת החדשה.

ראש העירייה שולל את ההצעה ל-חקים בתחנה, "סרמזל לתיירות". הוא מגלה, כי בסביבות מגיעות מקימים סרמזל לתיירות הפנימית, "ושם יהיה מקום בשביל כולם".

עוזי חיים שוחף לחקונו של חי-שע רבינוביץ לגבי האיחוד בין "אגד" ו"דן", העומד על הפרק, אם כי הוא מנסה את דבריו בלשון זהירות ומעט מסויגת: "אני מקווה, שעד אשר חי-שלם התחנה החדשה יתמלאו התנאים לאיחוד, וכאשר יקום גפוע יחד לאו-רך כל הדר, הדרך תרתי משמע.

"לכאורה, אנחנו מבקשים להשאיר את השטח בידנו, או לשלם לנו פ-צוי, אך האמת היי שאין לנו כל שאי-פה לקבל פיצוי, ויהיה הגבוה ביותר. אנחנו רוצים בשטח" — גאום עוזי חיים.

"נישפם ולא נוחד"

אם כך, — מדוע חסכים, אגד? ל-מסור את העניין לבוררות?

חשובנו של ראש אגף החוץ ב-"אגד", ברורה: "הסכמו, כדי להי-מנע מבידורים מסכסיים וכדי לקצר את הדרך. אם הבורר יסמוק כמה מגיע לנו — נחיה מוכנים להוסיף את חי-סכום המתאים שייקבע כדי להשאיר את השטח ברשותנו למען המטרה שי-אנו רואים אותה כחשובה וכצורך צי-בורי".

ב"אגד" מוכנים ללכת בעניין זה, עד הסוף. פרוש הדבר — להעביר את העניין לבית-משפט, גישפט, אגד-הנו לא נותר.

ומה יקרה, אם בית-המשפט יסמוק בגד תביעת של "אגד"?

עוזי חיים מצייר: "החוק חל גם עלינו. לא גלג בגד חנוכי".

ובכן, שלוש אתוים בשטח הקרי-תחנה המרכזית, דן, אומר: כולו צריך להיות שלי. "אגד" אומר: כולו צריך להיות שלי. העירייה אומרת: השטח כולו שייך לי. הקרקע היא עי-רונית, לכן, זכות הקביעה מי ומה יתנו בשטח שמורה רק לי. אנחנו — אומ-רים האנשים האחרים בעיריית תל-אביב — רואים לגנב עינינו את האיני-טרסטים של העיר כולה, על כלל חושי-בית. קירומחשבה-והשפלה שלנו נק-בע לפי קריטריון אחד: מה דרוש ל-עיר ומה טוב לאזרחיה.

כיוון שגותר עוד חודשים רבים עד פתיחת התחנה המרכזית החדשה — המשתרעת על שטח של 45 דונם — אין להגות, כי ההכרעה לגבי עתיד-השטח של התחנה המרכזית הנוכחית ולגבי זכות החזקה והשימוש בה חי-טול בזמן הקרוב. מה גם שהשטח, ערב בחירות, אינה כשרה להכרעות כאלה.

29 ימים וילות (מעריב)

מחברת "דודי ורעי" כתבה את תולדות יחידה מובחרת של צה"ל — לשימוש פנימי בלבד.

היהם של אנשים שלקחו אל.א.ד.י. ונמנעו. חייית ממונה, כי ראיתי את עצמי אבל לי זה קורה באופן טבעי. אותו תהליך בדיוק, רק בלי סמים. איפה מחזיקה הכתיבה ואיפה היא מסתיימת? — קשה להסביר. עצם הישיבה ליד מכונית הכתיבה היא כבר שלב אחרון, אחרי תרבות מעברים והתלבטויות, אחרי שיכור כתבתי וחיייתי בעולמות רבים.

החריג כבואה

החריג הוא כבואה יותר נאמנה לרגיל. לכן אני מעלה את דמיון של אלימלך. לכן חשבונו של האדם היוצא דווקא בקיבוץ. אבל בשום אופן אני מקבלת את הגירסה שאין לא יכול ליצור בקיבוץ. נכון שמכירת לחיות לו זה עמידה אחר מאשר בעיר. אני שים לא מוכשרים משתמשים לפעמים בתורו של — חקיבוץ בלם. זה לא נכון.

הקיבוץ, לסופר, הוא מעניין ביותר. יש בו כל התהליכים המתרחשים ב"ארץ, בעולם, בעזרת מאד דחוסה. מרוכזות. מצויק לחשוב שהקיבוץ הוא חברה טהורה, לדעתי, יש איוו שלמות בחיי קיבוץ שאין לאדם בחוץ. הוא בא במגע עם אנשים, הוא לומד לאהוב ולהכיר את חצמה, את בעל החי, יש לו מגע בלתי-אמצעי עם גופים.

בשביילי זה מאד חשוב. אני פתאום נושם כסמל, ולא חיייתי יכולה להשתמש בסמלים כאלה אלימלך ידעתי אי-חש, את האיסור, את הצמח, את הצאן. שנים הייתי רועת צאן בגלברת. ה"תקופה הזו, מבחינת סיוות האישיות שלי, הייתה תקופה כבירה. בשום מסגרת אחרת לא הייתי מגיעה לרובש נ"י. שני ורחמי כוון. למאבקם. לחיי נפש אינטנסיביים כל-כך."

את כשרון הכתיבה היא רואה כ"חכמה. אחד-גולד עם עיניים ירוקות, שני עם צורך לכתוב. פעם קראה חי"א, שסיכאור אפריקני על תגבורת

החיללים שלי היו לי כמעט מרטורים. התייעצתי איתם, שאלתי אותם, הם סיפרו לי קטעי חוץ, וחיית לזם חרב"ש של שותפות.

התגובות בקיבוץ (למחות של אלה שאמר לי) היו חיוביות. אני חושבת שלמרות שבספרי מתחתי ביקורת על הקבוץ, הספר לא נכתב מתוך יחס שלילי אל הקיבוץ. והקיבוץ קיבל את זה. הקיבוץ מאד התפתח והשתנה. מצבי היה חרבה יותר טוב ממקום של דור המייסדים.

הקיבוץ השתנה

אבל צריך לומר: שמצב של אדם שלא חי חיי קיבוץ רגילים קצת מסור. את לא נוחת למרות מוסדות ה"קיבוץ מהרבה בחינות (למשל סידור עבודה) ואת יכולת לחיות חיי דור בחוץ חברה מאורגנת. זאת נקודת מב"אית מאד שתחברת שהקיבוץ עדיין לא התרגלה אליה. הכריזת היא מקב"ל אמנים ומתייחסת אליהם באהדה, אבל בחיי יום יום זה קשה ומכביד. ואי-אפשר לתאשים אף אחד.

גם בעיר האדם בכל זאת משתבח במסגרת, ואם הוא יוצא דיוסן מצבו לא עשוי, הוא סובל. אבל בקיבוץ זה הרבה יותר מסובך. בקיבוץ חיים הם חיות אחת. את לא יכולת לא להצליח בעבודתך, ואחר-כך להיטגר בדירתך ולחיות מנותקת משאר שעות היום. אין לך עוד מסגרת שבה את יכולת פים תרומה. קורצווייל חיה שוחט סופרים. אבל יחד עם זה כיבד את אסתר, תיחוח של חיה מעמיק. עמדת הרבות יכולת גם לא לקרוא את הספר ולהנות מהמסת שכתבתי.

את התגובות הראשונות על ספרה שמעת פני-חיללים, חיי ויכוחים ב"י קשר לדמיות וזה היה מעניין מאד.

מוחלט, אינך יכולה לחזיר חדר מבלי שתדע אותו על כל פרטי.

הביקורת נמטרה

כשכתבתי את, שאלו ויחנה, הגעתי חי לחמות שבת יושבים אנשים ב"בית-פרח ומקשיבים לדרי. לדרי יש רק תפקיד אחד — השמעת חחד"ש, אבל לא יכולת לכתוב את המרק הזה מפני שלא ידעתי איך בראת, מקלט דרו בשנות השלושים. כמו מסך נמי בני לבין כל התמונה. נסעתי לירושלים ומצאתי טכנאי רדיו וקו שחסידי לי ביוק איך גרמא מקלט רדיו בשנות השלושים, הסביר לי את כל האפשרויות והצורות, ורק אז יכולת קדם לא התכוונתי לתאר את צורתה של המקלט."

נעמי רואה את הביקורת כדבר ח"י. היא מקבלת אותה ברוח טובה כשהמבקר מתייחס לעבודתו ברצינות, מנות, חודד לעומק.

לעצמי אני חושבת, שעם ברוד קורצווייל נמטרה הביקורת העברית. יש אמנם כמה עיניים שחם, בודד", אבל הוא היה דוגמא מופת. כשהוא כתב סוף התייחס לביקורת שלו, והשתדל להגיע לרמת, חיקו אותו, ר"חיקי היה דקא חיובי. מאו של יידיה תולדת, לפעמים מה שאמר לחיות ביקורת, אינו אלא רשימה של גידוי פים תרומה. קורצווייל חיה שוחט אסתר, תיחוח של חיה מעמיק. עמדת הרבות יכולת גם לא לקרוא את הספר ולהנות מהמסת שכתבתי.

את התגובות הראשונות על ספרה שמעת פני-חיללים, חיי ויכוחים ב"י קשר לדמיות וזה היה מעניין מאד.

החזיקים היו לפי כמעט פרטנרים

שיחה עם נעמי פרנקל על ספרה

היים שלו. אני שונאת שדור מבוגר ממדיר את עצמו כמופת. אני לא אוהבת את המבט אל ה"עבר בסגנון של, אצלנו היה יותר טוב, לא שכתתי את נעמי. לא היה לנו טוב, היו חרבה ותלבטויות, חיות קשות. כל חברה שמעניקים לנעורים ולילדות בספרות, או בגיל מבוגר, הוא ברק לא נכון."

כשיצא החלק הראשון של, שאלו ויחנה" ויהו רבים את נעמי כבבורה חספר, למרות תבוסותיה הנמרצות. נעמי טוענת, שדמויות גיבורות חמיר בדורות, האנשה של רעיונות, לא א"י שים אותם פנשה והכירה.

אני נמלסת מלחשתמש בחיותות אישיות שלי, במעברים שלי, אם כי הם באים לידי ביטוי. אדם לא יכול לחיות מוסר מעצמו, אבל החליק הכתיבה הוא כל-כך מורכב וחזרים, אחרי גלגול חיצוני, ורוחיים ממציאות גם שית ורוחניות מסוימת, שכשויות.

יש לי רחיעה מוחלטת מלספר דב"רים אינטנסיבים שלי, גם בחיים. אני גם לא אוהבת לדבר על ענינים אינ"ל. זה וז תכונה אימנה, מכבידה, בעיקר בחברה מצומצמת. בקיבוץ הרכילות היא ממש מכה חברתית. וכמו שאני לא אוהבת לדבר על אחרים, אני לא אוהבת לדבר על עצמי, אני לא ור"שבת שוח כל-כך חשוב לאחרים לדעת. לכן גם לא אוהבת אוטובי"גרמיות."

השראה אינטלקטואלית

חיל-חיס לא נכנס ישיבות לספר, כיוון שאינה נוחת לתאר דברים בוסו שחיא חיה אותם, היא מחכה למרחק של זמן.

היים שלו. אני שונאת שדור מבוגר ממדיר את עצמו כמופת. אני לא אוהבת את המבט אל ה"עבר בסגנון של, אצלנו היה יותר טוב, לא שכתתי את נעמי. לא היה לנו טוב, היו חרבה ותלבטויות, חיות קשות. כל חברה שמעניקים לנעורים ולילדות בספרות, או בגיל מבוגר, הוא ברק לא נכון."

כשיצא החלק הראשון של, שאלו ויחנה" ויהו רבים את נעמי כבבורה חספר, למרות תבוסותיה הנמרצות. נעמי טוענת, שדמויות גיבורות חמיר בדורות, האנשה של רעיונות, לא א"י שים אותם פנשה והכירה.

אני נמלסת מלחשתמש בחיותות אישיות שלי, במעברים שלי, אם כי הם באים לידי ביטוי. אדם לא יכול לחיות מוסר מעצמו, אבל החליק הכתיבה הוא כל-כך מורכב וחזרים, אחרי גלגול חיצוני, ורוחיים ממציאות גם שית ורוחניות מסוימת, שכשויות.

יש לי רחיעה מוחלטת מלספר דב"רים אינטנסיבים שלי, גם בחיים. אני גם לא אוהבת לדבר על ענינים אינ"ל. זה וז תכונה אימנה, מכבידה, בעיקר בחברה מצומצמת. בקיבוץ הרכילות היא ממש מכה חברתית. וכמו שאני לא אוהבת לדבר על אחרים, אני לא אוהבת לדבר על עצמי, אני לא ור"שבת שוח כל-כך חשוב לאחרים לדעת. לכן גם לא אוהבת אוטובי"גרמיות."

השראה אינטלקטואלית

חיל-חיס לא נכנס ישיבות לספר, כיוון שאינה נוחת לתאר דברים בוסו שחיא חיה אותם, היא מחכה למרחק של זמן.

"אני לא כותבת ספר, אני מלחינה אותו" — נעמי פרנקל מחזרת לחמיות

מאת נורית ברצקי

ה שנים מספר היא וישיבה בתל-אביב ועדיין מתכוונת לעמק, לבית-אלפא, כשהיא אומרת "בית", כל תהליך קשה יותר בקיבוץ, כיוון שהכל יותר דוחס, אינטנסיבי, נבט אחת מודקנים מאותיים איש, ואותה רואה את עצמן במראה של מאותיים איש. חמגע הוא כל-כך בלתי אמצעי, בנוסף לבעיה שלך יש לך תגעים של האחרים.

הקונפוטנטיות עם חזרות הצעיר, רים, גם היא חזקה יותר מאשר בעיר, אומרת נעמי פרנקל, שעתה יצא ספרה תחד, "דודי ורעי".

תל-אביב לא חכיבה עליה, היא מ"גישת כאלו חציר תלשת אותה מאד" מתה.

החשורים שלי הם בעמק, אבל הצלחתי ליצור לי "קונכיה" בחוץ העיר, וטוב לי להיסגר בה. אני חיה בעיר ונמשכת עם אנשים, אבל לרוב, כמו שקוראים ספר לימוד. חשוב ש"סופר יכיר את כל הרבים של חשם, בכל המצבים. את הקיבוץ אני יודעה. עכשיו אני לומדת לחזיר את העיר. חלכתי, למשל, להרצות בויצ"י במשך חצי שנה רק כדי לחזיר חיי שכבה חברתית מסוימת, מעין עבודת מחקר חברתית."

בארבע השנים האחרונות עובדת נעמי בחיל-חיס. לא ראיתי את עצמי מוכשרת לעבוד במחיצת אנשים ש"חיים את חיי העיר חזאת בצורה ח"רגילה. לא התאקלמתי מספיק בעיר.

30 ימים ולילות (מעריב)

מאת ריימונד פאלמר (לונדון)

לפני חודשים אחדים מינתה חברת "א.י.ס." התשלובת התעשייתית הגדולה ביותר של בריטניה, יועץ-בטחון חזק לעצמה. אולם היא לא בהכרח בקצין מטוסה בדימוס מסקוט-לאנד יארד, כפי שעשו חברות גדולות אחרות רבות. המינוי ניתן לסר מרטין ג'ונס, בן 61 שבמשך 17 שנה חיזק איש חמ"ר לקת למלחמה בריגול במוסד הביון הצבאי, ומ-1965 ועד פרישתו אשתדל שימש מנכ"ל שירות הבטחון בבריטניה.

בארה"ב, שם הריגול התעשייתי הוא עסק נרחב מאוד, כבר מסיקת חברות גדולות רבות מנג'ל-בטחון ש"שימשו בעבר סוכנים של סוכנות ה-ביון המרכזית של סוכנות הבטחון הלאומי של הולשטת הפדרלית ו-בדומת אלה בבריטניה מיניו הוסט-מרגלים מקצועי להגנה על סודותיה של החברה הוא בנודי חידוש.

סכנה בינלאומית

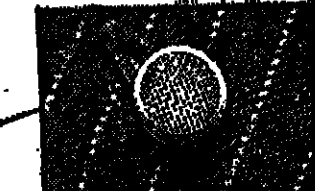
אחד מראשי המומחים למלחמת בריגול באמריקה, גורמן ג'ספ, אומר שכדי גם לחברות בריטיות אחרות ללכת בדרכו זו היא עומד בראש ח"ר לשמירת הבטחון בתעשייה, שלה 500 עובדים ו-300 לקוחות בעולם כולו.

שם החתומים המסוכנים ביותר? לדברי רוברט מק-קרא, תעודת זה"מ של "סקוטלנד יארד" בולטין דו-שבועי השאל לענייני בטחון ח"ר. רות, היצא לאור בניו יורק: ענף התעשייה, התעשייה המטרופוליטית, פיתוח מקצועי ותעשיית עתידות-טכנולוגיה כגון תעשיית הכימיקלים התרופות, היפוש נפט ומחצבים ומט"ר דת-סינאטיס. אבל כל חברת יצר"ל לא להיות מטרה. רחל מתיס, לשעבר קצין ביון צבאי העומד עכשיו בראש חברת המחמאה במלחמה בריגול תע-שיית, מרגיש שאסילו עסק של איש אחד עלול לעמוד בסכנה, אם הוא שומר על סודות עסקיים של לקוחו.

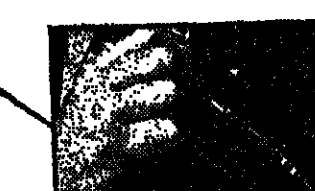
ריצ'ארד ג'קסון, מי שהיה עוזר מפקד הכולשט בסקוטלנד יארד ונשיא ארגון המשטרה הבינלאומי אינטרפול, מגדיר את הריגול התעשייתי כסכנה בינלאומית, המראינה את השלטונות בארצות רבות. והיו סכנה רצינית, המציבה שיתות של סביבותיה ומקשקשת את אמות ח"מירה של תאחיקה בעסקים.

נסיונות השלטונות לאמוד את ח"היקף של ריגול תעשייתי נחקלים בדרך כלל בחומה של שתיקה. כמו במקרי מעילה, החברות נוטות בדרך כלל שלא להודות ששקד בריגול תעשייתי או שנפגעו ממנו. החברות שנפגעו חוששות שגילוי הדבר יער"ע את האמון של בעלי מניות, לקו-חות ועובדי מנהל, ויוצא לאור את סודותיהן ואת אמצעי הבטחון שלהם. החברות המעסיקות מרגלים, כמובן שחוקות. כיוון שמידע תעשייתי דו-מיני, כאשר מתחילים להתמסר, היכן מוצאים אותו, עד מורה אין מוצאים.

בבריטניה עובד סקוטלנד יארד אחרי הבעיה, אבל המשטרה איננה יכולה לעשות הרבה כיוון שריגול

מיקרופון חדש המיקסטרון (אפשר להשתמש באמצעות מיקרופון). קולט מורחק 120 עד 150 מ"מ. מחירו 6 ל"ש.

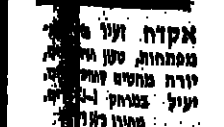
מיקרופון-עט שאפשר לשאתו בקיס ולהצביע למשדר או לרשמי קול. אינו מורחק. קולט מורחק 120 עד 150 מ"מ. מחירו 26 ל"ש.

מיקרופון-שעון, מתחבר למש"ר דר או לרשמי קול. פועל גם כשעון. קולט מורחק 2-1 מטר. מחירו 150 ל"ש.

מיקרופון בתוך כפתורי-מחשבים מורחק. קולט מורחק 6 מטרים. מחירו 12 ל"ש.

אקדח וול-וול מתחבר למש"ר דר או לרשמי קול. פועל גם כשעון. קולט מורחק 2-1 מטר. מחירו 150 ל"ש.

גיימס בונד

הריגול בחוץ החרוכות

תעשיית הבריטית מציאה כמיל-יארד לייש לשנע על מחקר ופיתוח, ומציאה לשוק כ-26 אלף מוצרים חדשים לשנה יש מה פיתוי רב ל-מראלים, חברת או מייצג גורלה מצ-פון שלולות לשנת אל הריגול העסקי כדי לקצר את הדרך להצלחה בלב-לית, ולחוסר בטחונות מחקר ופיתוח. אומר מ"ר מאגדור תעשיית ח"פרמצבטיה הבריטית: "פיתוח תרופה חדשה יקר מאוד מאוד. הדבר עלול להצריך 10 שנים ולעלות עד שלושה מיליונים לייש, אם המידע בדבר יצור תרופה מס-

ייצא עובר מחברה לחברה, הרי ה-חברה המציאה את התהליך מפסידה כסון רב". ב-1965 טענה חברת "אמריקן סאי-נאמדי" במשפט בניו יורק שהפסידה מכירות ב-100 מיליון דולר, כיוון שהחברות איטלקיות, קנו מרשת ריגול תעשייתית את סודות התרופות, שפית-הן בהשקעה של 30 מיליון דולר. חיים וסלווה למאסר עישה חודשים, לאחר שהורשע בגניבת תרופות אנטיביוטיות וידע-יצור. מן החברות נאשמים אלה קיבלו יותר מחצי מיל-יון דולר בעד הסודות שגנבו.

אבל לא רק הם והחברות האטל-קיות המעורבות במרשה נהגו מיקרול-זה משלם המיסים הבריטי חסך אר-בעת מיליונים לייש בשנים 1962-1966, כאשר קנה שירות הבריאות הלאומי של בריטניה תרופות שונות, ובתוכן טטראציקלין, מסוג שמייצרת "סאינאמדי", מאיטליה ומאוצות אחרות שאינן מכירות באטנטים על תרופות.

ב-1968 גילתה חברת בי.א.א.י.ס., כי היטסה להזמנת מקומות טיסה ב"אמצעות מחשב, שהחברה פיתחה אר-חת בהשקעה של שלושה מיליונים לייש, הוצעה במחיר מול לחברות מתחרות. היא פיסרה אחד ממנהלים וחבעה תחשטרום של עוד שלושה-אכל לא הגישה שום תביעה מש-סית.

מעשה במוהל בריטי ומוכירה איטלקיה

כ-50 מ-350 חברות ב"איגוד ח"ר חוקרים הבריטים" מסמלים בשנת ב"כ-300 הקירות של ריגול תעשייתי, המקרים מתרבים והולכים. בודאי ח"ר מקרים רבים שלא עורר חשד בלל, כי הריגול המצליל הוא ריגול שאינו מתגלה.

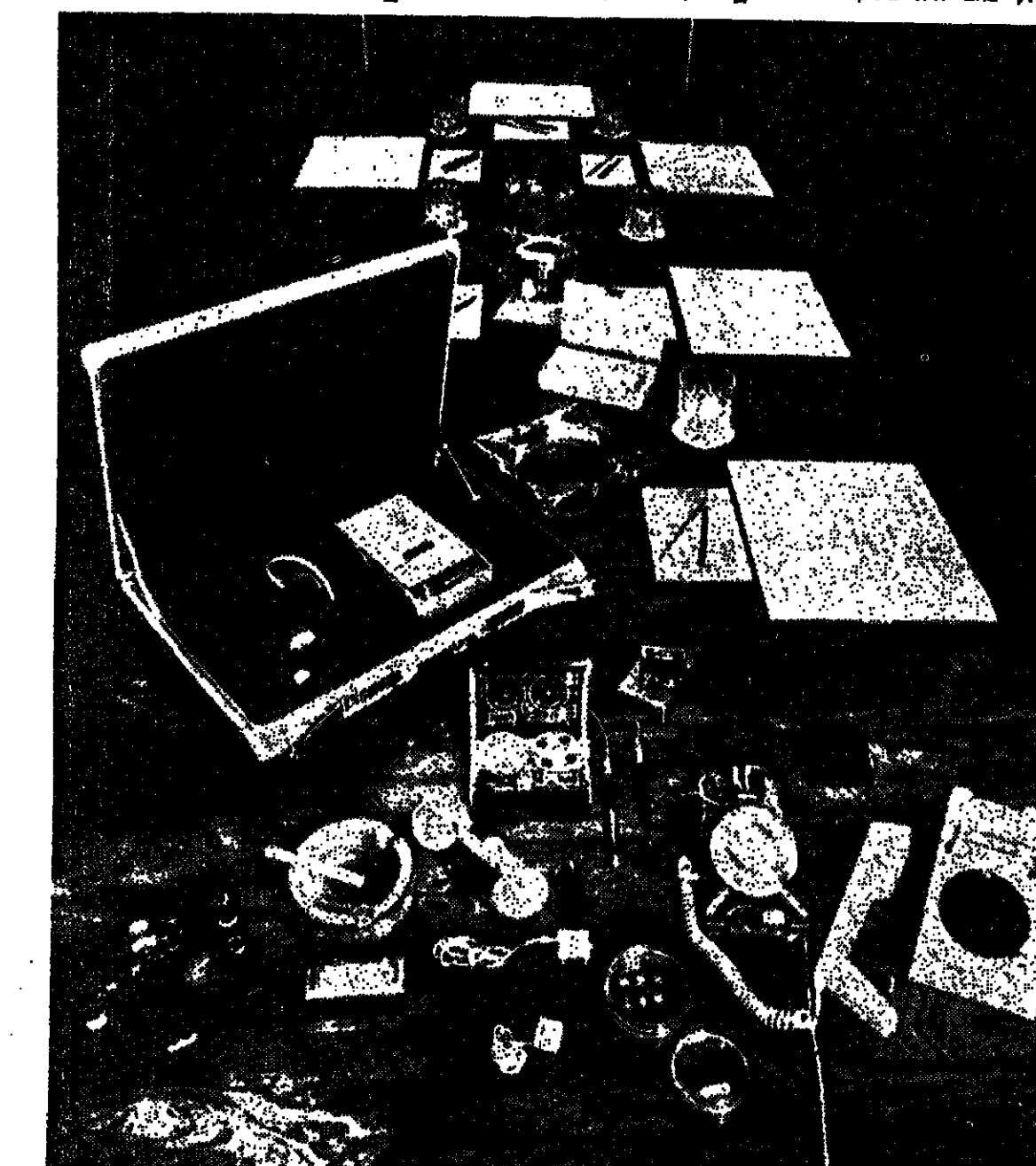
ריגול-חברות דומה מאוד לריגול מייני וריגול צבאי, החברות ממלאות את התפקידים של ממשלות יריבות. במקרים רבים חוממים שני התחומים. ארצות המרכז כבינוס מידע, כגון ארצות הגווי היינטיסטי, וארצות הפחותות המפושטות קיצור-דרך אל פיתוח טכנולוגי, עוסקות אף חן ב"ריגול עסקי. לא מכבר שלחח מדינה מתפתחת באפריקה שני סוכנים לאיטליה לצרפת, לגרמניה, לברי-טניה וליאפאן, כדי לבוא במגע עם מרגל-תעשייה מקצועיים, כדי לחשיג ידע טכני לשם שיתור התעשייה ח"מכנולוגיה שלה.

מרגל-תעשייה מקצועיים מעוניינים

עמים עסקי-החסוואת קיים באמת ומכ"נים רוחנים, והריגול התעשייתי הוא "הולטורה" סמית רוחנית גם היא. מקצוען אחד מקיים כמסווה חברת יצוא-ייבוא מעליחת אחר, בבלנית, מנהל קבוצה של כחבי-עת מסחריים וטכניים.

הרומים גילו סודות הקונקורדי

כאשר מגלים חוקרים מרטיים רא-יות, שממשלות רבות מעורבות ב"ריגול תעשייתי, הם מומרים את החוק מיר לשירות הבטחון, הרומים, למשל, מקדישים זה שנים חלק גדול ממאמ-י (סוף בעמוד 51)

אביזרי העבודה של חמרגל תעשייתי: הוא חודר למשרדים וחדר-השיבות ומסתיר מיקרופונים במגשי מיסמכים, מגרות של מכתבות, ואף בתוך הריחוס. מה המכשירים ואין מסתירים אותם? (בכיוון מחוגי השעון): חיס, "גיימס בונד", ובתוכו מיקרופון, רשמקול, בקרת עצמדיקול אוטומאטית, חמחיר כ-180 לייש, רשמקול ועזר נישא בכיס או בגרתיק תחת בית החשי, מחירו כ-350 לייש. מיקרופון-עט: מחובר לרשמקול ונישא על חגוף, 38 לייש, משור-עט עם מיקרופון מתוכו, כותב, כעט כדורי, 69 לייש, משדר עם מיקרופון בתוך חפסת סיגריות, כ-45 לייש, אפשר לשאתו בכיס או להנחילו על שלחן או מאכבתה. משדר בתוך טלפון, מחובר בין האפרכסת ובין המרכות הכללית והפרטית, מתחיל בשידור, נוגע, שמרימים את האפרכסת, כ-28 לייש, אפשר להרכיבו בכל טלפון. מיקרופון עם מגבר ראשון, מתחבר אל משדר או אל הרשמקול, 12 לייש, אפשר להסתיר מאחורי רדיאטורים, בתוך פתחי אינוריר וכו'. מנגנע ועזר ובתוכה משדר ומיקרופון וסוללה, כולם זעירים ביותר, אפשר להסתירם בתוך ספל חת, תחת ספרים, בתוך דלתות, בתיקיות, מאחורי וולנות. משדר בגודל קוביות שופר, כ-45 לייש, אפשר להסתירו בחור בתוך רול של שולחן, בסל ניירות, מאחורי מדף ספרים. שעון מיקרופון, פועל כשעון יד רגיל מחובר למשדר או לרשמקול שעל חגוף, 250 לייש, מכשיר עם מיקרופון צמוד בגביע ריק. אל זוגיות החלון מחובר, מסוגל לקלוט כל זיבור בתוך החדר, כ-48 לייש. מיקרופון ומשדר בתוך חבטס של מציית סיגריות, כ-48 לייש, נישב על השולחן או על חמכתה. מצלמת מינוקס, לסרט 16 מ"מ, חבטס, כ-90 לייש, אפשר להצביע על השולחן או על חמכתה. מצלמת מינוקס, לסרט 16 מ"מ, אוטומאטית לגמרי, כ-120 לייש, אפשר להסתירה בתוך חבזים. מצלמת מינוקס, מתוצרת שוודית, לסרט של 35 מ"מ, ממונעת, שקטת, כ-95 לייש, אפשר לענדה על פרק חזי, כשעון ולחסתירה בשרוול.

בחדר התיבות

העיתון הזה
אשר הממלא תפקיד בכיר ב-
חברת סרטי, "אבקי" (בפאריס), היו לרונלית
עמית העיתון להשתתף בסרטים בעת שארץ עם
חוריא באיראן, בדרום-אמריקה, או באירופה. אך
היא דחתה את כולן, ובזכות לחיפוש ולחיות
בארץ.

גאולה לירון

קולנוע, ירושלים, חשד ב-
שמואל בן חיים, יושב
בקרוב למרכז קולנוע ירושלים
האולם הגדול חולק לשניים,
ושני סרטים יוקרנו ברומנט
בשנייה 1 ו-2. וזוהי תוצאה
ייווה לסרטים אמנותיים (ב)
אולם קטן בן 250 מקומות
לערוך הסרטים - כמקובל ב-
אולם בן 700 מושבים, במקום
יוקם גם מעדון.

במקום גולן מסר סרטים אל
בשם חברת, "סרטי נח", ואמר
לאחר מכן.

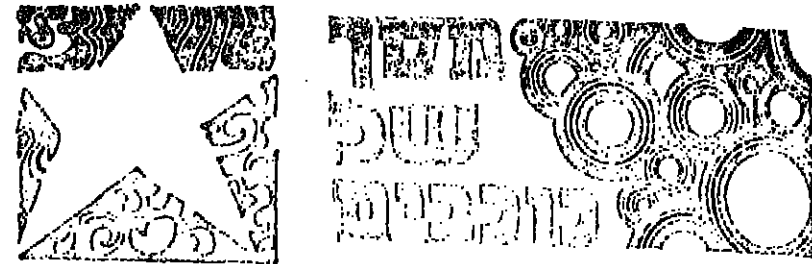
אורחים בעונה המתה

בבבל שנה, ירושלים, חשד ב-
שמואל בן חיים, יושב
בקרוב למרכז קולנוע ירושלים
האולם הגדול חולק לשניים,
ושני סרטים יוקרנו ברומנט
בשנייה 1 ו-2. וזוהי תוצאה
ייווה לסרטים אמנותיים (ב)
אולם קטן בן 250 מקומות
לערוך הסרטים - כמקובל ב-
אולם בן 700 מושבים, במקום
יוקם גם מעדון.

סיפורי בדים * סיפורי בדים * סיפורי בדים

בזאת הופקיד קולנוע, מוכי
הח שוהא כוכב מלידה.
* הקונגרס הבינלאומי הי
שלישי של חסרי-טאטא שוח
עוד לחיפוש בירושלים חשד
למלון, "השרון" בהצלחה י
יחזיקו בין ח-28 באוקטובר
וח-29 בנובמבר.

34 * ימים ולילות (מעריב)

עתה הזמן לדאוג לאיכות

הקוסם המושקע, הקרוב ב-
עוד ובעונה אחת היא מקרית
(או מכונת לקהל חילדים
בילוי חופש הגדול). אין חב
רח לראות בכך יכול שנות
אומיני, כאן חכמות יצרה
תחושת איכות דלה, ואנו
ערים לכך, אך אנו לא מו
כאן, לזרז, בימים אלה ע
מס מוכנים סרטים של מ
פר לא מוכיל של יחסי א
שיום אשר גישה לקולנוע
שונה (בנינים: אורי, משה
אסי דין, בועז דודון, משה
מזרחי, דני וולמן, יקי יושע,
אברהם חמני).

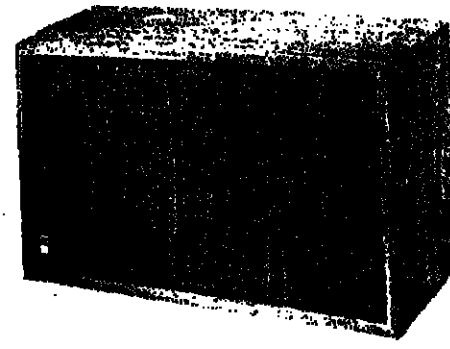

הקוסם המושקע, הקרוב ב-
עוד ובעונה אחת היא מקרית
(או מכונת לקהל חילדים
בילוי חופש הגדול). אין חב
רח לראות בכך יכול שנות
אומיני, כאן חכמות יצרה
תחושת איכות דלה, ואנו
ערים לכך, אך אנו לא מו
כאן, לזרז, בימים אלה ע
מס מוכנים סרטים של מ
פר לא מוכיל של יחסי א
שיום אשר גישה לקולנוע
שונה (בנינים: אורי, משה
אסי דין, בועז דודון, משה
מזרחי, דני וולמן, יקי יושע,
אברהם חמני).

סיפורי בדים * סיפורי בדים * סיפורי בדים

בזאת הופקיד קולנוע, מוכי
הח שוהא כוכב מלידה.
* הקונגרס הבינלאומי הי
שלישי של חסרי-טאטא שוח
עוד לחיפוש בירושלים חשד
למלון, "השרון" בהצלחה י
יחזיקו בין ח-28 באוקטובר
וח-29 בנובמבר.

34 * ימים ולילות (מעריב)

מה זה בדל? PLANOSON

מעתה גם בביתכם תמונה המנגנת...
החירוש האחרון בעולם הסרטיא - חו מיליוני.
הרמקול שנשמע טוב - נראה טוב!
ת- PLANOSON - רמקול דמוי תמונה חריש חמוצר במבחר של דגמים וגוונים.

מעתה תקשטו את ביתכם ברמקול שאינו תופס מקום, עובי 7 ס"מ בלבד
את ח, תמונות" ניתן להציב אנכית או במאונך, על הרצפה או על השטח,
בתוך ריהוט או מחיצות או לתלות על הקיר.
— אפשרויות אין סופיות לעיצוב מניס מודרני.

חשמל 80 וואט, תחום חרירי שמע: 18,000 Hz — 40 Hz

נציגות יחידה בישראל
טלמוסיקה
מביצים בלעדיים של Fisher בישראל
כנר מלכי ישראל נח-1 (מיות גורדון) מל אביב, טל. 238032, 236318
מתוח: 1-9, 4-7, 0. מחלקה מיוחדת למכירות לעולים ובטורי מס

סדרה

מחלקת מודיעין

**בארצות הברית קוראים לו TELLER (טלר)
ובישראל?**

בנק דיסקונט

מזמין אתכם להשתתף בתחרות פרסים מצא שם עברי ל-TELLER וזכה בפרס כספי גדול!

פרס ראשון - 2000 ל"י
ועוד 10 פרסי עידוד בסך של 100 ל"י כ"א

מה זה TELLER? כיצד תשתתף בתחרות?

מה זה TELLER?

ה-TELLER הוא פקיד הבנק שלך מאחורי הדלפק אשר מעתה ואילך יקל עליך ויקצר את תהליכי עבודתך היומיומית עם הבנק.

ה-TELLER הוא גם פקיד וגם קופאי. אתה גובה שיק, ה-TELLER רושם ומשלם לך בו במקום. אתה מפקיד כסף, ה-TELLER יקבלו ויאשר קבלתו.

תשלומי חשמל, מים, מסים לעיריות ולממשלה וכו', את כולם תוכל לבצע במהירות וביעילות אצל ה-TELLER ללא צורך לגשת לקופה.

למעלה ממחצית סניפי בנק דיסקונט עובדים כיום בשיטת ה-TELLER ועד סוף השנה יוסבו כל יתר הסניפים לשיטה עבודה זו.

ה-TELLER — עוד שיפור בשרות ללקוח של בנק דיסקונט.

כיצד להשתתף בתחרות?

מצא שם עברי קצר וקולע ושלה אותו בכתב לפי הכתובת: **בנק דיסקונט לישראל בע"מ, עובר „תחרות פרסים“ ת"ת 1973** תל-אביב 61000, לא יאוחר מיום 7.9.1973, ציין שם, כתובת מלאה וניל.

ועדת השופטים תמנה את נציג האקדמיה העברית ללשון, נציג אגודת העיתונאים, נציגי בנק דיסקונט ונציג חברת הפרסום.

אם מספר אנשים יציעו שם זהה שיוזכה בפרס הראשון, תערך הגרלה לקביעת זוכה אחד בלבד בפרס הגדול, והגרלה נוספת של פרסי עידוד תערך בין הזוכים באם מספר יעלה על 10. ההגרלה תערך בפקוח נציג חברת רואי החשבון של הבנק.

החלטות ועדת השופטים תחיה סופית ובלתי ניתנת לערעור. החצעות לא תוחזרנה לשולחיהן. עובדי בנק דיסקונט, עובדי פרסום, "דחק" ובני משפחותיהם אינם רשאים להשתתף בתחרות.

בנק דיסקונט שומר לעצמו את הזכות להשתמש בשמות שיוזכו בפרסים.

זכור! המועד האחרון למשלוח הצעותיך הוא **7.9.1973**

בהצלחה!

— מדוע החולה שוכב ומספיקאטר יושב? הרי הראשון מדבר והשני נולט (הולטוכה)

— תורה, מטעמי בריאות אני נעשן רק סיגריות פילטר (שטרן)

— לפחות לא נצטרך לחכות שעה שלמה למטטרה, כפי שקרה בפעם הקודמת. (קוריק)

— המצאתי את הניאון. (ליאירומיאו)

— המעלות של בניין חסות. (ליאירומיאו)

— המעלות של בניין חסות. (ליאירומיאו)

— המעלות של בניין חסות. (ליאירומיאו)

— אם זה מרגע אחר: אני סולחת לך על ששברת את המעיוץ שלי. (שווייצר)

צחוק בקו

— לכל הפחות בלמי חוץ את נראית כבר שוב בריאה לגמרי. (קוריק)

— אני רואה שאשתי עברה את בלינת החרוזות. (ליאירומיאו)

— בלי מלים... (הולטוכה)

— אני שואלת את עצמי האם עלי להעיר... יתכן שחוא עשה שעות נוספות. (שווייצר)

— לכל הפחות בלמי חוץ את נראית כבר שוב בריאה לגמרי. (קוריק)

— האדונית, אני עומדת איתך, ואין כל טעם בך שתנחל לעם בערי. (ליאירומיאו)

האם היא הנסיכה מיציקה, אשתו של יורש העצר היפאני האקיהיטו. לידם נורי היפאני בימים אלה ליל 4. האם נלמדת או חיות על יד קיסר דף ניר.

בית סוחר מעורב

סוחר חלבונים ביוצר בארץ: אסירים ואסירות שוויים בו ב שני אסירים, אליזבת האריס (פריצות) ברוח משם ותמסן ב קליפורניה אחרי שדקדק אדם ש הוחזק על ידיו כבן ערובה ב תא המטען של מטונית. אולם צארלס קאמבל אינו נופל ברד חו: "רוב בני הכלא נדושים בני אדם אשר היו יכולים, לערות שואותיהם שאין אלא האונות, לנחל אורח חיים נורמלי ונחת פיקוח חשטון".

הנכרים והנשים זקוקים אלה לאכיל, מטביר צארלס קאמבל "היוו חסונים הוא הכרח ביעי סר העונשין של שבו מדכאים החזקים את החלשים".

בפרט ודד סעודים הנכרים והנשים יחד חס נמשכים כסר אנשים של פסיכולוגיה ובכיתות למודים. אבל יחסי מין אסורים בחוללם יחסי ידועות טוהרים, "שיקח מאח לפח" אסורה. עם זאת קורה שונות פלילים ל- החבדוד בחור ריקן. כך נולדה חניגות ביוני אשתקד, חילד וי ראשון שחורו תחרושה בבית כלא. לא חאב ולא חאם — ה מטפלת בעצמה בתינוקת — לא חעברו מן הכלא.

באמריקה מחושים בני הכלא בעיות חמורות למדין כל יום ככ וסום אליהם 8000 אסירים ב- פנים הרשושה בחיחס, מיליון וחצי חיים שם באורח קבוע ו- התקוממויות אלימות מועות את דעת הקהל. צארלס קאמבל, חעונד בראש בית הסוחר בפורט וורת טכסטס, הפך אותו לבית ד-

בעקבות "פלייבוי" — "פלייגל"

פירטס תמונת עירום של נכר, 600,000 חשטסים של ה"פלייגל" נמכרו תוך המשה ימים.

נשות אמריקה התקדמו צעד נוסף לשוויון חזקיות. ה"פלייבוי" האמריקני קיבל בדיון — "פלייגל" כדביעת לאשה. מעתה ר חלטה, כל אימת שתוצר האמרי קני יקח לידו את ה"פלייבוי", תוכל אשתו לשלם לו כנסולו ר לחיון את ענייה בדמויותיהם וי חיוסות של בנרים.

החליון הראשון של העתון חר- פיל באחרונה ומתגייסות בו לא מהות נתיירסר תמונות עירום של גברים, אלא שתהביל חקסן בן הנבר והאשת מבלט בקצף סבו, מיטארה, תור, דלת טכנית, כי סא, צעירה ונמר.

ערך העתון חודש, דאן לאמי ברט, הרגיע את הנשים המאוכזרות וחסידי כי 20 שנה חלפו עד אשר ה"פלייבוי" הביא תמונות עירום מלאות של אשה. הוא מב טיה: "במרוצת חזקן נתקדם ו- נשתפר".

הרעיון להוציא עתון לשנים חובבותימין עלק בראשו של לאמי ברט באפריל 1972. חודר חיה אחרי חתולחה תמלתי-רעילת של עתון הנשים "קוסמופוליטן" ש-

מאריה אלופת המחכונים

בפני צווי חטלויות באוסטליה התייצבה נאריה לאויה מיליא רי ותבעה ואף אכתה בכתר של חתוכיות הפופולאריות "ריסקר טור", כלומר מסכת הכלי זוהי תחרות של בקיאות בתחומים מ- סוויימים. הנבי מיליארי, נשואה, בת 32, התחרתה חפעם על תואר מומחית בנאטרונמיה וביניות וחדהימה את הצופים בידענותיה.

מסתבר כי היא יודעת בעל פה 2467 מתכונים של תבשילים שר- נים וכן היא בקיאה ב-300 סוגי יינות. כפרס על ידיעותיה זכתה בסך של 4.6 מיליונים לירטות. היא ניצחה את מתורבת בת ד- נשואת חכרת במשך חודש אחד, אשר קיבלה את כישלונה ברוח טובה. "אני שמחה שנשלל ממני הכתר, כי עתה אוכל ל- החכוני באורח רצוני לבחיות חגרות", אמרה.

"שוק חורר" לילדים

על "כנסיות בינלאומיות של יבואני לדים", חקאנדיטאוויות, שלא חפיקו כל רווחים מן התיווך ו- אף לא עברו על חוקי המדינה, פגע בכל זאת במקודה חלשה של חשטון: בראול, אחת ד- ארצות חפוריות ביונה, ששעור חילודה כה הוא 3.2 אחוזים, אינה מוצאת פתרון למביית חי לדים.

אלה קארלטון, 64, עובדת סוציאלית משודיה וקארין נור- דטריבורק, 28, מוכרת תכשיטים מוצמק, חרגו באהבת חלדים שלחו את שלטונות בראול.

חעיר אחד משודיה חטלויות בראול, "ילדינו חס חופים ב- עולם, עלנו לחצילם מיד, קונים בחור".

ועתה: "וי וי"

אחרי גמ. רבב הגיע עכשיו תורה של וי: היא וקטוריה יטרי, בעבר פבדה, בועדון פלייגל בלוס אנלס, אחר כך חר- פיעה בכתיבסר טרטים, בין חש- אר עם צארלטון חסטון. עכשיו קיבלה חצעה מחמקים האוסטלי דיו דח לאורנטים, המפתח אר תה במיוה, לא רק משום ש- תוכל לשחק עם אלילה, ואין כי טי, אלא משום שתוכל לחכר את הארץ ממנה באה: חוריה של וקטוריה חיו נחורים עניים מאיטליה.

שתי הנשים נורשו מן הארץ המארת אחרי ששינו ל-38 ילי דים חסרי חורים ושורשים מן עקק להגיע לשודיה אל חורים מאמצים.

עתוי בראול פירסמו, מלחים על "שוק שחר של תינוקות".

בצי — אבל רק על היבשה

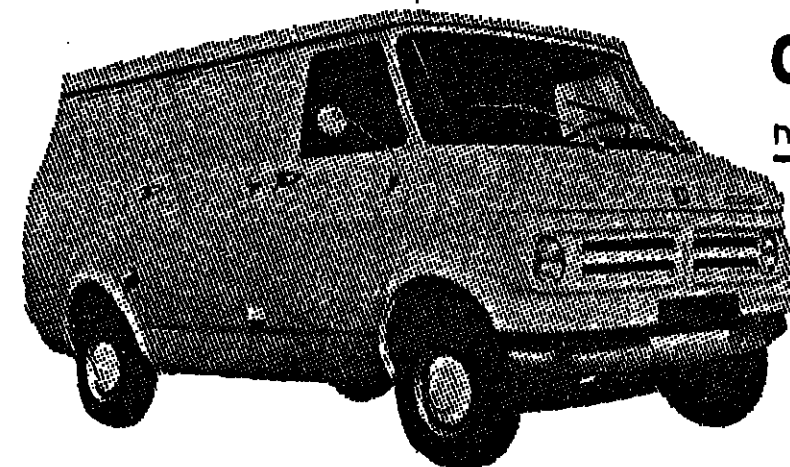
חמלך כריסטיאן חתמשי של דמרק — ששלט מ-1670-1699 — טבע את חמימרה, כי לחור- רים ולשים אין מה לחפש ב- אינות המלחמה של חצי חוגי. לפי חסיסה חאית מוסף עויני חצי חוגי לחוג תחת של- סונה של המלכה מורגרט, נעל כן אין כל סיכיים ל-27 דניות צעירות. שיקבלו את הכשרות ב- צי, למלא את שירותן באניות מלחמה. זאת בנינד לצעירות ד- אמריקניות שניתנה להם חום אפשרות לשרת גם בצי המלחי- מה.

חצערות חוגיות שניתנה להן האפשרות לקבל את הכשרות ב- צי, אכן לכך רק בשנה האחר- נה, וחו בלתי מרצות ממנכן חחוקי.

אנו רוצות, אמרה ויוויאן קור-חמסון (21), לעשות את שירותן בתנאים שווים עם חב- רות.

המסחריות של BEDFORD GM

השילוב המושלם של עבודה והנאה

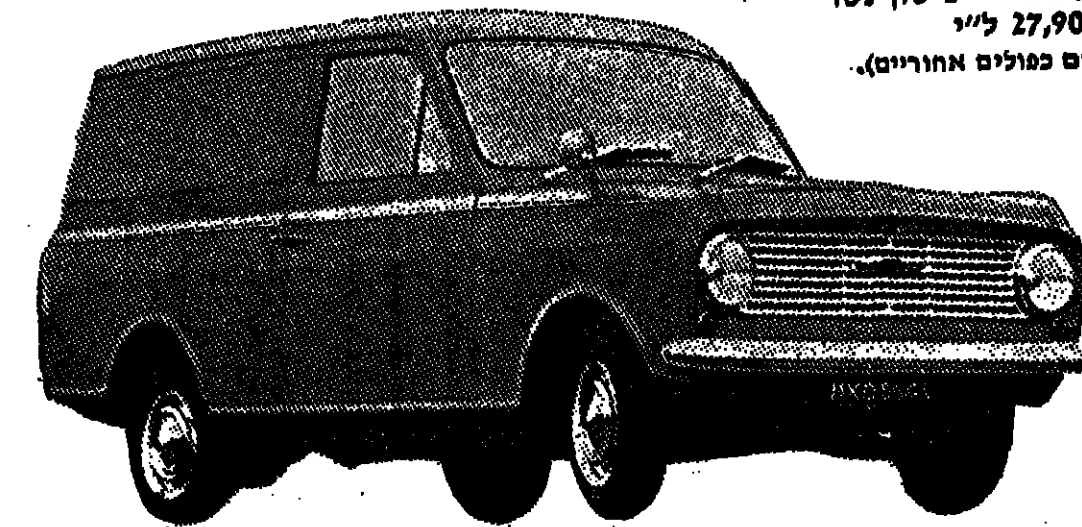

בדפורד CF

מסחרית גודלה אוטנדר פתוח

מנוע 2280 סמ"ק 4 צילינדר, מערכת מתלה קדמי נפרדת עם קפיצים ספירליים.

מחירי המסחריות:
* WB 106 — 1 1/4 טון נטו — 23,500 ל"י
* WB 128 — 2 טון נטו — 27,900 ל"י
(גישים כפולים אחוריים).

ויה המסחרית חקטנה האידיאלית

מנוע 1256 סמ"ק, מע' מתלה קדמי נפרדת משאבת מעצורים כפולה

* דגם HAE — משא נטו 450 ק"ג — 23,000 ל"י
* דגם HAV — משא נטו 600 ק"ג — 24,000 ל"י

** בדגמי 1974 צפויה העלאת מחירים בגבולות 5%

חברת המזרח למכוניות בע"מ

ת"א, דרך פ"ת 78 טל. 35235/6 חיפה רח' הנאמנים 2, טל. 523086 ירושלים רח' יפו 70 טל. 222093 סוכנות משנה נצרת: רכב ג'מבו

[illegible]

אומג'יים · מעןעפיים

יותר של כל מי שיש לו
קצת יוזמה, אמר ווילסרד
ג'ונס.

התחרות והפרס

קאלהארוס (צירפט)
 תברי מעדון, "לינוס" ב-
 קאלהארוס ארינגא באהרונ-
 תהריות ויל בולף, שותף
 בירידה ורכיבה מהרסים ש'
 קבעו ראשי המעדון הצ'
 סיגו במקריהם, בין חם-
 ורים: ביותחל מה חש' ה-
 עורר: תלוש לרכיבה; זתר
 ורד דמי תוצאת לפועל א'
 קנס של דריח תנועה; עו'
 רח משמשת במקרה של פ-
 שיטת רגל.

בזמננו
ר' מרד
תלמי
ד'ה ה-
ס' שלו
ומריא
טיטת

מתנת השודד

[illegible]

הכלב גשך, זוכה, גשך...

קארלה סדרבלים, כאשר חזר
באח למשפט במאלמו. אחד
השכנים תאשים אותו ב"סבון שלום חציכור אחרי
שנשך אותו כלב זרועים
שלה.

על מנת להחיות ביות
דוין את תמים הוא חבל
ושבת אחר קארול באר
ביהמשהם שוכב וראו
בזה.

אך טיים גישא ביהמדין
לקרא את פסקהדין וי
גז חבל בעמותו ופרע
לימנה. ממוחזר מדי. חזיוני
ואת יכיו ואת הנעשה אין
לחשיב.

דך ככבשת —
ותאלמנת בת ח"ח 62

ראוי לחיקוי:

אלוירוס (אנגליה)
 והאנגליה אל-
 לולת בקבוצת א-
 ים ביטאן וזאת ה-
 בבירי את המשמעת
 ואת המבוגרת בעו-
 יות שוטרים עצמית
 תמורות תאלה יוצ-
 דדות אטראמאית
 ובדורה, מנחן הקדו-
 ו יחשוב אותם מ-
 שוטרים ממש, וכי
 בכך כדי להרחישם
 מנחות.

להפריד בין התאומים

התחממותה של כושר החרוץ	פרימנינגהאם
כדי שילמד, משום שחנארי	אויגברדיטה ביר
מים זרימים על ידי רוב	בדיסט: אהרונות
לשוחף ביצות, במקום שם	מרסל את המבקעות
אחרים.	הגיוע כנבא אפי
כדי למנוע כלכלונת החרוץ	מקטלת של תארי
מייצאים התחמקות החרוץ	כירי התחמקות נתמ
של תאומים: התחמדות חלק	מקטלת כפריים נל
תאומים: כי תגמורם חלק	משום שאונם מר
לשוחף אותם לבחינתם שו	בחדר מסמכים מבני
שם ולשוחף על ידי לכן שלא	בחדר אפיקי ווא
יכולו באותה חברה	

"באשר הטכניקה יוצאת מדעתה"...

גלו בכל מקום. למרות ח" נזק לא יכול היה קלאוס להמשיך להסתיר את חייו. "מה אפשר לעשות?" אמר, "כאשר הטכניקה יוצאת מרצות... ואז תתישב ו" כתב מכתב תלונה אל בעל החנות.

מבחינתו וולהלם טל

קסנהאגן
 חזיקות בקסנהאגן,
 מן הצע למכירה,
 ראויים שונים ב-

על תנאי

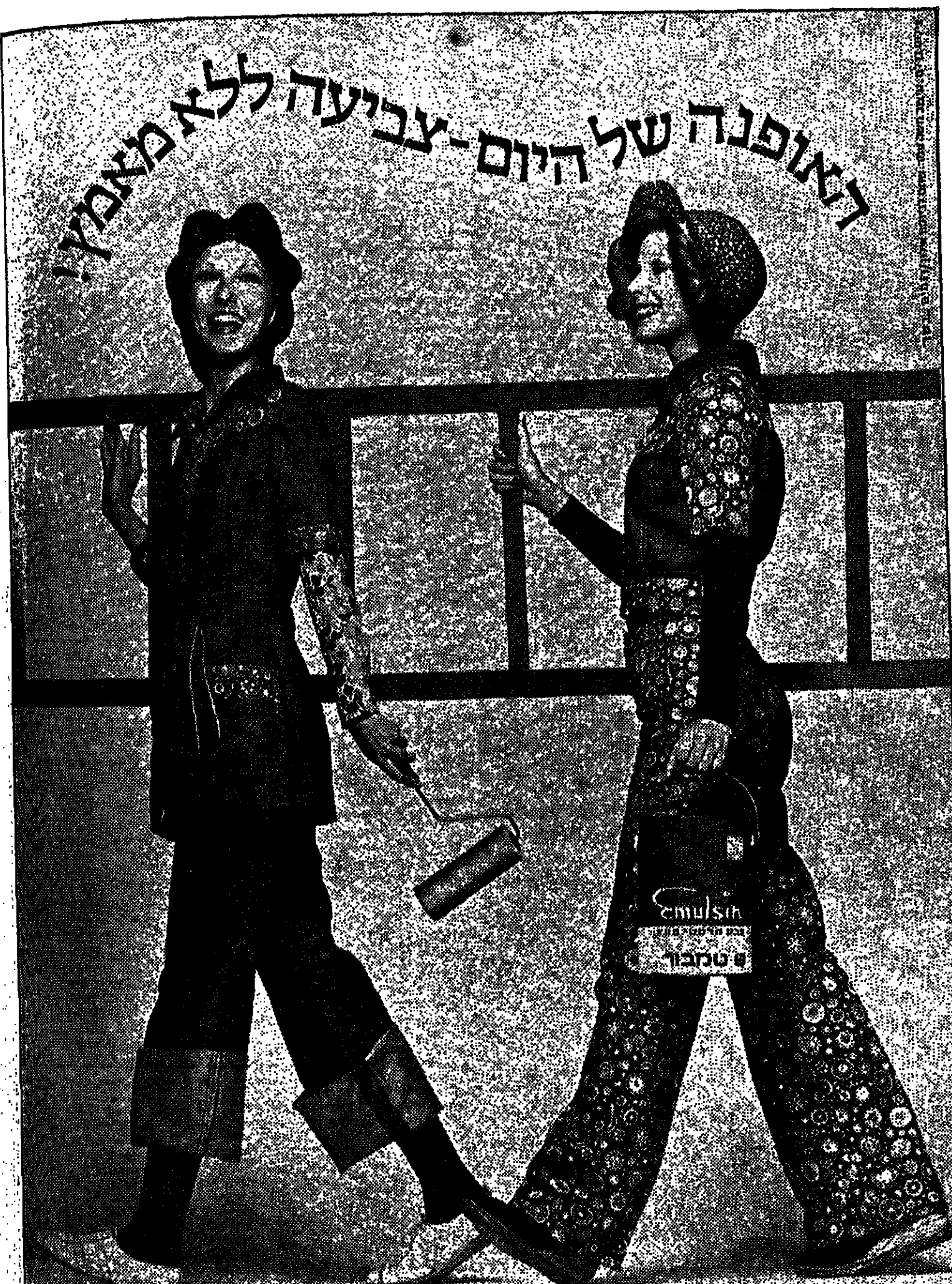
הבעל משלם מזונות
שלא יזווג חברה-אש
חו מוריסס וסוסט
בו מקום של גיור ומש
רמ מכבת לעורר-הדין
בו היא מבקשת שיחיה
בבעדו לקבל את
השטח הזה ובי
די תחלה יקבעו מ
ליה לשלם את ש
לעורר-הדין, אך אינ
יודעת כיצד תוכל לקבל
חזרה את המכתב.
היא חרה במעורר של
ידיד, חיה חיה במעורר
של מעורר חסון. ש
המעורר חסון: אר
בנה חרדיש מאסר —
על תנאי.

30 שנה ללא שינוי

[illegible]

אמולזין • מוצגת לראשונה • כ-100 מיליון • ארץ מוביל • בשנת ה-100 •

אמולזין • מוצגת לראשונה • כ-100 מיליון • ארץ מוביל • בשנת ה-100 •

שני הדברים האהובים ביותר על הגבר.

גולדסטאר הוא הדבר השני.

תנו לגבר גולדסטאר

בין החומות תחת הכוכבים

(סוף מעמוד 23)

בא שמעל הגדר, אך היה ברי לי שלא רצוי להילק גמור גוסס. שכבתי זמריה כחוד השיחיים, מחתתי ראשי והכחלתי להאזין לכל רחש. לפני היה רק אש"ר רות אחת: להגיע אל השער ולחולל מחתתי החוצה אל הרוחב. זה היה מסוכן, אולם אני לא הייתי מודע לכך. קרוב לוודאי שאילמלא לגמתי לגימה יתרה עם התחרי לא הייתי מהסס להתמסר לידי הכומרים — באה לידי השער בודאי נמצא מישור. אולם המחשבה ברבר נפילה בשבי השומרים חלשה בראשי. רק למחרת, כשהתמכחתי כליל, נצמתי ככל שיכולתי אל האדמה חלשתי במדצת לאורך הגדר. בקרבי אל התא התמכחתי עוד יותר ועברתי מתחת לאשגב. הסדק מתחת לשער היה צר הרבה יותר משנראה לי ממרחק. התפלחתי כנחש במתחי את גופי, וחלפתי תחתיו, אך מקטרוני נפרם ונקרע. בהגיעי אל הרוחב קפצתי על רגלי ובשארית כוחותי רצתי בכיוון לא ידוע לי. עשיתי כחמישים מטר וחישתי זוג אוזניים צעירי. "עמדו", הירחתי בקול צורח. שניהם קפאו במקומם. מראי היה מחריר. מק" טורן קרע ומלכלך, פגיון בחגורתי — לא היה צורך בדמיון רב כדי להניח שאני אסיר נמלט. "איש מלון 'אינטוריסט'?" שאלתי, בהתאמצי ללחש בשקט. "קרוב מאוד. פה, בעבר השני של הכיכר!"

מחרת הצטיידתי בתעודותי ויצאתי לחלץ את התחרי ראול, הממלכה המגודרת שמתוכה נולדתי אמש בתצלחה אכן זיהתה בית-הכלא הישן של בוכרת. בן, הגיע אלינו אחד כזה, הודיע לי תורן גושק ששמע מפי את סיפורי המבולבל על התחרי ושוחח עם מישורו בטלפון. "ומי אחת?" "הייתה אי-הבנה — אמרתי — הוא הגיע זוג בטעות..." "אף אחד לא מגיע אלינו בטעות! — אמר תורן — אם הוא פה, סימן שהוא צריך לחיות פה. ברור!" ראול שוחרר מממלכת בית-הכלא רק כעבור יממה חצוי. חל עבר בשלום. נשאר רק נעלם אחד: בידי מי נפל חטא הכוזרי היקר, תוצרת ישראל, עם סמלי חושבים?

מרוסית: יעקב שרת

פ.ג.רסר
טכנים
רצפות - P.V.C.
שמיחים מקיר לקיר
תקרות דקורטיביות
יבוא — שיטונאות — קמעונאות
בצוע עבודות
מחיר מ-400 עד 19.00 ללא חמסוק
תצוגה ומכירה:
ת"א שנקין 20, טל: 286918, 286969, 281554

שמלות הריזון
חליפות, חולצות, טנסיים ארוכים
קצרים, בגדי ים וחוף ושמלות ערב
מאשה MASHA
תלמידי תלמידי תורה 4 א' קומה ב'
פינת מרכז בנקי מטבח 'נשי' אולבין
פנת כל חודם ללא חמסוק טל. 282515

אתה עומד בכפי מאורע נפלא! מאורע המצדיק חגיגה מיוחדת.

היום הגדול קרב ובא.

הולדת תינוק.

בר/בת מצווה.

ח ת ו נ ה. יום נשואין.

י ו ב ל. כנס משפחתי.

מאורע שיש לחגוג כראוי!

ובכן, כל מסיבה חייבת להיות חולמת את המאורע המיוחד הזה

ולכן, עשה זאת במלון "ב ז ל"!

שכן, אנו גדולים ומגוונים די הצורך כדי להבטיח שלמות של כל פרט.

מפרחים ועד אירוח. מאוכל טוב — ועד מצב-רוח.

עם זאת, אנו די קטנים כדי להעניק לך את תשומת הלב האישית, לה

אתה ראוי באמת.

מלון "ב ז ל" ישמח לארח קבוצות גדולות או קטנות, לארוחת חגיגת,

מזנון קר או מסיבת קוקטייל, וכל זאת במחיר נוח.

פנה אלינו בכל עת, וקבע מועד לדיון על המסיבה או האירוע והציגי

העמוד בפניך.

ז כ ו ר, אותה עומד בפני מאורע נפלא.

ולכן, הסר דאגה מלבך, והשאר לנו את המלאכה —

והנאתך תהיה שלמה.

מלון בזל

רח' הירקון 156, תל אביב. טל: 41 81 24 (03)

השותף השקט

בזמן אתה שקט כי יש לך בטוח חיים מחושב היטב אתה גם שותף לזמנה מרווחים ממשיים שיבחנו מדי שנה למבוטחים בצור.
וזמן אליך את אחד היועצים של צור ותשמע על אפשרויות הבטוח, החסכון, והרווחים המוצעים למבוטחים בצור.

עמך הבטוח בישראל
המבוטח של צור

לכבוד
צור חברת הבטוח בע"מ
רח' נחלת בנימין 68, תל-אביב
אני מבקש לקבל פרטים נוספים על "בטוח חיים חסכני ורווחי" ממשיים וזאת בלי כל התחייבות מצדך.
שמי _____
כתובתי _____
מ"י תשלום _____

מניצנה לחוף דיקלה

(סוף מעשר 12)
חזיר ומשמש כאחד ממקורות הקיום של תושביה.

אל מפרץ הרובה

לאחר ששוטט מעט בעיר נשוב אל חצומות ונימנה שם כי כביש המסוף מורחה לכיוון רפית. עד יוני 1967 היו נושני צדיו של כביש זה, לאורך קילר מטרים, מוצבים מצריים חזקים חידועים כמוצבי אלגיראדי. מיד תחם ענקי זה נפרץ על ידי צה"ל פעמיים ובעת מבצע קדש ובעת מלחמת ששת הימים) בידי כוחות שבאו מצומת רפית לכבוש את אל-ערעש. בשני המקרים נפץ מיתחם זה תוך פעולה נועזת של לוחמי השריון הישראלי. לערך בק"מ 15 מצומת אל-ערעש מסתעף מהכביש הראשי כביש גש-שמאלה, לכיוון חוף חים ומפרץ-הרובה. באזור זה הקימה "רשות פיתוח המדבר" חמאצית אתר חקלאי, תוך ניצול מן התחום הגבוהים. משני צדי הכביש חפונה לחוף חים חלקות מטעים, שניטעו בידי הרשות הד-מצרית.

ליד החוף, העטור דקלים, פור נח חורף ימינה לעבר הישוב חד בדואי הרובה, השוכן מעל מפרץ קטן ומרחיב. לאורך החוף, הנח"ש לאחד הימים בטיני, מטעי תמרים, חנמשכים לאורך קילר מטרים רבים.

אל חוף דקלה

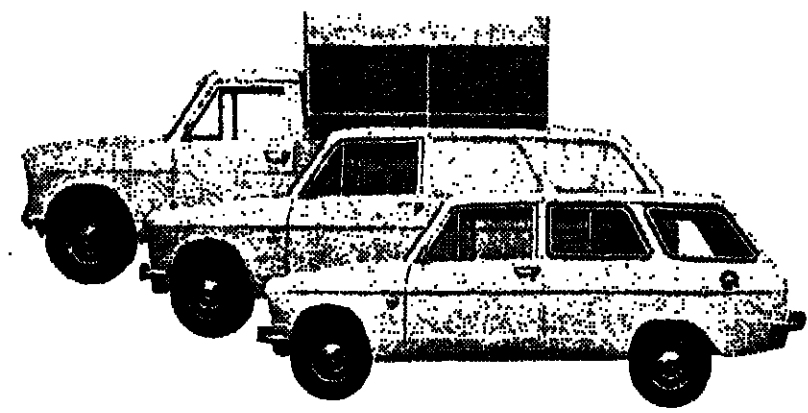
לאחר מנוחה בחוף הרובה נשוב לכביש הראשי ונמשיך בו לכיוון פיתח-רפית בק"מ 30 מאל-ערעש נעבור בשיח-זוויד — ישוב בדואי השוכן משני צדי הכביש, אשר שימש כאחד בעת הבטיסים המצריים באזור. בעת מלחמת ששת הימים היה אזור שיח-זוויד, שדח קרב, בו ניסתה הטיבה מצרית לעצור את התקדמות השריון הישראלי לעבר אל-ערעש.

בחמשך הדרך, מימין לכביש, לפר בדואי נוסף אברטווילה, חידוע בשמו הקודם — כפר-שן. אחת לשבוע נערך במרכז כפר זה יום-שוק סטגוני. כמו בשיח-זוויד הסמוכה גם כאן נערכו קרבות קשים בעת מלחמת ששת הימים.

יהודית
מכירת סוף העונה הנחות גדולות
על כל שמלות חיוון מתוח כל חיום
יהודית
ת"א, רח' הכרמל 39
טלפון 56980
(מזרח ערשית מפית אלנבי)

אנדרטת-ענק משחם — לזכרם של 10 אנשי חיל האוויר, אשר ניספו בקרבת מקום בנפול מסר קס לים בקיץ 1971.
בחוף העשרה — חקרו לזכרם של הניספים — נסים את טיור לנו ברחצה בים ובבילוי בחוף מקסים זה.
מכאן נחזור לכבוש הראשי, נחלוק על פני המושבים (מימין לכביש) שדות ונתיבי-העשרה ונגיע לצומת-אבשלום (פיתח-רפית). הכביש היוצא מן הצומת ימינה (מזרחה) יוביל אותנו לכיוון צר

בחמשך הכביש אנו מגיעים אל הישוב דקלה, שנאחו כאן ב-1969. אנו פונים שמאלה, עוברים את דקלה וממשיכים בכביש חור-רד אל חוף חים, שבו שירותים לבאים לרחוף בחוף חולי ומרחיב זה. מעל חוף הרחצה מתנשאת

סוסיתא 1974

מבצע מיוחד בחודשים יולי ואוגוסט לרכישת המודלים החודשים עם שכלולי 1974 הכוללים פריטים רבים וביניהם מערכת בלמים כפולה עם בוסטר SERVO ומעצורי דיסק קדמיים. הספקה החל מיום 20.8.73

טנדר	16.800 ל"י
מסחרית	20.950 ל"י
סטיישן	22.900 ל"י

הבטח עצמך מאינפלציה!
זמן מכוניתך עוד היום
ושרייך לך מועדי הספקה קרובים

פרטים אצל כל סוכני אוטוקרם	חיימה	סל	טל	סל	טל
חברת ישראלית למובילים בע"מ	רח' זאנאטס 5	523708	רח' רחל 9	5907	טל
טל בע"מ	רח' זאנאטס 50	523067	רח' רחל 11	91393	טל
סוכן אחים אוראי	סר חתמה/מורן	721416	רח' חתמה 11	91393	טל
טובב שבים בע"מ	שד חכרמל 27	523077	רח' חתמה 2	913124	טל
שלמה שריבץ	כית חתמה	664885	רח' חתמה אגוד	914497	טל
הל אביב	רח' חתמה 62	36537	רח' חתמה 111	739474	טל
חברת ישראלית למובילים בע"מ	חרישן 100	223025	רח' חתמה 62	911008	טל
אריטי בע"מ	קברץ גליות 24	506111	רח' חתמה 6	913894	טל
דבלי יור	שד 31	523666	רח' חתמה 6	2166	טל
לכוכה חקית, יור	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	913894	טל
חוד חשדון	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל
חב ערד לחשקשה בע"מ	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל
ירושלים	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל
שרותי מוטיא יים בע"מ	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל
שמולת	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל
פחם טלנד	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל
חודר	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל
רכב שמואל, גי-אשר	רח' חתמה 38	223771	רח' חתמה 6	2166	טל

ג'יימס בונד

(המשד מן העמודים האמצעיים)
 צי הביון שלהם לאיסוף מידע תע-
 סיתי סודי כן המערב, לעזרת התע-
 סית האבלכותיו שלהן. משום כך
 גורסה בריטניה בספטמבר 1971 105
 נהלים רוסיים.

ומזרח גרמנים- מהם ומ, תיבות דואר
שוות, היה אוסף סרטי 35 מ"מ, ש"
היה נוהל להסתייר אותם כשיסר
פרט של שמחת שניים או במחית-
סגרים קטנה. את אלה היה כחביא
בחור סגור, ואת הספוג היה מנחב
בבית הימשישל של המחלקה הראשונה
כרבתא אקספרס לילה אקססנה"
וארשה. בעת פנוצעה הרבת בל-
למחורית, את אונשי המינסטריון ל-
במחור המדינה מוציאים את, המשלוח.

אנשי משטרת הבטחון הבלגית
הפקידו מעקב על סומר בסמוך 1961,
ועקבו אחרי אנשי הקשר שלו על
בריטניה, צרפת וגרמניה. רבות מ'
פגישותיו צולמו בהשאי. בינואר 1964
נעצר ואחרי שהודחו, הגיע עצמו כ'
סוכן פלוג. במצב נגד-השלטון
אנגלי-צרפתי-בלגי נעצרו רוב חברי
הרשת על סוף 1965, והם נשפטו
בינוי 1966 ו-1967, רובם בלתי-
סגורות.

בכריטיזם ניסחם השרת להודיע לתוך חברתו, "קראקא", ששקט בצי"ל לום השרשי, קונדורדי בביקוריהם. הכתיב צילומי רבנןן וצילומים ספס-קונדורדיים על המסום- שניים מובן- "קראקא", אלמור וברטנס וצדורדי קונדורדי, וואסנמן בקבלת שווד קונדורדי, מבורת מידע על סודות ייאר וסודות-החיתוכים שונים של קראקא. "קראקא", הם תועמדם למשטח בלידורני במוסום 1965; אולם בייאומשטח יאכא ויכא ויכא בלא להייבם למשטח טענת הנחת אחיי-סמור תודי, כי חברת קראקא שילמה לו 5000 ל"ל מעט יעיר.

אנו כבר בבסיסם שלב, שהוא מיטר המיליון של 1967 בספרו "היגול וחתי" על חברת התעשייתית המילון – לשבר קצין יורק וקצין בטחון – חביע על דתו שואלי "מלחמה" רימת ממשית תחרות את השילוי-זית, חתמן הויתר התעשיית – יזר-המסרדו חתמה, שם יאבגן אומות המירקולוגיות על עליונות כלית; ויחשיבות הירגול תחשיב תגדל עוד מן החשיבות של הירגול חבאי והירגול המדיני, הצלחמ "מ" גיה תחין ששענת כיום יחור ויחור – על שחמשת תעשיית – כח המיל-טון – ועל כמחולל הירגול תחשיב – תחילי על אחי חבאי. כלומר, יישם בוגד חגיע לחדר ויחשיבות מן מלחמת הממלכ.

רשם הברטולר'ה התחילה בפועל
לכל האחרים ב-1957 — ארבע שנים
לפני שהסורב פרויקט, "קונקורד" ה'
השני, נסמך. במסגרת המדינה בברטמניה
המודרנית גייס את אה זאן מול סור
הכרטיס'ה של צ'רלס שווייץ, שגשש ב'
היכל, והצטייץ עצמו למשרת-ההוראה
במחלקת המודרנית. הוא תרומה לבר-
זון המודרנית של סור קיבל אמצעי-היגיון
הסיוט. נתנו לו סכך לקניית צמחיה
מספרים: מספר עם סכך מסוחרה
נתן ערכה, ותיע עם אה סמלי.

לבסוף נעשה סור בלדר לאחריי
רשם האחרים, שהיו בן יותר מ-20
שנים — פולנים, צ'כים, רומנים

פתחי את התקופה האמריקאית במטבחך

מקור **Westinghouse** 17.2 קוב
נמ

כירות הביון הסובייטי בבריטניה
בנים האחרונות היו אלקטרוניקה,
קנאים, דירות מסוכים שונים, מזו-
לבים לנחצה, מעגלי מחשבים, חיכ-
נות מתחכמים, מרטים מסוימים ש-
תואם לארצות קומוניסטיות אסור
ותיירים של מטוסי „קונקורד" ושל
נתיני „אולימפוס 593".

בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה הַהוֹשָׁעִים מִכֹּחַ הֶ' -
 קִנְיָן הַתּוֹרָה, אֲמִתּוּת הַחֶבְרַת
 יְהוּדָה וְהַבְּנִיין הַחֲבָאִי, וְשִׁירֹתֵי הָרֶגֶל
 וְעַל שֵׁם הַמִּשְׁמֶרֶת הַגְּדוּלָּה, שְׁרוּשֵׁיטִים
 וְהַשְׁמָחָה עֲלֵיהֶם בְּאִמְצָעוֹת רַשָּׁת לִשָּׁה
 יְעִשִׂים, בְּדִירֵינָהּ בִּין מְעוֹרְבִים בִּין
 רַקִּין וְשִׁלְמִיטִים וְהוֹלִים, צִיבּוֹרִים
 וְהַשְׁמָחָה וְהַשְׁמָחָה חֶלֶק גָּדוֹל מִן הָרֶגֶל
 וְעַל הַתְּשׁוּבָה בִּין בְּרִית הַמְּשׁוּבָה
 בְּנֵי הַיְּעִיטִסְטִירִין לְבִטְחֹן הַמִּשְׁמֶרֶת
 וְעַל רַגְמֵי הַמִּשְׁמֶרֶת - כִּיּוֹן שֶׁ
 אֵלֶּה שִׁירֹתֵי הַמִּשְׁמֶרֶת יְכִילִים לַחַת
 וְעַל כִּיּוֹן קֶרֶב תּוֹשָׁבֵי אֵירוֹ-
 וְעַל הַמְּשׁוּבָה

המבצע ברומניא" המצליח, ש
ניס סודות חשית לרוב, ובכלל זה
נשים, קונקורד, ומצוץ חת
תל על ידי המיניסטיון המורח גר-
מן מסטה בבילין המוציאה, ורומניא
צוה את המפקד המיוחד להסיר
הם המטרים שמקרה הרשת על אר-
תה. קונקורד, ולכן יכלו להקדים
א ברומניא ואת צורת הבטסת מטוס
הסיום לקולו אף שהתחילו בפתוח
נאחר יתר.

רש, "ברודווייז" התחילה בשנות
ה'תש"ח והתאחדה ב-1957 — ארבע שנים
לפני שסורסם פרויקט, "קונקורד". ה'
פסיכיון לבסותן המדינה בארצות
ההודות גיס את אה זול סור
ה'תש"ס: גיס זול שווייץ, גישב -
גיס, וזעזע עצמ למשרת-הרואה
המדינה והרואה. הוא תומך לבר-
זול והרואה וסם קיבל אסמור-גיסול
גיס. גתו זול ספם לקינת מכלת
עלות מסמכים: ספם עס עס מוסחוקה
זול כריכה, וזעזע עס אסמור.
לבסות געשע סורס בלדר
רשח האחרים, שזעזע בור - 20-
סונים, סולנים, צ'נים, 20-

- * **FROST FREE** – מחקרד חופשי מכפור
- * ומ הקפאח ענק
- * עיצוב מרשים ומחודד
- * שני צבעים לבחירה – לבן או אפור
- * אספקה מיידית
- * לחשיג בכל סופי אלקטרו ובחניות החשמל המובחרות

הנוזיר
- 5,990. ל"י

Westinghouse
Westinghouse
Westinghouse
Westinghouse

שירות נאמן **אליקטרה** **שעמד במבחן**

50 ימים ולילות (מעדיה)

כטוב בעיניך

(המשך מעמוד 15)

אח: הלא הקולנוע יעשה זאת טוב ותר, בלי כל השוואה... חודה לאל שכיוון זה בא לו קץ, וחזרו את תמצב הסרדי, התיאטרוני-החינוכי, ובגשש את הגיון להתרחק ממצב זה ולחישטן על האמנויות השוליות. על התפאורה ו- המוסיקה.

הקולנוע והטלוויזיה השיבו את ה-
ציטוטן אל תקשר הבלתי-אמצעי ש-
בין השחקנים לבין הקהל. לא היחזק
ברירה ללא לתורו אל הרגע הנמשי
אשר בו גם הבמאי נדחק החוצה, ו-
איננו נוכח עוד כאשר השחקן והקהל
מוצאים את הויקה הבלתי-אמצעית ש-
ביניהם — שאין יסוד ויקר וחשוב
ממנה.

עם הקהל, בלא חציצה, כבאתה מית'
 רחא כמח-שורדא באמל' מצב ומין
 מה; חיינו זו חזרה לא מצב מרסי'
 שיווי, בסיסי, פשוט ובהם הילד.
 "דבר, אז אנו מצוי בשנים כדום
 אחר – אותה בלתי-אחידית שב-
 נסיון להשתלט על הכאוס. ההתחלות
 נבנות בתורבותו עיליזי ההתחלות
 כמיושן צלח, לרצונו, על כמו שהם
 במחקר בעל-החיים בטווח אחר-מצייר
 אותו על שפת המערה של האדם הקד-
 מון לפני שנים, כשניסו להלכות את
 זולתם קיסר' השייטספירי באוסן ש-
 תחור אותנו לא עזב העתיקה בעיני
 המאחרות עומת. חטאן בסטור גור'

האם אתה מתבייש בגופך?

גנו ערבים לפיתוח שרירים דינמי ב־14 יום בלבד.
החלה אל חשולם מרובה!

ישנה מחשבתו לבניית שרירים — נמשכת רק 8 דקות יבדי. אם חסרת חושבת שדרושות שנים רבות לפיתוח גוף ירוד. מלא שרירים. חנה חושבת שידועים אותה. לפי קורסותה שפיתחה במסך מסק פלג בנטינה חשבונית וכוונת משרי שרירים פיתוח גוף כדי לחלץ את אלה המבנה המיני שחמדי דביא — תוך שבועות בלבד! ואם לעמוד אשתך בל שרירי קלוד. חנה חשבת

מד"כ ח צמור

מל כח מ"י
יחד זה
צמור ל
בולדור
2 ומאשר
לראות ב
ע"א

והצממות כחך כבר ביום
ההשקט אתה משיק מבט
יומי לעבר ולתל הספרות
ורואה את חוטמת הבוח
שהרעות לעומת היום ה'
קודם

מל כח מ"י בבירור מראה
וסרט מידע ייחודי ל
ע' כחמ מוריה וזא"ה
האיתומסרית צמליה
מבוסס בולדור —
וירה מכל שרית אחרת

אתגר!

נסח תרגול של 5 דקות ליום.
עם בולוורקר-2 במשך 14 יום.
אם לאחר מכן לא תראה
והרגיש אקז' יותר, נוקשה
יותר, דינמי יותר, פשוט חזק
אליזו את הבולוורקר וחזר
לא יעלה לך מאומה!

© Mailer (Israel) Ltd

שובר הזמנה לנסיון חינם

שלח עוד היום לנפות בביתך את הבלוורקר במשך 14 יום הינם
אל: קיילקס (ישראל) בע"מ רח' המלאכה 3 איזור התעשיה, חולון 551-56
מבו במוד הסגרת איור הצעת אחת טעמיה: טל. 843185

[illegible]

אני מצרף למחאה בסך 125 ל"י (תשכון של 5 ל"י) כרשימת בידיה. אני רשאי לתווך
אם תכלולרטר בתום 14 יום ואקבל את כספי בחזרה

התשלום : במשרדי מילקס או בנתיבי בנק לאומי לישראל.

שם משפחה

שם פרטי _____ עיר _____ רחוב _____

מסי תעודת יוחי: _____ ניל: _____ מוקד: _____

51 (continued) on next page

01

עצת השבוע!

ידעת?

כי חבר סגל אקדמאי של מוסד
לחשכלה גבוהה מקבל הנחה
של 200.— ל"י במס נסיעות
כל עוד מומנה נסיעתו ע"י
המוסד שבו הוא עובד.

הארץ המובטחת בע"מ

● ירושלים, רח' הלל-10, טל. 228311
226909.
● ת"א, רח' שלום עליכם 5, טל. 50951.

הַבְּרִית הַנִּשְׁבָּה
The PROMISED
LAND LTD

מכירת ענק!

ללא ספק, מכירת הקיץ הגדולה ביותר שהתקיימה אי פעם בישראל
החל מ-26 באוגוסט - ל10 ימים בלבד
 (עדיים ששי ה-7 לספטמבר)

בנוסף ל-20% הנחה על גובלנים...
חוטי רקמה D.M.C.
35% אג' בלבד!
 לכל קונה גובלן במכירה

גובלנים/שטיחים
 הזדמנות חד-פעמית
20% הנחה!
 לכל קונה גובלן במכירה

אהילי פלסטיק
 במקום 55 ל"י
 נכשנו רק **19.95** ל"י
 מבחר ענק של דגמים 201 צבעים

צמר לשטיחים
 100% צמר נקי
 היה 11.85 ל"י
 כעת **1.45** ל"י
 לחבילה

כריות לרקמה
 הנחות לכל הגדלים והצורות
 החל ב- **29.50** ל"י

רפיה פלסטיק
 צורות פלסטיק לתיקים
 סלים וכו'
 פחות **25%**

חוטי סריגה מילנו קייציים
 30 צבעים במקום 3.95 ל"י רק **3.45** ל"י לכדור חדשים

חשתי כסף - קני את פיסל

מכונות סריגה אמפיסל
 מלאי מוגבל של מכונות סריגה אוטומטיות
 יד שניה החל מ-265 ל"י... כל הקודמת זוכה!

אמפיסל EMPISAL

הנחות על:

- חל-אביב, רח' המלך גורבי 62
- רח' אלנבי 98
- רח' הגליל 9 חתנה מרכזית
- רח' הרצל 31
- באר-שבע, רח' הרצל 66
- רמת-גן, רח' ביאליק 29
- רח' סוקולוב 66
- ירושלים, רח' המלך גורבי 21
- חול מ 1/9/75 גם רח' יפא 43

רח' הרצל 16
 ראשון-לציון, רח' רוסשילד 48
 רחובות, רח' הרצל 194
 אשדוד, רח' שבי-ציון 127
 נתניה, כח, חתנה מרכזית, הרצל 7
 חדרה, הנשיא 60
 קרית-גת, בנין בנק המזרחי מס' 10
 ערד 1 מרכז מסחרי

המכירה הזו היא...
 (המכירה הזו היא...)

המכירה הזו היא...
 (המכירה הזו היא...)

המכירה הזו היא...
 (המכירה הזו היא...)

מכירה
 לזוגות צעירים ולעקרות בית
הלבשה סדינים ציפוף
מגבות שמיכות ומפות
הנחות אמת!
פרסום אמת!
 אנו היחידים הנותנים הנחה למצעי מיטה
 טרלנק (ללא גיחוך) ומגבות פרוטה.

הנחה:

- * מגבות פרוטה: מאיכות מעולה ביותר
- * חלקות, בדוגמא, רקמה.
- * מצעי מיטה טרלנק (ללא גיחוך)
- * שמיכות פיקה לקיץ משובץ ופרחוני
- * חולצות ופיז'מות נשים וגברים

"מלאי" "MLAI"
 רח' גרונברג 24 תל-אביב מול קולנוע אופיר

המכירה הזו היא...
 (המכירה הזו היא...)

דירות פאר בכפר גנים
 בפתח תקוה

מאור חיוקרה של פתח-תקוה, שביבה שקטה ותובנית טומלת בירק וגנים, אנו מציעים למכירה דירות 4-3-2-1 בשלבי בנייה שונים.

הדירות כוללות:
 חשקה מרכזית, מטבחיים ממוארים, גימור (מיניש) למעלה, מחשנידורט המקובל, יחס ושרות אישי ללקוח.

נעכיים
 קונצרט בניית התקנה בית בעמ
 רח' ההגנה 17, סתח תקוה, טל 819383

למקום הזה שאני חי בו, ולכן אני רוצה להראות
תראי ערנה, וחוז' מוח' יש עוד משהו, אני,
במחש' שנים עובר במחש'ת? כבר חש'ת שנים,
ממשלת ישראל — אני כמו' לא אורח טוב משלם
מלווה בטוח, משלם חסכון, מלווה חובת,
מלווה קליטה, מס' הכנסה, משלם מס' ההשקעות,
בשכר הפצצות. אני משלם לכל הממשלה או
תשלמי על דבר קטן — קטן אצלי תאמרו, זה לא

יחידים במינם בעולם
שפע של צביעים ודוגמאות מרהיבות
מזעדיים לזירות עילית, בוטיקים ומסעדות.
* רחיצ
* מבווד חום (קורי בקין)
* אינו משאיר כתמים
* שינוש פנימי וחיצוני
חדיש: טפטים נאזבסט וקטיפה
רחי פרישמן 15 וולאביס טלפונים: 2452887/9

יודע לאן אני שייך. אני שייך למחנה;

[illegible]

[illegible]

למלחמות כוח מוזר. הן הופכות אנשים לאגדות בעודם בחיים ומגישות להם את סיפורי האגדות כצורך מרחמי.

אלטי לוחמים שעברו בגורידה ב־
ימים של מלחמות, בימים של קרבות
על המים ועולות הגמול, תמזים ל־
טעמים: הכל חשונה. בתוך העוצמת
האדירה של חשריון נראית חיוס חטי־
בז ד כחטיבה רגלית, אחת מעוצבות
חונקים של צה"ל.

ריונים" בהתייבות כספר: "הגדור, ב' חוקי גדול. חוקת כל וסוג הכל, היו הגרעין הקשה של התייבות לא היה האגרוף שלהם, גזו ויגלו. הגדור עבר קרבות אחרים ונכנס לקרב כמו קרב תרנגולות בחור לחבית, להם במחבית רפה ושייכת האגרוף האדון של תיבת ל'.

"חטיבה, ל' ומיידה במלחמת ששת הימים ל' חטיבות. גזענו בנות אנוני האתרוגים, צוותי המעקב והחוליה. לא מקרט ששני טנקים נגעו, החוליה לא בערה, לא במחבירים בטנקים נשרו, חיושם מן מלחמה, היו בטנקים ש'.

סנק האויב בער, קפצו מהטנקים שי
להם. קפצו לתעלות שבחונכם תיו חיי
לים מצריים ובעזרת תעוזים' סיהרו
אחור

ואחר, והקצינים בגורד 82 איבד שין
בזכות רפיה. והיה אם ים וזו האתח על
חצין הפגועה והמשקין להחילתם כן
בלייראיו ועד שיהי יורדי-קצין אחר,
סטולר, קיבל כדור בבוכה והפלדה שלו.
הכדור שרט את מצחו. הוא המשיך ל-
חילתם עד שהגיע להחלל ורק שם
איבד את הכוחו. אחריו-כן סיפר כי
מחד להוריד את כובע הפלדה כי חשב
שיחד איתו ישמור על המוח שלי.
עד רב-סרן שומאי הפלג משקד מלור

מחנה המיבינים הקבועים יורד לעדירה
זה היה יצא דופן, בחתימה לא היה חשי-
בות. לתוריד דווקא לתוריד אותו לו
שיר לא מלאמה, אלא גם בימי שלום
ירליים, אולם דווקא התנאים השניים
האחרים גורם ללך ומבטא את תגודת.
„העקירה מתמחנה הישלה את ה”
בנייה וגוררת העסקמות בברוכ”
הגודו חלקי של תנועה. כל מה היה
עמם על רכב ויתור לעבור מקומם ל-
מקום מלי יסוביבים. כלי חירות שלנו
היו לא בצמון, נכלה את המהמחנה על
המים. הם היו בצמון אירוק לו ה-
היה. כל מי לא היה להם להם

במדבר הצהוב.
ואז טרצת מלחמת ששת הימים.

מסדד חטיבה 7 באותם ימים, גורן,
דשן, אומר: "קליבלי את החטיבה
דשן לפני המלחמה, אימנתי אותה ל-
מלחמה. הייתה לי תחרשה שכדאי ל-
מאן אותה למלחמה. הסכנתי אותה ל-
אוגדת המדבר. גם מהבחינה הזו ר-
יונית המורלית של החיילים וגיבוש
בו קליבונו. חילונים וחרשים יחד-עיר-
גם יחד. וכו' וכו' בחבורה, חיינו ה-
ראשונים שנלחמנו במערכי הארי-ה-
מצרי".

גורן, עמיר מסדד גרדן ת.ס.ט.ט.

(סוף פנימיו 37)
 בר סורי מ'סורין שעבר בשטח —
 והפנינו היו בול
 ביניהם את הנדוד באמצע 1963,
 כאשר התלחמה על השם היחיד בבר
 ציפה. היו לנו תקוות עם חסורים —
 חלומות חסורים בביאור את השם, חלוקה
 המספר, "האקס", תאק של דה
 גול, נאצינו את השנים על
 הנו על התקליט ועל חריביותו. לאחר
 כל תקופה יתחמו עם הנדוד את הבר
 חס וידוע דע אחרון המגניסטים
 לקחם אלה.

אגרוף חפלה

חילל הידוש ומן רב בבסיס קבוע
בפתח משרכת הרגילים ששולח להם-
רשע לו בשעת מבחן. הוא מסתחרר-
רוכש אביזרי נוחות פטופים, ואפילו
בהם טנקים גידי מנוגות ישיבת איור-
גד נכחדה את שרידיה ואז יוזמנו.
מדי גודל הטנקים במלחמה ששה
המים. גבראל עזיר (כיום אלוף-
משנה), הוא את ראשית משימתו כי
אשר קיבל את הגדוד - בעקבותי כי
והיננו חקבו.

התעלה, קו בר-לב, מלחמת חתתשה — 1969

מוצב צה"ל בשיחזור מדויק ומדהים

אם היית בקו - תרגיש „בבית”
אם לא היית - בא לראות כיצד תי
ולחם צה"ל במלחמת ההתשה

**ארגון
שלום**

מוציאון השעווה הישראלי בע"מ - המקום בו נעצר הזמן

חנה, בחיותך בזרמים
אל תשכח לאסוף את החייל

57 ימים ולילות (מערב)

I LIKE SWIPE

פאראפסיכולוגיה
 * נתח אומי א גלוי כשרונות
 * תכונות למקצוע
מאיר שאול
 בימים א, ב, ד, ה, טלפון 443148
 חופה, בין השעות 16.00—19.00

חברים
באג
של

Automatic G. L. חינוך יוקרה מפואר
עם 5 מבערי נ. ברזיל
אומוממי, גריל,
פלטח לשכת,
תאורה מנימית
נייד על גלגלים,
להעניג במיוון של
פידרס צבעוני לחיות.

הכית הקלסית

התנור והקפח

A.S.G.

Automatic

החומר הנודע של A & G
עם 5 סבערי גז.
2 תאים אוטומטיים
לאפיה הפועלים לפי 2
שיטות שונות.

Classic

החנור העונה על כל
צרכים. ופלא בעיצובו
2 תאים
5 טכערי 11.

לתגודי A & G סיניש מושלם-ציפוי אמאיל משוכח ווי: יסומבאמאיל

A&G 45 שנות נסיון וידע-A&G הטוב ביותר

חולון. רח' שוקר 38. טלפון : 844277, 843163

[illegible]

חיסול חרקי הבית
עם אחריות לשנה
 תל-אביב 03-449554
 אשקלון 051-3019
 חי-פה 04-321856
 ירושלים 02-533239
 סבירא 067-50488
 אולת 059-3298
מגורנום מ.א. מציעון
רשיון משדד הבריאות 15

**אופנת
בגדי הריון**

**דוגמאות חדישות
במבחר גדול**

..כלילת יופי..

ת"א, דיזנגוף 109
טלפון 231948

נחום כישורים
ואומי
יעוצ' וחזקת
קורן ת.ד. 7234 חיפה
שורר ת.ד. 9231 ת"א

ליצור הדאיה

החזון העיוני מתממש
במציאות של העתיד.
העניין העיוני והדתי,
הוא משהו שכל אחד
יכול להשיג.
הוא משהו שכל אחד
יכול להשיג.

Handwritten text in a box: *Handwritten signature or name*

